

மல்கை

புத்தொலிது ஆக்டோபர்-ஆகஸ்ட், '75

பி. சீதாரா. ரமணி & குமாரிதேவி

ஆசிரியர்: டெர்மினிக் ஜீவா

ஒலி: 27

தரத்திற் சிறந்தவை
விலையிற் குறைந்தவை
3.00 மணிய

VINK
விங்கு

விங்கு போலி பொயின்று பேனா
விங்கு ஊற்றுப் பேனா மை

மற்றும் அலுவலக உபகரணங்கள் அனைத்திற்கும்

VINK
விங்கு

தயாரிப்பாளர் :

வெள்ளியம்பதி
அளவெட்டி.

ஏகவிநியோகஸ்தர்கள் :

கார்கில்ஸ் (சிலோன்) லிமிடெட்
கொழும்பு.

மல்லிகை 11-வது ஆண்டு மலர்

- ★ தரமான அச்ச வேலைகளுக்கு
- ★ கவர்ச்சியான அட்டைப் பெட்டிகளுக்கு
- ★ வியாபார நிறுவனங்களின்
பல வர்ண விளம்பர வெளியீடுகளுக்கு

எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

விசயா அழுத்தகம்

209, பழைய சோனகத் தெரு,
கொழும்பு - 12.

தொலைபேசி: 32816

கண்களும்
நினைவுகளும்
கதோந்த கண்களின்
நுவாக்கும்
தங்க,வா
நகைகளுக்கு...

**இரத்தின
மாளிகை**

57.கன்னகதிட்டி
யாழ்ப்பாணம்.

Fashionable

- ✱ WORKED NYLEX SAREES
- ✱ Ptd. NYLEX & MANIPURI SAREES
- ✱ SUITINGS, SHIRTINGS
- ✱ BATIK MATERIALS, &
MANY MORE FOR YOU.

Visit:

SP. PERIANNAPILLAI & CO.

180, Second Cross Street,
COLOMBO - 11

T. Phone: 25738

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்-கலையாதியினைய கலைகளில்-உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்'

பதினேராவது ஆண்டு மலர் ஆகஸ்ட் 1975 88

சகலருக்கும் எமது நன்றி

இந்த நாட்டுச் சுவைஞர்களுக்கு நாம் இந்தக் கட்டத்தில் நமது மனப்பூர்வமான நன்றியைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

காரணம் அவர்கள் பேரபிமானத்துடனும் தேசப் பற்றுடனும் நல்ல ஆரோக்கியமான ஈழத்து இலக்கியம் வளர வேண்டுமென்ற பெரு நோக்கத்துடனும் அவர்கள் கடந்த காலங்களில் இலங்கைச் சஞ்சிகைகளை ஆதரித்து அன்புகாட்டி வளர்த்து வந்துள்ளனர்.

ஆசிரியர்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள், கடைச் சிப்பந்திகள், தொழிலாளர்கள், பெண்கள் ஆகிய சமூகத்தின் சகல மட்டங்களையும் சேர்ந்தவர்கள் இதில் அடங்குவர்.

மல்லிகை கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக வெற்றிகரமாக வெளிவந்ததற்கு மிக ஆதரவுச் சக்தியாகத் திகழ்ந்தவர்கள் மல்லிகையின் மீது பேரபிமானம் கொண்டு விளம்பரம் தந்துதவியவர்களே யாவர். இவர்கள் விளம்பரத்திற்காக அல்லாது சிறிய சஞ்சிகைகள் இந்த நாட்டில் வெற்றிகரமாக வெளிவர வேண்டுமென்ற நல் நோக்கம் கருதியே இந்த உதவியையும் ஒத்துழைப்பையும் தந்துள்ளனர்.

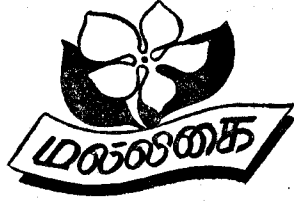
கடைசியாக மல்லிகையின் மூலப் பொருளே எழுத்தாளர்களின் விஷய தானங்கள்தான். அவர்கள் விஷயங்களைத் தானமாகவே தந்துதவியுள்ளனர்.

சகலருக்கும் எமது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைச் சொல்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

மணக்குடி 'மல்லிகை'
கிதை, பெயர்,
கிதை, கட்டுரை,
கிதை,
எல்லாம் ஆக்கியோர்
சினிதிலுவர்,
பெருநூல் அலுவர்.

மல்லிகை
ஆசிரியர் டோமினிக் ஜீவா
234-A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

உண்மையான பெருமைக்கு

உழைப்பு ஒன்றேதான் அடையாளம்!

பதினேராவது ஆண்டு மலர் இது.

நீண்ட தூரம் கப்பல் பிரயாணம் செய்யும் பொழுது மீகா மன் தனது திசை காட்டும் கருவியை அடிக்கடி பார்த்துக் கொள்வான். ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு டிகிரி நேர் வழியில் இருந்து கப்பல் திசை மாறினாலும் கூட, ஆரம்பத்தில் அது மிகச் சிறியதாகத் தென்பட்ட போதிலும் நேரஞ் செல்லச் செல்ல திசை மாற்றம் மிகப் பெரிய அளவில் ஏற்பட்டு விடும் என்ற உண்மை அவனுக்குத் தெரியும்!

இந்த ஆண்டு மலரைத் தயாரிக்கும் போது கூட நமக்கு அந்த மீகாமனின் மன நிலைதான் இருந்தது.

கடந்த ஆண்டுகளில் நமக்கு ஏற்பட்ட நிர்வாக — பொருளாதார — விலை உயர்வுச் சிக்கல்களை விட புத்திமதிச் சிக்கல்தான் பெருத்த தடையாக இருந்தது. இருந்து வந்துள்ளது.

பொது சனங்களை நம்பாதவர்கள் — மக்கள் மத்தியில் வேலை செய்ய விரும்பாதவர்கள் — நமக்குத் தமது உபதேசங்களை இலவசமாக நல்க முன் வந்திருந்தனர்.

இப்படியானவர்களின் கருத்துக்களை நாம் திட்டவாட்டமாக நிராகரித்து விட்டோம்.

கடல் கடந்து தூரப் பிரதேசங்களில் இருந்து — லண்டன், கல்கத்தா, சிங்கப்பூர், மாஸ்கோ போன்ற இடங்களிலிருந்து, நம் முடன் பல இலக்கிய நெஞ்சங்கள் தொடர்பு கொள்ள முயற்சித்துள்ளன.

எல்லாருடனும் எல்லா மட்டங்களிலும் எம்மால் அடிக்கடி கடிதத் தொடர்பு வைத்திருக்க முடியவில்லை. அது சாத்தியப்பாடா எனதுமல்ல. — காரணம் நேரமின்மை.

காலையில் இருந்து நடுச் சாமம் வரைக்கும் இலக்கியப் பிரச்சினைக்காகவே வாழவேண்டிய — வேலை செய்ய வேண்டிய — சூழ்நிலையை ஆக்கிக் கொண்டிருந்த போதிலும் கூட, நம்மால் நமது ரஸிகர்களுடன் தொடர்ந்து தொடர்பு கொள்ள முடியாத நெருக்கடி நிலை தோன்றி விடுவதுண்டு.

அதற்காகச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தமது தொடர்புகளைத் துண்டித்துக் கொள்ளக் கூடாது எனவும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

நம்முடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள சகலரினதும் ஆத்ம வெளிப்பாடுகளை மையமாக வைத்தேதான் ஒவ்வொரு மல்லிகை இதழும் மலர்ந்து வெளிவருகின்றது என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். அதற்காகத் தனித் தனியாகத் தங்களுடன் நாம் தொடர்பு வைத்திருக்க வேண்டும் என அவர்கள் நியாயமாக ஆசைப் படுவதைத் தற்காலிகமாகவையாவும் அவர்கள் தடைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களினது நியாயமான மன விருப்பங்களுக்கு நாம் உட்பட்டு நாம் தொடர்பு அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முற்பட்டால் ஐந்த இலக்கிய ஏட்டின் நிரந்தர வேலைகளுக்குக் குந்தகம் ஏற்பட்டு விடும் என்பதையும் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றோம்.

எனவேதான் சகலரினது கருத்துக்களையும் டிடித்தறிந்து, அவர்களினது ஆவலைப் புரிந்து கொண்டு காரியமாற்றச் சாத்தியமான வழி முறைகளை யோசித்துச் செயல் படுவதினால் அவர்களுடன் தனிப்பட்ட முறையில் எம்மால் தொடர்பு கொள்வதற்கு முடியாமல் போய் விடுகின்றது.

ஒரு மீகாமனின் நீண்ட தூர அவதானத்துடன் நாம் காரியமாற்றி வருகின்றோம் என்பதை இன்றில்லாவிட்டாலும் நாளை வரவிருக்கும் புதிய சந்ததி புரிந்து கொள்ளும் என்ற திட சித்தத்துடன் நாம் காரியமாற்றி வருகின்றோம்.

இப்படியானவர்களின் கருத்து பரிமாற்றங்களினால் ஆக்கபூர்வமான பழைய மரபுகளைப் புரட்சிப் புதுமையுடன் அங்கப் பகுதியாக எப்படி இணைத்துப் பிணைப்பது என்பதைப் பயன் நிறைந்த கவன ஈர்ப்புடன் கற்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

இதே சமயம் சமரசப் போக்குடையவர்களின் பாசாங்குக் கூச்சல்களையும் வரட்டுத் தத்துவ வாதிகளின் ஆத்திரக் கூப்பாடுகளையும் நாம் அடிக்கடி கேட்கவேண்டி ஏற்படுகின்றது.

மீகாமன் திசை காட்டும் கருவியைக் கவனிப்பது போல, நாமும் மிகக் கூர்மையுடன் நமது பிரயாணத்தின் திசை வழியீது மிகக் கவனமாகக் கண் வைத்திருக்கின்றோம்.

இதே காலங்களில் நமக்குப் பல அநுபவங்கள், ஆக்க பூர்வமான யோசனைகள் உதிப்பதுண்டு.

தமிழ் மொழி மீதும் தமிழ்க் கலாசாரத்தின் மேலும் ஆர்வமும் அபிமானமும் கொண்டு வரும் பல சிங்களச் சகோதரர்களை — முக்கியமாகப் புத்த பிக்குக்களை — நாம் மல்லிகையின் ரஸிகர்களாகப் பெற்றுத் திகழ்கின்றோம்.

நமது நோக்கத்தின் பிசகற்ற தன்மையைத் தெரிந்து கொள்ள நமக்கு இவர்களின் ஆத்ம சினேகம் உதவுகின்றது.

இதையிட்டு நாம் பெருமிதமடைகின்றோம்.

இந்த நியாயமான பெருமை நாளை இந்த நாட்டில் இன ஐக்கியத்தின் — தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் ஸ்தூல வெற்றியாக அமையும் என நாம் நிச்சயமாக நம்புகின்றோம்.

‘வாழ்க்கையை விட, மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்தது வேறெதுவும் இல்லை; மனிதன் தான் உலகத்தில் எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்தவன்!’ இந்த அடிப்படை நோக்கை முன்வைத்தே நாம் இலக்கியப் போராட்டத்தை நடத்துகின்றோம். இந்த நோக்கில் நம் முடன் ஒன்றுபட நினைப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களை அருகணைக்க விரும்புகின்றோம்.

மாறாக வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சின்னத்தனமான கருத்துக் கொண்டவர்கள், எவ்விதக் கோட்பாடுமற்றவர்கள், நோய் பீடித்த மனப்போக்கு உடையவர்கள், மற்றைய படைப்பாளிகள் பற்றித் தனிப்பட்ட ரீதியாகக் கோள் மூட்டுபவர்கள், இளம் எழுத்தாளர்களை ஆக்க ரீதியாக வளர்த்தெடுப்பதை விரும்பாமல் சில அதி தீவிர கோஷங்களை அவர்கள் மீது திணித்து அவர்களினது எதிர்கால வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் செய்பவர்கள், மக்களைத் தவறான வழிகளில் திசைதிருப்பி விட முனைந்து நடுச் சந்தியில் நின்று கூப்பாடு போடுபவர்கள் நம்முடன் தொடர்பு கொள்ளாமல் இருப்பது அவர்களுக்கும் நல்லது. அதைவிட நமக்கும் நல்லது.

நாம் எந்த நோக்கத்திற்காகப் பாடுபடுகின்றோம் என்பது பற்றி நமக்குத் தெளிவான கண்ணோட்டம் இருக்கின்றது. நம் முன்னுள்ள இலட்சியங்களும் பணிகளும் சரியானவை, அவசியமானவை, காரிய சாத்தியமானவை என்ற நம்பிக்கை நமக்கு உறுதியாகவுண்டு.

இந்த வெளிச்சத்தின் வழிகாட்டுதலில்தான் நாம் கடந்த பத்து ஆண்டுக் காலமாக நடைபோட்டு முன்னேறி, இன்று பதினொராவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைத்திருக்கின்றோம்.

இந்தப் பத்தாண்டுக் கால கட்டத்தில் நம்மைப்பற்றி நமக்குத் தெரியாத பல செய்திகளை நமக்கெதிராகப் பிரசாரம் செய்து தோல்வி கண்டவர்களை நமக்குத் தெரியும்.

அவர்களை இலக்கிய உலகம் இன்று மறந்து விட்டது.

நமது வளர்ச்சியில் உள்ளூர்ப் பொருமை கொண்டிருந்த போதிலும் கூட, நம்மை அணுகி மல்லிகையின் வெளிச்சத்தில் குளிர் காய முனைந்தவர்களையும் நாமறிவோம்.

அவர்கள் சிறிது சிறிதாக நம்மை விட்டு ஒதுங்கி விட்டனர்.

அதைத் தவிர ஆயிரக் கணக்கான ஆரோக்கியமான இலக்கிய நெஞ்சம் கொண்டவர்கள் நம்மைத் தினசரி அணுகி வருகின்றனர்.

அவர்கள்தான் மல்லிகையின் சொத்தாகும்.

அவர்களினது ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளையும் உதவிகளையும் உற்சாகமூட்டல்களையும் பெற்றுள்ள மல்லிகை வரப் போகும் ஆண்டுகளில் புதுப் புதுப் பொலிவு பெற்றுத் திகழும் என்பதை கூறிவைக்கின்றோம்.

மேற்குத் திரையுலகில்

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

இந்தியப் படங்களையும் ஹொலிவுட் படங்களையும் பார்த்து அலுத்துப் போன கொழும்பு திரைப்பட ரசிகர்களுக்கு அண்மையில் சில பிரஞ்சுப் படங்களையும் போலந்துப் படங்களையும் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. ஐரோப்பியப் படங்கள் வாழ்க்கைப் போக்குகளை கலையுணர்வுடனும் தொழில் நுட்பத் திறனுடனும் சித்திரிப்பதில் முன்நிற்கின்றன. கவிதாநுபவத்துடன் களிப்பூட்டுமச்சங்களை வழங்கும் இந்தப் படங்கள் வாழ்க்கை பற்றிய விமர்சனங்களாகவும் அமைகின்றன. பார்ப்பவரின் நுண்ணுய்வுத்திறன் இதனால் கூர்மை பெறுகிறது. பரந்த அழவில் ரசானுபங்கள் ஏற்படுகின்றன.

பிரஞ்சுத் திரையில் நியூ வேவ் இற்றைக்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இடம் பெறத் தொடங்கிவிட்டன. கொடா என்பவர் அந்த நியூ வேவ் நெறியாளர்களில் ஒருவர். இவர், முதலில் பிரசித்திபெற்ற ஒரு பிரஞ்சுத் திரையேட்டின் விமர்சகர்களில் ஒருவராக இருந்து, திரைப்பட விமர்சனங்களை எழுதி வந்தார். இதன் பின்னர் ‘பிரதல்ஸ்’ என்ற தொரு பரிசோதனைப் படத்தை நெறிப்படுத்தினார். இது நடந்தது 1960-ஆம் ஆண்டிலே. இதன் பின்னர் கொடாவின்புகழ் பரவ ஆரம்பித்தது. ‘பிரதல்ஸ்’ என்ற இந்தப் படம் கதை அமைப்பிலோ, கதை சொல்ல வரும் செய்தியிலோ புதுமை

எதையும் காட்டவில்லை. ஆனால் திரைப்பட வடிவத்தில் அது பாரதூரமான மாற்றங்களைச் செய்ய வழி வகுத்தது. எந்த வித காரணமும் இன்றி பிரஞ்சுப் பொலிஸ்காரர் ஒருவரை ஓர் இளைஞன் கொன்று விடுகிறான். பின் பரிஸ் சென்று தனது அமெரிக்க சிநேகிதி ஒருத்தியை தஞ்சம் அடைகிறான். அவள் அவனைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுகிறாள். இதுதான் கதை. ஆனால் காலம், இடம், யாவும் ஓர் ஒழுங்கு முறையில் அன்றி அடிதலை மாறி அமைவதாக இந்தப் படம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. படத்தில் காணப்படும் விறுவிறுப்பு சினிமாவுக்கு புதுமையான அனுபவத்தை அளித்தது.

கொழும்பு லயனல் வென்ற மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கொடா திரைப்பட விழாவில் இந்தப் படமும் இடம் பெற்றது.

பரிஸ், கடையொன்றில் வேலை பார்க்கும் பெண்ணொருத்தி தன் செலவுகளை சமாளிக்க முடியாமல் மெல்ல மெல்ல பரிஸ் வீதிகளில் விலைமாதாக மாறுவதை மற்றொரு படம் காட்டுகிறது. இது 1962-ஆம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்ட படம். 1975ல் உலகில் பல பாகங்களிலும் பல விதமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பது காரணமாக பிரஞ்சுப் படங்களும், புத்தம் புதிய விதங்களில் அமைந்து வருகின்றன.

கொடா ஒரு தனிமனித வாதி, மனோரதியப் போக்குடையவர். பழமையில் தஞ்சம் புகுந்தவர், என்றெல்லாம் விபரிக்கலாம். இவர் கடந்த ஆறு வருடங்களாக பொதுமக்கள் பார்வைக்கான திரைப்படங்களை நெறிப்படுத்துவதைக் கைவிட்டு விட்டார். இவருக்கு இப்பொழுது 44 வயது.

★

மேற்கு ஐரோப்பாவிலிருந்து கிழக்கு ஐரோப்பாவுக்கு இனிச் செல்வோம். போலந்து போன்ற சோஷலிச நாடுகளிலேயே, நெறியற்ற, சொகுசான வாழ்க்கை முறை இருந்து வரும் பொழுது அந்த நாட்டுப் படங்களில் நடமாடும் பாத்திரங்களும் இவ்விதப் போக்கில் இயங்குவது தவிர்க்க முடியாதது. போலந்து சினிமா மேற்கு ஐரோப்பிய அல்லது அமெரிக்க நாடுகளின் சினிமா போன்று மாறி வருவது மட்டும் அன்றி, அந்தப் படங்களையே மிஞ்சும் அளவுக்கு வளர்ந்து விட்டது. இந்தப் படங்களில் தனி மனித பண்பின் சித்திரிப்பே மேலோங்கி நிற்கிறது. போலந்துப் படங்களில் சோஷலிசக் கருத்துக்களையோ, சோஷலிச வாழ்க்கை முறையையோ எதிர்பார்ப்பவர்கள் ஏமாற்றமடைவார்கள் எனவே போலந்துப் படங்களை இனிமேல் விமர்சிக்கையில் அவற்றை மேற்கு ஐரோப்பியப் படங்களின் அடிப்படையிலேயே விமர்சித்தல் வேண்டும்.

‘சிலிப்பப்’ என்ற ஆங்கிலத் தலைப்புக் கொண்ட ஆங்கிலம் பேசும் படத்தை முதலில் எடுத்துக் கொள்வோம். செய்தது இன்னதென்று அறியாத, வாழ்க்கையில் ஒரு குறிக்கோள் இல்

லாத புகைப்படக் கலைஞன் ஒருவனின் கதை இது. புகைப்படம் பிடித்தல், பெண்களுடன் உறவு கொள்ளுதல், மணமாகிய பெண்ணின் மனதைப் பறித்து அவள்தன் கணவனுடன் மீண்டும் ஒன்றிப் போகவிருக்கும் சந்தர்ப்பத்திலும் அவளை வலிய இழுத்து இறுதியில் ஓர் விபத்துக்கு வேண்டுமென்றே உள்ளாக்கி அவளைச் சாகடித்தல் ஆகிய செயல்களில் ஈடுபட்ட ஒரு இளைஞனின் கதை இது.

‘பட்டப்பிளேஸ்’ என்ற படத்தில் பிரிந்த குடும்பம் ஒன்றில் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட 12 வயதுடைய இளம் பெண் ஒருத்தியின் காதல் ஏக்கமும் பருவ விழிப்பும் சித்திரிக்கப் படுகிறது. அவளின் சிருங்காரக் கற்பனைகளும் அவளைச் சுற்றி வண்ணத்திப் பூச்சிகள் போன்று வட்டமிடும் மற்றைய சிறுவர்களின் போக்கும் மனதைத் துவ அடிப்படையில் காட்டப்படுகின்றன.

1930-ஆம் ஆண்டு போலந்தில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி நிலையை மையமாக வைத்து எடுக்கப்பட்ட படமே ‘பேர்ஸ் இன் த கிரவுண்’ என்ற படமாகும். சுரங்கம் ஒன்றில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளிகள் அச்சுரங்கம் முடப்படுவதை எதிர்த்து மேற்கொண்ட வேலை நிறுத்தமும், அந்தப் பின்னணியில் சுரங்கத் தொழிலாளி ஒருவனின் குடும்ப வாழ்க்கையின் லாவண்யமும் படத்தில் காட்டப் படுகிறது. சினிமாவில் கதை சொல்லும் பாணி இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்குப் பெரும் களிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. படப்பிடிப்பும் குடும்பப் பாத்திர

முகப்புச் சித்திரம்

பஸ் நிலையம்

மல்லிகையின் இந்தப் பதினேராவது ஆண்டு மலரின் அட்டையை அலங்கரிக்கும் சித்திரம் நல்லூர் வட்டாரச் சிறுவர் சித்திர மலரில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.

இச்சித்திரத்தை வரைந்தவர் யாழ். சுந்தர்மடம் சைவப் பிரகாசா வித்தியாசாலை மாணவரான செல்வன் மா. சிவசுப்பிரமணியம், வயது 13.

இச்சித்திரத்தை மறுபிரசுரம் செய்வதற்கு அனுமதியளித்த சிறுவர் சித்திர மலரின் நிர்வாக சபையினருக்கும், வட மாநில சித்திர வித்தியாதிகாரி திரு. ஆ. தம்பித்துரை அவர்களுக்கும் நமது நன்றி.

— ஆசிரியர்

ரங்களின் சௌந்தர்யமும், சுரங்கத் தொழிலாளி வீட்டுக்குத் திரும்பும் போது அவனுக்குக் கிடைக்கும் வரவேற்பும் இதிற்காணும் சுவையும் ரசிக்கும்படியாக இருக்கிறது.

இந்தப் படங்களைப் பார்த்து விட்டு வீடு திரும்பும் பொழுது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டதை உணர்கிறோம். இலக்கியப் புவையைப் பருகிய திருப்தி அடையும் அவதானிகளாகும். ஆனால் மூளைக்கு வேலையோ, சிந்தனைத் தெளிவுக்கு வழியோ பிறக்கவில்லை, ★

உங்கள்

போட்டோ ஸ்ரற்ஸ்

பிரதிகளுக்கு

சித்ராலயா ஸ்ருடியோ
யாழ்நகர்.

பேசன்: 522

மிக அழகிய

தங்க நகைகளுக்கும்

நகைகளிற் சிறந்த மாதிரி
வகைகளுக்கும்

விஜயம் செய்யுங்கள்

ஸ்ரீமுருகன் ஜுவல்லர்ஸ்

44, பன்னல வீதி,

தங்கொட்டை

உடலை அழித்தனர் சிலர்— மக்கள் உள்ளத்தில் வாழுகின்றார்!

யாழ்ப்பாண நகர மேயர் திரு. துரையப்பா அவர்களினது திடீர்ப் பிரிவையிட்டுக் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகிய அனைவரும் அவரது நினைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகின்றனர்.

மல்லிகையும் தனது ஆழ்ந்த துக்கத்தை அன்றாது குடும்பத்தினருக்கும் அவரை மனசார நேசித்த சகலருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்வதில் ஆறுதல் அடைகின்றது.

அவர் யாழ். முதல்வராக விளங்கிய சமயத்தில் எழுத்தாளருக்கு குறிப்பாகக் கலைஞர்களுக்குப் பரிவு காட்டி ஒத்துழைப்பு நல்கி வந்துள்ளார். நூல் நிலையக் கூடத்தை இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கும், நூல் வெளியீட்டு விழாக்களுக்கும் இலவசமாகவே தந்துதவி எழுத்தாளர்களின் சிரமத்தில் தானும் பங்கு கொண்டு உற்சாகமூட்டி ஒத்துழைப்புத் தந்துள்ளார்.

* நல்லவர் அவர். பல கருத்து வித்தியாசமுள்ள சகல மக்களும் அவரை நேசித்தனர். அதே சமயம் எந்தவிதத் தரகர்களும் இல்லாமல் நேரடியாகச் சென்று அவரிடம் தமது தேவைகளைக் கேட்டுப் பெற்றனர்.

யாழ்ப்பாண நகர வரலாற்றில் பல மேயர்கள் பல தடவைகளில் பதவி வகித்துள்ளனர். ஆனால் பொதுசனங்கள் 'மக்கள் மேயர்' என அன்புடன் அழைத்துப் பெருமைப் படுத்திய ஒரேயொரு நகர முதல்வர் திரு. அல்பிரட் தங்கராஜா துரையப்பா அவர்களேதான்!

சட்டங்கள், சம்பிரதாயங்கள் போன்றவற்றை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுப் பொது சனங்களின் உடனடிப் பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொண்டு நேரடியாகவே முடிவெடுத்து நடவடிக்கையில் இறங்கித் தீர்த்து வைத்ததாலேயே மக்கள் இவரைப் புரிந்து கொண்டனர். யாழ்ப்பாணத்தை பலவழிகளிலும் சீர்திருத்தி அபிவிருத்தி அடைய உழைத்தவர் இவர்.

அந்த இனியவரை - நல்லவரைச் சில கொலை வெறியர்கள் தீர்த்துக் கட்டி விட்டனர். தற்காலிக வெற்றி அவர்களுக்கு.

உயிருடன் உலவிய துரையப்பாவை விட, கொலையுண்ட மேயர் துரையப்பா மிக வலிமை வாய்ந்தவராக மக்கள் மனதில் நிலை கொண்டாவிட்டார்!

சிறுகதையல்ல: ஒரு சிந்தனை.

மனிதன் மாறுகிறான்!

'வரதர்'

வெளி நாட்டில் ஒரு மாதத் தைக் கழித்துவிட்டு நேற்றுத் தான் ஊருக்கு வந்திருக்கிறேன், இங்கே, ஊரே திமிலோகப் பட்டிருக்கிறது.

எங்களுர் முக்கிய பிரமுகரான நல்லையாவை யாரோ கொலை செய்துவிட்டார்கள்!

செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும் எனக்கு 'திடீ' என்று இருந்தது. இப்படியும் செய்வார்களென்று நான் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

எங்களுர்ப் பிரமுகர்களில் நல்லையர் மிக மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர். 'கல்யாணம் பண்ணியும் பிரமச்சாரி' மாதிரி வாழ்ந்தவர். தம்முடைய சொந்தக் குடும்ப விஷயங்களை விட, அவருக்கு ஊர் விஷயங்கள்தான் முக்கியமானவை. எங்களுடைய ஊர் மிக பெரியதானாலும் அவரைத் தெரியாதவர்கள் யாருமில்லை என்பது முக்கியமல்ல; அவருக்குத் தெரியாதவர்கள் எங்களுரில் யாருமில்லை என்பது தான் முக்கியம். அந்த அளவுக்கு மக்களின் வாழ்க்கையோடு தன்னை பின்னிக்கொண்டு வாழ்ந்தவர் நல்லையா. அவருடைய உதவியை நாடி தினசரி அதிகாலையிலேயே ஒரு 'பட்டாளம்' அவருடைய வீட்டில் காத்து

நிற்கும். அவர்களை யெல்லாம் ஷவ்வொருவராக விசாரித்து அவரவருக்குத் தம்மாலான உதவிகளைச் செய்து கொடுக்க முயற்சிப்பதுதான் நல்லையாவின் முக்கியமான சேவை. பலருக்கு அவரால் உதவிகள் செய்ய முடிந்தது. அரசாங்கத்தில் அவருக்கு மிகுந்த செல்வாக்கு உண்டு. அதைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தி தம்மிடம் உதவி நாடி வருபவர்களுக்கு அவர் பல விதமான உதவிகளையும் செய்து கொடுப்பார்.

இப்படிப்பட்ட ஒருவரையா, கொலை செய்து விட்டார்கள்!

துன்பத்தின் அளவுக்கு வியப்பும் என்னை ஆட்கொண்டு நிற்கிறது.

நல்லையாவைப் பற்றி குறைகளும் உண்டு. பொது விஷயங்களில் ஈடுபட்டு உழைப்பவர்களில் யார்தான் குறை கேட்காதவர்கள்? அவர்களுக்கு எதிரிகள் இருப்பது சர்வ சாதாரண விஷயந்தான்.

நல்லையாவுக்கு நிறைய எதிரிகள் இருந்தார்கள்.

இருந்தாலும்—

அவரைக் கொலை செய்கிற அளவுக்கு அத்தனை கடுமையான

எதிரிகளா! எனக்கு வியப்பாகத் தானிருக்கின்றது.

கொலை செய்தவர்களுடைய நோக்கமென்ன?

பலவிதமாக யோசித்துப் பார்த்ததில் அவர்மீது கொண்ட தனிப்பட்ட விரோதம் காரணமாக இந்தக் கொலை நடந்திருக்காதென்றே என்னால் தீர்மானிக்க முடிந்தது.

என்னுடைய தீர்மானம் சரியானதென்றால், நல்லையாவின் 'கொள்கை' யில் விரோதம் கொண்ட யாரோதான் இந்தக் கொலையைச் செய்தார்களா?

கொள்கை வேறுபட்டதற்காக ஒருவரைக் கொலை செய்து விட்டால் அவருடைய அந்தக் கொள்கையையே கொலைசெய்து விட்டதாகத் திருப்தி அடைய முடியுமா?

சில நாட்களுக்கு முன் ஒரு அறிஞர் சொன்னது எனக்கு நினைவு வருகிறது: 'இரண்டு பெரிய நாடுகளுக்கு இடையே கொள்கை வேறுபாடு ஏற்பட்டால், பயங்கரமான குண்டுகளைப் பொழிந்து, எதிரி நாட்டை அழித்து, அடக்கி அந்நாட்டின் கொள்கைகளையும் அழித்துவிட அந்த நாடுகள் துணிந்து நிற்கின்றன. இரண்டு மனிதர்களுக்கிடையே வேறுபாடு ஏற்பட்டால் ஒரு வன் மற்றவனைக் கொன்று விடுவதன் மூலம் அவனுடைய கொள்கைகளை அழித்து விடலாமென நினைக்கின்றான்.

முதலாவது கொலையை ஒரு பெரிய அரசாங்கம் செய்கின்றது. இரண்டாவதை ஒரு சிறிய மனிதன் செய்கிறான். ஆனால் இரண்டுக்கும் வித்தியாசமில்லை'

கொலை செய்வதன் மூலம் கொள்கைகளை அழித்து விட முடியுமா?

கடந்த கால வரலாறுகளில் அவை நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றனவா?

ஒவ்வொரு சம்பவமாகக் கவனித்துக் கொண்டு வந்தால் 'கொலை மூலம் கொள்கை' யை அழிக்கின்ற மனோபாவம் தவறானதென்றுதான் நிரூபணமாகிறது.

ஆனாலும் இத்தகைய கொலைகள் நடந்து கொண்டதானே இருக்கின்றன!

நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

யாரோ படலையைத் திறந்து கொண்டு வருகிற சத்தம் கேட்கிறது.

சிந்தனை தடைப்பட, வருவது யாரென்பதை கவனிக்கிறேன்.

மூர்த்தி மாஸ்டர்!

ஒரு மாதத்திற்கு மேல் அவரைப் பார்க்காமல் இருந்தது என்னவோ மாதிரியிருக்கிறது. நல்ல மனிதர். எப்பொழுதும் மனச்சாட்சிக்கு வஞ்சகமின்றி உண்மையான நியாயத்தை எடுத்துப் பேசுகின்ற மனிதர். தம்முடைய ஆட்கள், தம்முடைய கட்சி என்பதற்காகவெல்லாம் நியாயம் தவறாதவர். இப்போதெல்லாம் இந்த மாதிரி ஆட்களைக் காண்கிறதே அரிதாகி வருகிறது. தன்னுடைய ஆளாயிருந்தால் அங்கே நியாயத்தையும், நீதியையும் புரட்டிப் பேசுவது ஒரு 'தர்ம'மாக வளர்ந்து வரும் காலம்தான்!

எனக்கு மூர்த்தி மாஸ்டரை நிரம்பப் பிடிக்கும். நானே அவரைப் போடப் பார்க்க வேண்டுமென்றிருந்தேன். அவரே வந்து விட்டார்.

'வாருங்கோ மாஸ்டர்... இதென்ன இது நல்லையருடைய விஷயம் இப்படி நடந்திருக்கின்றதே!' என்றேன்.

'ஓமோம்..... எதிர்பாராத ஒன்றுதான். காலம் போய்க் கொண்டு இருக்கிற மாதிரியில் இதையெல்லாம் நாங்கள் எதிர்பார்த்தே இருந்திருக்க வேண்டும்..... ஏன், நல்லையர் கூடத்தான் தம்மைக் கொலை செய்யுமளவுக்கு எதிரியின் கொள்கை வளர்ந்திருக்குமென்று எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டார். எதிர்பார்த்திருந்தால் அவரும் கொஞ்சம் கவனமாக இருந்திருந்தால், ஒருவேளை தப்பியிருக்கலாம்.....'

'விதி' என்று ஒன்று இருக்கிறதே!'

'விதியையும் மதியால் வெல்லலாம்', 'ஊழையும் உட்பக்கம் காண்பார்.....' என்றெல்லாம் தமிழில் வார்த்தைகள் இருக்கின்றனவே, அவர் கொஞ்சம் முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்திருந்தால் ஒருவேளை தப்பியிருக்கலாம்.....'

திருந்தால் ஒருவேளை தப்பியிருக்கலாம்.....'

'அவர் தப்பியிருக்கலாம்... ஆனால் அதுவல்ல முக்கியம், இந்த ஊரில் 'வளரும் தலைமுறை'யின் மனோபாவம் எப்படி மோசமாக மாறி வருகிறது.....'

'இந்த ஊர் என்று மட்டும் ஏன் சொல்கிறீர்கள், இந்த ஊர் இந்தத் தேசம், இந்த உலகம் முழுவதுமே வளரும் தலைமுறையின் மனோபாவம் பயங்கரமாகத்தான் மாறி வருகிறது. இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னால் ஒரு சராசரி மனிதனுடைய மனப்பான்மையையும் பின்வரைய வளரும் தலைமுறையின் மனப்பான்மையையும் சற்று ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள் — அடேயப்பா! எவ்வளவு மாறுதல்; பயங்கரமான மாறுதல்!'

'நல்லையரைக் கொலைசெய்த பாவி.....'

'கொஞ்சம் பொறுங்கள். அவனை நீங்கள் 'பாவி' என்று சொல்லிவிடலாம். அவனை நீங்கள் பாவி என்று சொல்லி விடுவதானால், இந்த வன் முறையினால் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றித் தலைவர்களாக விளங்கும் எல்லாரையுந்தானே பாவி கள் என்று சொல்ல வேண்டும்? நாங்கள் எதிர்பார்க்கிற மாதிரி இல்லாமல், ஒருவேளை வரலாறு வேறு விதமாக மாறிவிடுமானால், நல்லையரைக் கொலை செய்த

தலையங்கம் செப்டம்பர் 1974

யாழ். வளாகமும்
பிரதமரின் யாழ்ப்பாண விஜயமும்

தலையங்கம் அக்டோபர் 1974

சமூகமான உறவு தோன்றியுள்ளது;
மக்கள் தயாராக உள்ளனர்;
தீர்வுக்கான பணி தொடரட்டும்!

கொலையாளியே இந்த ஊரின் பெரிய 'இராமபிரானை' மாறுவதும், கொலை செய்யப்பட்ட நல்லையர் அரக்கனாக மாற்றப் படுவதும் புதிதல்ல.....'

'நீங்கள் ஏதோ கனக்கப் பேசுகிறீர்கள்..... முன்பு சொன்னீர்களே கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களில் சராசரி மனிதனுடைய மனப்பான்மை பயங்கரமாக மாறிவிட்டது என்று—அது திரும்ப மறுபக்கத்திற்கு மாறாதா? மாற்ற முடியாதா?'

'மாற்ற முடியுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இந்திய மக்களை 'மாற்றுவதற்கு' மகாத்மா காந்தி செய்யாத முயற்சியா? இந்தியாவில் என்ன நடந்தது என்று நானும் நீங்களும் பார்த்துக் கொண்டுதானே இருந்தோம்? காந்தியின் வாழ்நாள் வரையும் ஏதோ மாற்றம்

ஏற்பட்டிருப்பது போன்ற சாயல் தெரிந்தது..... அவருடைய மறைவே அவருடைய முயற்சியின் தோல்விக்கு உதாரணமாயிற்று. அவருடைய மறைவுக்குப்பின் இன்றைய இந்தியாவின் 'வளரும் தலைமுறை' களைப் பார்த்துக் கொண்டுதானே இருக்கின்றோம்!'

'அப்படியானால்.....'

'முயற்சியைக் கைவிட வேண்டுமென்று அர்த்தமில்லை. எதிர் காலத்தைப் பற்றிய ஒரு இலட்சிய நோக்கிலும், அதை அடைவதற்கான முயற்சிகளிலும் தானே மனித வாழ்க்கை அடங்கியிருக்கிறது!....'

மூர்த்தி மாஸ்டர் சொல்லிக் கொண்டே போனார்.

எங்கள் கதை ஒருநாளும் முடிவதில்லை! ★

மின்சார
உபகரணங்களுக்கும்

சைக்கிள்
உதிரிப் பாகங்களுக்கும்

பிரசித்தி பெற்ற ஸ்தாபனம்

எ ல க் ரோ ல க் ஸ்

கே. கே. எஸ். ரோட்,
சுன்னகம்.

கொட்டிலுக்குள் படுத்திருந்த சுந்தரத்திற்கு தட்டியின் நீக்கலுக்குள்ளால் காலை இளம் வெய்யில் புகுந்து சாதுவாக முகத்தில் சுட்டது.

சுந்தரம் தனது வழக்கமான கள் இறக்கும் தொழில் முடிந்து மேலதிகமாக முதலாளியின் வயலிலும் வேலை செய்து கொடுப்பான்.

முதல் நாள் வயலில் சற்று அதிகமாக வேலை இருந்தது. வயலில் வேலை முடிந்து வரும் பொழுது 'இண்டைக்குக் கெதியாய்ச் சீவிப்போட்டுப் போய்ப் படுக்கவேணும். நாரியெல்லாம் சரியாய் விண் விண்ணென்று

ஒரு புதுயுகத்தை நோக்கி....

டிக் கழிக்க முடியாதவனாக அந்த அலுப்புப் பஞ்சியோடும் மூன்று பனைகளில் ஏறி ஓலை வெட்டி பின் அதைக் கொடுவாக் கத்தியால் கழித்துக் கொடுத்துவிட்டே போய் கால்முகம் கழுவினான். மேலதிகமாக மூன்று பனைகளில் ஏறி ஓலை வெட்டிக் கழித்துக் கொடுத்தது அவனுக்கு ஏற்கனவே இருந்த தேக அலுப்பை மேலும் கூட்டிற்று.

சூரிய வெளிச்சம் முகத்தில் பட்டுக் சாதுவாகச் சுட்ட பொழுது முதலாளியே நேரில் வந்து தன்னைத் தட்டி எழுப்பி 'என்ன இவ்வளவு நேரமும் நித்திரை கொள்ளுறியோ!' என்று கேட்டதைப்போல இருந்தது சுந்தரத்திற்கு. எனவே, அவன் துடித்துப் பதைத்துக் கொண்டு எழுந்தான். எழுந்ததும் தான் படுத்திருந்த பாயைச் சுருட்டி முலைக்குள் எறிந்தான். பாய்க்கு

துரை. சுலபிரமணியன்

உழையுது' என்று அலுப்பு மிகுதியால் எண்ணிக் கொண்டு வந்த சுந்தரம், தான் வழக்கமாகத் தொழில் செய்யும் எட்டுப் பனைகளையும் விறு விடுவதென்று ஏறிச் சீவிக்கொண்டு கத்திக் கூட்டைக் கழட்டி வைக்கவேன்று வந்த பொழுது,

முதலாளியின் மனைவி தங்கம்மா, 'சுந்தரம் மாடுகளுக்கு ஓலை இலை, இரண்டு மூன்று பனையிலே ஓலை வெட்டிக் களிச்சுத் தந்திட்டுப் போய்க் கத்திக்கூட்டைக் களட்டு' என்று சொன்னபோது மனத்திற்குள் பெரியதொரு வெறுப்பு ஏற்பட்ட பொழுதும், முதலாளியின் மனைவி என்றதினால் தட்

விரித்திருந்த பழஞ் சாரத்தை உதறிக் கொடியில் போட்டு விட்டு வெளியே வந்து சூரியனைப் பார்த்தான்.

சூரியனைப் பார்த்துவிட்டு, 'ச்சாய்..... நல்லா நேரம்போட்டுது.... அந்தாள் புறுபுறுக்கப் போகுது.' என்று சொல்லிக் கொண்டு ஓடிப்போய் வேலியருகோடு நின்று வேப்ப மரத்தில் ஒரு குச்சியை முறித்து வாயில் வைத்துக் கொண்டு முதலாளி வளவின் பின்பக்கத்திலிருக்கும் பனை வடவிக்குள் ஓடிப்போனான். சிறிதுநேரம் கழித்து சாரத்தைத் தூக்கிக் கட்டியபடி ஓட்டமும் நடையுமாக வந்து நேரே கிணற்றடிப்பக்கமாக ஓடினான். ஆக

வேண்டியவைகளை முடித்துக் கொண்டு தனது கொட்டிலுக்குள் மீண்டும் புருந்தான். சீவலுக்குப் போகும் பொழுது கடும் சாரத்தை எடுத்திச் சுட்டி, அதைக் கொடுக்குக் கட்டினான். பின்பு, கத்திக் கூட்டை எடுத்துச் சொருகிக்கொண்டு நேராக முதலாளியின் வீட்டிற்குப் போனான். அங்கே அவனுக்கு வழக்கமாக வைக்கும் இடத்தில் தேனீர் வைக்கப்பட்டிருந்தது. தனது சுண்டு விரலை விட்டு தேனீர் குடாக இருக்கிறதோ என உணர்ந்து பார்த்தான். ஆனால் அது நன்றாக ஆறிப் போய் இருந்தது. முதலாளிகண்டாலும் ஏசிவிடுவார் என்ற பயத்தில் அந்த ஆறியதேனீரை மடக் மடக்கென்று குடித்து விட்டு தான் வழமையாகத் தொழில் செய்யும் பணமரங்களை நோக்கி ஓட்டமும் நடையுமாகச் சென்றான். அவன் சென்ற பொழுது அவனது கத்திக் கூட்டிற்குள் இருந்த கத்திகள் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து சத்தத்தை எழுப்பின.

சுந்தரம் வேலுப்பிள்ளை முதலாளியிடம் வேலைக்கு வந்து சேர்ந்த பொழுது பதினைந்து வயதுதான் இருக்கும். அவன் வேலையில் சேரும் பொழுது தனக்குச் 'சம்பளம் இவ்வளவு தான் தரவேண்டும்' என்று நறுக்காகப் பேசிச் சேர்ந்தவன்ல்ல. அவன் ஐந்தாம் வகுப்பிற்குமேல் படிப்பு ஏறுதலினால் கூலி வேலைக்கும் மை பூசவும் திரிந்துவிட்டு இறுதியில் வேலுப்பிள்ளை முதலாளியிடம் தனக்கு வேலை செய்யக் கிடைத்ததே ஒரு பாக்கியமெனக் கருதி இறுதியில் ஒரு கள்ளுவிற்றும் படிபயனாக வந்து சேர்ந்தான்.

2

யாழ்ப்பாணத்தில் மரவரி முறை அமுலில் இருந்த காலத்தில் வேலுப்பிள்ளை முதலாளி வருடா வருடம் நூறு நூற்றைம்பது தென்னை மரங்களை வாங்கி ஆறேழு இந்தியச் சீவல் தொழிலாளர்களை வைத்துச் சீவி, இரண்டு மூன்று கள்ளுக் கொட்டில்களையும் நடத்தி வந்தார். இதனால் வேலுப்பிள்ளை முதலாளிக்கு நாளொன்றுக்கு நூறு அல்லது நூற்றிருபத்தைந்து ரூபாவரை இலாபம் கிட்டியது. இந்த இலாபத்தில் வேலுப்பிள்ளை முதலாளி ஆனைக் கோட்டையில் ஒரு பெரிய வயல் காணியையும், யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டு மூன்று வீடுகளையும் வாங்கி வைத்திருந்தார். அதோடு வயல் வேலைக்கு சொந்தமாகவே ஒரு உளவு இயந்திரத்தையும் வாங்கிக் கொண்டார்.

வேலுப்பிள்ளை முதலாளிகாலை பத்து மணிபோல் தனது வீட்டு வேலைகளெல்லாவற்றையும் முடித்துக் கொண்டு கள்ளுக் கொட்டிற் பக்கம் போனாரென்றால் மூன்று கொட்டில்களிலும் விற்பனவு முடியும்வரை மாறி மாறி மேற்பார்வை செய்து விட்டு வந்துவிடுவார். பின்பு சாயந்தரம் ஆறு அல்லது ஏழு மணிபோல் கொட்டிற் பக்கம் போனாரென்றால் விற்பனவு முடியும்வரை நின்று சேர்ந்த காசுகளை நறுக்காகக் கணக்குப் பார்த்து எடுத்து வருவார்.

ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் தனது சீவல் தொழிலாளர்களுக்குக் கணக்குத் தீர்ப்பார். ஆனால் சுந்தரத்திற்கு மாதம் முடிவிற்குள் ஏதாவது கொடுப்பார். அது அவனுக்கு

ஏதோ பெரிய தொகையாகத் தோன்றும்.

சுந்தரத்திற்கு கள்ளு விற்கும் வேலை முடிந்தால் வேலுப்பிள்ளை முதலாளியின் வீட்டில் ஏதாவது வேலை இருக்கும். மாடுகளை அவிட்டுக் கொண்டு போய் வயலில் மேயக் கட்டுதல் அல்லது பால் போத்தல்களைக் கொண்டு போய் முதலாளியின் மனைவி தங்கம்மா சொல்லும் வீடுகளுக்குக் கொடுத்தல் அல்லது தேவையெனில் கடைக்குப் போய் மீன், மரக்கறிவகை வாங்கி வருதல் போன்ற வேலைகளையும் செய்து வந்தான்.

சுந்தரம் படத்திற்குப் போக வேண்டுமென்றால் முதலாளி பணம் கொடுப்பார். படத்தைப் பார்த்து விட்டு பேசாமல் வந்து முதலாளி வீட்டில் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இடத்தில் படுத்து விடுவான்.

வேலுப்பிள்ளை முதலாளிக்குச் சீவிக் கொடுக்கும் இந்தியச் சீவல் தொழிலாளர்களைப் பாரக்கும் பொழுது சுந்தரத்திற்கு மனதில் ஓர் ஆசை பிறக்கும். தானும் ஏன் ஒரு 'சீவல் தொழிலாளி' யாக வரமுடியாதென்றும் இப்படி 'கள்ளு விற்கும்' பெடியனாக எத்தனை நாளைக்கு இருப்பதென்றும் எண்ணுவான். தனக்கு நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் முதலாளிக்குத் தெரியாமல் சிறு சிறு தென்னங்கன்றுகளில் ஏறிப்பழகினான். பின்பு நாளடைவில் பனைகளில் கூட ஏறப் பழகிக் கொண்டான். இப்படிப் பழகிக் கொண்டு சீவல் தொழிலாளர்களான தனுஸ் கோடி, யோசேப், தங்கப்பன் போன்றவர்களிடம் 'எப்படிச் சீவுவது?' 'எப்படிக் கள் எடுப்பது?' என்றெல்லாம் கேட்டறிந்து கொண்டான்.

சுந்தரத்திற்குத் தானும் ஒரு கள்ளுவிற்றும் தொழிலாளியாக வந்து தனது முதலாளிக்குச் சீவிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசை அவனது நெஞ்சு நிறையப் பரவிப் படர்ந்தது.

சில சமயங்களில் முதலாளிக்குத் தெரியக் கூடியதாகவே மரங்களில் ஏறி இறங்கினான். சில சமயங்களில் சுகமில்லாமல் வேலைக்கு வராதிருக்கும் தொழிலாளிக்காக இவன் கள் இறக்க வருவான்.

சுந்தரம், வேலுப்பிள்ளை முதலாளியோடு வேலைக்கு வந்து சேர்ந்து கிட்டத்தட்ட ஏழெட்டு வருடங்களாகின்றன. அவனுக்கு வயதும் இருபத்திரண்டு.

அவனுக்கு முதலாளி வீட்டுச் சாப்பாடும் மாதம் முடிய இருபது ரூபாய்க் காசும்தான் அவனது உழைப்பின் பயன். மாதம் முடியக் கிடைக்கும் அந்த இருபது ரூபாவையும் தனக்குச் செலவுக்கு ஏதும் எடுத்துக் கொண்டு மிகுதியையே தாயிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பான். அது போதும் போதாது என்றதைப்பற்றி அவனுக்கு ஒரு சிந்தனையே கிடையாது. அவன் முதலாளியின் முழுநேர ஊழியனாகிவிட்டான்.

3

வேலுப்பிள்ளை முதலாளிக்கு வெறி வரும்போது 'அவன் சுந்தரம்தான் என்னோட உடன் கட்டை ஏறுவான்... அவன் தான் என்னோட சாகிதவன்... விடிஞ்சாப் பொழுது பட்டால் அவன் எனக்கு எவ்வளவு வேலை செய்யிறான்... நான் அவனுக்கு இரண்டு ஏக்கர் காணி எழுதிக்கொடுத்தான் சாவன். டேய் சுந்தரம் நீ எனக்கு இந்தக் காணி

யைப்பற்றி நினைப்பூட்டிப்போடு நான் கட்டாயம் எழுதித் தந்து போட்டுத்தான் சாவன்' என்று கூறுவார்.

இரண்டு ஏக்கர் காணியை முதலாளி தனக்குக் கட்டாயம் எழுதித் தருவார் என்று சுந்தரம் மனதில் திடமாக எண்ணிக் கொண்டான். சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கேட்பது தனக்குத் தர இருக்கும் இரண்டு ஏக்கர்க் காணிக்குக் குந்தம் விளைவிப்பதாக முடியும் என நினைத்து சம்பளத்தைக் கூட்டித்தரும்படி கேட்கச் சீற்றுப் பின் வாங்கினான்.

முதலாளி போதையில் சொன்ன 'இரண்டு ஏக்கர் காணி எழுதித் தருவாகச் சொன்ன கதையை திடமென நம்பி, சுந்தரம் தனது தாயிடமும் பலதடவை 'முதலாளி எவ்வளவு நல்லவர்; எனக்கு இரண்டு ஏக்கர் காணி எழுதி விடுவதாக அடிக்கடி சொல்றவர்' என்று சொல்லியிருக்கிறான்.

லெச்சுமி கூட. முதலாளி தடவிய பசையில் சாதுவாக ஒட்டுண்டே விட்டான். தங்களுக்கு இரண்டு ஏக்கர் காணி கிடைக்கும் என்று அவளும் நம்பினாள். அவர் கொடுக்கும் காணியிலாவது தாங்கள் நிரந்தரமாக, நிம்மதியாக, ஒரு குடிசை கட்டி இருக்கலாமென அவள் எண்ணிக்கொண்டாள். ஆனால் ஓர் உடனடித் தேவையொன்று சுந்தரத்தின் தாயை நெருடிக் கொண்டிருந்தது. அவளுக்கு வீடு வேய்வதற்கு உடனடியாக ஒரு நூற்றைம்பது ரூபாய் தேவையாக இருந்தது.

ஒருநாள் சுந்தரம் வீட்டிற்கு வந்தபொழுது.

'முதலாளியிடம் ஒரு நூற்றைம்பது ரூபாய் காசு கேட்டுப் பார். வீடெல்லாம் ஒழுக்கு. இந்த மாரியைத் தாங்காது. மேய்ச்சலும் நல்லாப் பிந்திப் போச்சு. இஞ்சை நான் வேறே ஆரிட்டை மாறுறது.....?'

'உப்புடி உப்புடிக் கேட்டு வாங்கின பிறகு முதலாளி காணி எழுதித் தரமாட்டார்'

'இது இப்ப தேவையாக் கிடக்கு, நீ முதலாளி வீட்டை சொகுசாகக் கிட.....! அப்ப நானும் இந்தக் குமருகளும் மழை வெள்ளத்துக்கை கிடக்கிறம்..... நீ கேள் முதலாளி வீட்டை அவர் கட்டாயம் தருவார்.

சுந்தரம் முதலாளியிடம் பணம் கேட்கப் பின்வாங்கினான். எனினும் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையாக இருந்ததினால் எப்படியும் கேட்டுவிடுவதென்றே முடிவுக்கு வந்தான்.

4

சுந்தரம் இவ்வளவு நாளும் முதலாளியின் வீட்டு விறுந்தையிலேயே படுத்துறங்கி, தனது உடுப்புகளை வைத்துப் புளங்கிக் கொண்டுவந்தான்.

ஆனால், சுந்தரத்திற்கு வாஸிப வயது ஆகவே முதலாளியின் வீட்டுப் பின்புறத்தில் ஒரு தனிக் கொட்டில் போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது. தனிக் கொட்டில் போட்டுக் கொடுத்ததற்கான காரணத்தை சுந்தரத்தால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. முதலாளி சொன்னது போல, இடவசதியின்மைதான் காரணமென்று நினைத்தான்.

சுந்தரம் அன்று வயலில் வேலை முடிந்து வந்தான். அப்

பொழுது வேலுப்பிள்ளையாருக்குச் சாடையான மதுபோதை. இந்த நிலைமையைச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு வீடு வேய்வதற்குத் தேவையான நூற்றைம்பது ரூபாயையும் இன்று கேட்டுவிட வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டான்.

சுந்தரத்தைக் கண்ட முதலாளி 'சுந்தரம், இப்பதானே வயலாலை வாறாய்....'

'ஓம் முதலாளி'

'இண்டைக்கு வயலுக்கை என்ன வேலை நடந்தது? அந்த வேலியளை அடையாதையன், வடக்குப் பக்கத்து வேலிக் கண்டாயத்தாலை மாடுகள் வருகுது.....'

'ஓ... அதுக்கு முள்ளுவைச் சுக் கட்டியிருக்கிறன்'

'அப்பசரி, விறு விடுறெண்டு உன்றை மரங்களை ஏறிப்போட்டு கொஞ்சம் தேங்காய் கிடக்கு உரிச்சுவிடு என்ன?'

'ஓ... உரிச்சு விடுகிறன்..... எனக்குக் கொஞ்சம் காசு தேவையாகக் கிடக்கு.....'

'ஏன் படம்பாக்கவோ..... இதைன்னடா உனக்கில்லாத காசா எனக்கு..... இந்தா கொண்டு போய்ப் படம்பார்...' என்று சொல்லி இரண்டு ரூபா எடுத்து நீட்டினார் முதலாளி.

'இல்லை முதலாளி, வீடு ஒழுக்கு. வீடு மேய ஒரு நூற்றைம்பது ரூபா தேவை'

'என்ன, நூற்றைம்பதோ?'

'ஓம்..... நூற்றைம்பது...'

முதலாளி சிறிது நேரம் யோசித்தார். பின்பு, 'சரி நீ வீட்டைபோய் தங்கம்மாட்டைக் கேட்டுப்பார்.....' என்று சொல்லிவிட்டு எங்கேயோ

போய்விட்டார். சுந்தரம் தனது மாங்களில் உள்ள இறக்கிக் கொண்டு வந்து கொட்டிலிக்குக் கொண்டுபோகும் பெடியனிடம் கொடுத்துவிட்டு முதலாளி வீட்டுக்குப் போனான். முதலாளியின் மனைவி தங்கம்மா குசினியிலிருந்து ஏதோ செய்து கொண்டிருந்தாள். சுந்தரம் போய் குசினிவாசலில் நின்றான்.

'ஆர் சுந்தரமே.....?'

ஓம்.....'

'என்ன மேனை சீவி முடிஞ்சுதே?..... சீவி முடிஞ்சதென்னடாய் உத்தத் தேங்காயிலே ஒரு ஐம்பது நூறை உரிச்சுவிடு பாப்பம்.....'

'ஓ... அது உரிப்பம்..... எனக்குக் கொஞ்சம் காசு தேவையாக் கிடக்கு. முதலாளி உங்களட்டை வாங்கட்டாம்...'

'என்னட்டை கேட்டுப்பாக்கச் சொன்னவரோ? இல்லாட்டி வாங்கச் சொன்னவரோ.....'

'கேட்டுப்பாக்கச் சொன்னவர்'

'எவ்வளவு மேனை.....'

'நூற்றைம்பது'

'நூற்றைம்பதோ.....?'

'ஐயோ என்னட்டை எங்காலை? உந்த மேடியோ திருத்தக்குடுத்து எடுக்க இருபத்தைஞ்சு ரூபாக்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறன், என்னட்டை எங்காலை காசு? உனக்கென்னதுக்கு உவ்வளவு காசு?'

'வீடு மேய'

அப்பொழுது முதலாளி எங்கிருந்தோ வந்துகொண்டிருந்தார். முதலாளியின் மனைவி தங்கம்மா குசினியிலிருந்து வெளியில் வந்து, சுந்தரத்துக்கு

'பதினேஞ்சு பவுண்டேவையாமே' என்றான்.

'பதினேஞ்சு பவுளே... சுந்தரத்தின் கொப்பியைக் கொண்டான், பாப்பம்...'

தங்கம்மா கணக்குக் கொப்பியைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தாள். அவர் கணக்குக் கொப்பியைப் பார்த்துவிட்டு, 'சுந்தரம், உன்னை கணக்காலை நான் இன்னும் முப்பத்தைஞ்சு ரூபா தான் தரக்கிடக்கு. நூற்றைம் பது ரூபாய் எண்டால் நான் எங்கை போக..... இப்ப கையிலை காசும் இல்லை. இந்த முப்பத்தைஞ்சையும் கொண்டு போவன் பிறகு பாப்பம்'

சுந்தரத்துக்கு ஆத்திரம் பொங்கியது. தான் முதலாளிக்கு நேரகாலங்களைப் பாராமல் வேலை செய்து கொடுத்தும் தனக்குக் கொப்பியில் எழுதிக் கணக்குப்பார்த்து ஆக முப்பத்தைந்து ரூபாதான் தர முயலுகின்றார் என்றதும் சுந்தரத்தால் பொறுக்க முடியவில்லை.

'ஏன் முதலாளி நான் உங்களுக்குக் கணக்குப் பார்த்தே வேலை செய்து தந்தனான்? சீவி முடிஞ்சால் வயலிலே வேலை, வயலாலை வந்தால் ஓலை வெட்டவேணும். ஒரு நாளைக்கு ஓலை வெட்டினால் மறுநாளைக்குத் தேங்காய் உரிக்க வேணும்..... இதுக்கெல்லாம் நான் கொப்பியிலே கணக்கே எழுதி வைச்சனான்?...'

'அதுக்குத்தானே நான் உனக்கு இன்னு ஏக்கர் காணி எழுதிவிடுவன் என்று சொன்னான். அதை மறந்துபோனியே'

'எனக்குக் காணி வேணும். இப்ப காசுதான் வேணும். அங்கை குமருகள் எல்லாம்

மழையுக்கை கிடந்து நனையுதுகள்.

'இப்ப காசில்லை!

'ஏன் சுந்தரம் உனக்கு எவ்வளவு தருமதி?' முதலாளியின் மனைவி.

'நீங்கள் எவ்வளவு தருமதியெண்டு நான் கணக்கு வைக்கேல்லை'

'எங்கட கணக்கின்படி உவ்வளவுதான் தருமதி. வேணுமெண்டால் உவ்வளவையும் வேண்டிக் கொண்டு போ..... தங்கம்மாவின் தீர்க்கமான முடிவு இது.

சுந்தரம் எண்ணியிருந்த எண்ணமெல்லாம் தகர்ந்தன. தனக்கு இரண்டு ஏக்கர் காணி தருவதாகச் சொன்ன கதையின் பின்னணியை அப்பொழுதுதான் அவன் உணர்ந்தான். அவன் நேராக தனது கோட்டிலுக்குள் ஓடினான். தனது கத்திக்குடு, கத்தி, காத்தோல் முதலியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்து முதலாளியின் முற்றத்தில் நின்று, 'முதலாளி என்னைப் போலை உங்களுக்கு உழைச்சுத் தர வேறை ஒருதன் இனிமேல் வரமாட்டான்! நான் கஸ்டத்திலே இருக்கேக்கை காசு தர மாட்டியன், பிறகு காணி ஏழு தித்தரப் போறியன் என்ன..... அந்தக் காணியை வேறை ஆருக்கும் எழுதிக்குடும். உங்களைப் பற்றி எனக்கு இப்பதான் தெரியுது. நான்தான் வெறும்பேயன். அவன் சின்னராசன் 'கோப்ப ரேசனி'லே சேர்ந்து என்ன மாதிரி உழைக்கிறான்.....! ஒரு நாளைக்கு முப்பது நாப்பதெண்டு உழைக்கிறான், நான் உங்க லோடை இம்மளவு நானும் கிடந்து என்னத்தை உழைச்சனான்' என்றை உழைப்பை மண்

ணக்கினது தான் மிச்சம். இனிமேல் நான் இந்த முத்தத்துக்கும் வரமாட்டன். சேவலுக்கும் பனை ஓலை வெட்டவும் கறிபுளி வாங்கவும் இனி வேறை ஆரையும் பாருங்கோ... வீடு ஒழு குது மேயிறுதுக்கு ஒரு நூற்றைம் பது ரூபாக் காசு தரேலாது... எனக்குக் காணி எழுதித்தரப் போறாராம் காணி... அவற்றை பொன்னுங்காணி..... இனிச் சுந்தரனை பேய்க்காட்டேலாது, நாளைதுவக்கம் சேவலுக்கு வேறை ஆரையும் பாருங்கோ.....' சுந்தரம் என்றுமில்லாதவாறு நெஞ்சில் அடித்து உரத்துச் சொல்லி விட்டு முதலாளியின் வீட்டை விட்டு வெளியேறினான்.

'ச்சாய்..... என்னமாதிரி அடக்கமாக இருந்தவனை உந்தக் 'கோப்பரேசன்' காற்றாநான் பழுதாக்கிப் போட்டான்கள்... உவங்களுக்கு 'போனஸ்' அது இது எண்டு குடுத்துக் காட்டினால்.....?'

'அவன் போற போக்கிலே வரமாட்டான் போலைக்கிடக்கு' முதலாளியின் மனைவி தங்கம்மா.

'வரமாட்டான் போலைத் தான் கிடக்கு...'

'அப்ப ஆரைப் புடிக்கப் போறியன்?..'

'உம்ம்ம்.....' அந்த வினாவுக்கு வேலுப்பிள்ளை முதலாளியிடம் பதிலில்லை. ★

ரவீந்திரநாத் தாகூரின் விருந்தினராக அவருடைய வீட்டில் ஒருநாள் தங்கியிருந்தார் மகாத்மா காந்தி. அன்றைக்கு ஓர் அறையில் படுக்கை விரித்து சுகமாக நித்திரை கொள்ளும்படி சொல்லிவிட்டுப் போனார் தாகூர்.

மறுநாள் காலை யில் வந்த தாகூர், காந்தியடிகளிடம் புதினம் விசாரித்துக் கேட்டார். 'எப்படி இரவு நிற்கிறதையாகத் தூங்கினீர்களா?'

'நித்திரை சுகம்தான். ஆனால் நுளம்புகள் என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு போகப் பார்த்திருக்கும், நல்ல காலம் அப்படி நடக்கவில்லை'

தாகூர் சிரித்துக் கொண்டே, 'அப்படி உங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு போகாமல் தடுத்தது யார்?'

'மூட்டைப் பூச்சிகள்தான் கடைசிவரை என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு போக 'விட்டுக் கொடுக்கவில்லை!'

எம். எம். மொகமட்

தலையங்கம்: நவம்பர் 1974

முற்போக்குக் கோரிக்கைகளை வென்றெடுக்கும் கால கட்டம்!

‘அல்பான் — கர் அருமை யான பிரெஞ்சு எழுத்தாளர். அவர் சொன்னதுபோல, என் காதலின் இலக்குமி மீது எப் போதும் வெண்கல உடை திகழ கிறது. ஆடைகளைக் களைவதற் குப் பதிலாக நாங்கள் நிர்வா ணத்தை மூடி மறைக்கவே முயன் றோம், நோவாவின் நற்புதல் வன் செய்ததுபோன்று

‘உடல் இச்சைகள்தானே காதலுக்கு அடிப்படைக் காரணி’

ஹரிக் கேன் லாம்பு வெளிச்சத்தில்

‘ஆம். நான் முன்பு சில பெண்களைக் காதலித்த போது அப்படித் தானிருந்தது. அப் போது நான் ஆழ்ந்த காதல் கொண்டிருக்கவில்லை. இம்முறை இதய சுத்தியுடன் ஒருபோது மில்லாதவாறு அவளைக் காதலித் தேன். நான் எவ்வளவுக்கெவ் வளவு ஆழ்ந்த காதல் கொண் டிருந்தேனோ அவ்வளவுக்கவ் வளவு அவள் உடலற்றவளாகத் தோன்றினாள். நீங்களென்னடா வென்றால் கால்களையும், கணுக் கால்களையும் இன்னும் எதையெ தையெல்லாமோ பார்வையிடு கிறீர்கள். காதலிக்கும் பெண்ணை ஆடையற்றவளாக்குகிறீர்கள்’

‘அதுசரி குழல்தான் ஒரு மனிதனை வடிவமைக்கிறது. சுற் றுச் சார்புகள்தான் மனிதனை

உருவமைக்கின்றன என்பது பற் றிச் சொல்வதாகக் கூறிவிட்டு உங்கள் சொந்தக் காதல் நாட கத்தைப்பற்றி ஏதோ அளக்கி றீர்களே’

‘அதைப்பற்றி விளக்கத் தான் இதனைச் சொல்லுகின் றேன். என் வாழ்க்கை முழுவ தும் இன்னொரு வகையிலன்றி இந்த வகையில் உருவாகியிருப் பது சுற்றுச் சார்பினால்தான். அத்துடன் இளைஞர்களாகிய உங் களுக்குப் பிடித்தமான வழியில், காதல் வழியில் எனது வாழ்வின் கண்டவொரு அனுபவத்தில் அத னைக் கூறலாமென்று பார்க்கி றேன்’

இதுவரை அவர்களுடைய உரையாடலிற் கலந்துகொள் ளாது ஒரு மூலையில் உரையா டலை உன்னிப்பாக அவதானித் துக் கொண்டிருந்த அந்த ஒடிச லான இளைஞன் எழுந்து அவர றுக்கேவந்து கூச்சத்துடன், ஏதோ சொல்ல விரும்பும் நோக்குடன் ஆனால் சொல்லும் தைரியமற்று நின்றான்.

அவனுடைய முகத்தை ஹரிக் கேன் லாம்பின் இருபக் கங்களிலுமுள்ள தகரக் குழாய் களிலொன்றின் நிழல் மறைத் தது. அவர் லாம்பைச் சுற்று

ராஜ. ஸ்ரீகாந்தன்

நகர்த்தி அவன் முகத்தில் வெளிச்சம்படச் செய்தார்.

‘எதற்கு வெட்கப்பட வேண் டும்? உமக்கு ஏதாவது சந்தே கம் அல்லது ஆட்சேபணைகள் இருந்தால் சொல்லும்’

‘இல்லை, வந்து வியோ ர டோல்ஸ்ரோய்..... கதையோ,

நாவலோ’ திக்கித் திணறி ஒன் றுடன் ஒன்று தொடர்பற்ற சொற்களைக் கூறுகிறுனென்று மற்ற இளைஞர்கள் எண்ணினார் கள்.

அவர் அவனுடைய கூற் றைப் புரிந்துகொண்டு தொடர்ந் தார் ‘நீர் சொல்ல நினைப்பது எனக்குப் புரிகிறது. வியோ டோல்ஸ்ரோய் தனது இறுதிக் காலத்தில் எழுதிய ‘நடனத்திற் குப் பின்’ என்ற படைப்பைக் குறிப்பிடுகிறீர். அதில் நான் கூறும் தத்துவத்திற்கு நேரெதி ரான கருத்து காதல் விவகார மொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சொல்லப்படுகிறது’

‘ஓம், ஓம்’ அந்த இளைஞன் தான் சொல்லவந்து பூரணமா கச் சொல்லி முடிக்காத கூற்றை அவர் புரிந்து கொண்டதை யிட்டு மகிழ்ந்தான். அவர் தொடர்ந்தார்.

‘அதில் டோல்ஸ்ரோய் சொல்லுகிறார், ‘நல்லது எது, கெட்டது எது என்று தானாகவே மனிதனால் புரிந்து கொள்ள முடி யாது. எதுவுமே சுற்றுச் சார் பைச் சார்ந்திருப்பதில்லை. மனி தன்தான் சுற்றுச் சார்பை ஆக் குகிறான். எல்லாமே தற்செய லான விஷயங்கள். நான் டோல் ஸ்ரோயை மதிக்கிறேன்; கார ணம் அவர் மனிதத்துவத்தை, சமூகத்தை நேசித்தார். அதற் காக அவருடைய இந்தக் கருத்து எனக்கு உடன்பாடானதல்ல’

‘தவறான கருத்தைக் கூறிய அவரை எதற்காக நீங்கள் மதிக்க வேண்டும்?’ இன்னொரு துடுக் கான இளைஞன் கேட்டான்.

‘நீர் விஞ்ஞான மாண வனோ?’ அவர் அவனைக் கேட் டார்.

‘ஓம், டோல்ஸ்ரோயைப் பிரஸ்தாபித்தவரைத் தவிர மீதிப்பேரத்தனையும் விஞ்ஞான மாணவர்கள்’

‘நல்லது டால்ற்றனின் அணுக் கொள்கை தெரியுமல்லவா?’

‘நன்றாக’

‘ஒரு பொருளின் மிகச் சிறிய துணிக்கை அணுவென்று கூறும் அவர் அணுவை உடைக்க முடியாது என்று கூறியுள்ளார். ஆனால் இன்றோ அணுவைப் பிளப்பது மட்டுமன்றி அதனை பெறும் மாபெரும் சக்தியைக் கொண்டு உலகையே ஆட்டிப் படைக்க முடிகிறது. இதற்காக டால்ற்றனை நீங்கள் மதிக்க மாட்டீர்களா?’

‘நிச்சயமாக மதிக்கிறோம், என்றார்கள்.

‘டால்ற்றனை விட்டுவிட்டு விஷயத்திற்கு வாருங்களேன்’ ஒடிசலான இளைஞன் கூச்சமின் றிக் கூறிவிட்டான். ஓரளவு சகஜ மனப்பான்மை அங்கு நில வியது. அவர் சிரித்துக் கொண்டார்.

‘அவள் அழகானவள். அவ ளுடைய கண்களின் தோன்றும் மருட்சி. ஓ! அது எனக்கு மிக வும் பிடித்தமானது. நான் அவளை ‘ஒன்றரைக் கண் செல் வமே’ என்றுதான் கூப்பிடுவேன், ஒரு செல்ல வாக்கு’

‘கண்கள் மட்டும்தான் அழ கானவையோ?’ ஓர் இளைஞன் கேவியாகக் கேட்டான்.

‘நீ மிகவும் அவசரப்படுகி ருய். நான் எவ்வளவுதான் பிர மாதமாக வருணித்தாலும், அவள் உண்மையான அழகை உள்ளபடியே நீங்கள் புரிந்து கொள்ளும்படி எருணிப்பது இ

லாது. ஆனால் முக்கியமான விஷயம் அதுவல்ல, எனது அழகைப் பற்றி என்னவிட உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமே'

'அழகோ, நீங்களா?' கேலி செய்த இளைஞன் கெக்கலித்துச் சிரித்தான்.

'பார்வைக்கே பயங்கரமானவராக இருக்கிறீர்கள்' என்றான் இன்னொருவன்.

'அந்தக் காலத்தில் அதாவது எனது இளமைக் காலத்தில் கிருதாவும் முறுக்கு மீசையும் கூட வைத்திருந்தேன்' என்றார்.

டோல்ஸ்ரோயைப் பிரஸ்தாபித்த இளைஞன் அவரை அந்தத் தோற்றத்தில் மானசீகமாகக் கற்பனை செய்துகொண்டு சிலிர்த்தான். அவர் தொடர்ந்தார்.

'பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கு பாட்டுகள் எழுதுவேன். அவள் பிள்ளைகளிடம் அவற்றை வாங்கி இனிமையாக இசையமைத்து அவர்களுைய பாடவைப்பாள். விடுதியோரமாகவுள்ள வேப்பமரத்தின் கீழ் சீமெந்துப் பிட்டியில் அமர்ந்து சிலபோது அவளே மிக இனிமையாக அவற்றைப் பாடுவதை நானும் கேட்டிருக்கிறேன். இதனைத் தவிர எம் முருவரிடையே வேறெந்தவிதத் தொடர்புகளும் இருந்ததில்லை'

'நீங்கள் அப்போது அவளைக் காதலிக்கவில்லையா?' ஒருவன் குறுக்கே கேட்டான். இதே நிலை யிலிருந்ததாகப் பின்னர் கூறினான். அப்போது அந்தப் பாடசாலை ஆசிரியர்களில் நானொருவன்தான் திருமணமாகாமலிருந்தேன்'

'அவள் திருமணஞ் செய்தவளோ?'

'இல்லை. ஆசிரியைகளுட்

சிலர் கன்னியாகவே இருந்தார்கள். அவளுமொருத்தி' என்றார்

'கன்னியென்றால் என்னவென்று கருதுகிறீர்கள்?' கிருதாக்கார இளைஞன் கேட்டான்.

'இதென்ன கேள்வி. திருமணமாகாதவள்தான் கன்னி' இன்னொருவன் அக் கேள்விக்குப் பதில் சொன்னான். கிருதாக்காரன் தொடர்ந்தான்.

'திருமணமாகு முன்பே பலரிடம் கன்னி கழித்தவர்கள் கூடக் கன்னிகள்தாமோ?' அவர்களிடையே பேச்சுக்கள் தொடர்ந்தன. அவர் உன்னிப்பாக அவதானித்துக்கொண்டு பேசாதிருந்தார்.

டோல்ஸ்ரோயைப் பிரஸ்தாபித்த இளைஞன் எழுந்து நின்றான். 'ஒவ்வொரு கன்னியும் திருமணமாகுமுன்பே அந்தரங்க உறவுகள் பற்றிப் பூரண அறிவுள்ளவளாக இருக்க வேண்டுமென்று காமசூத்திரம் வற்புறுத்திக் கூறுகிறது. இது வாலிபர்களுக்கும் பொருந்துமாம்' என்று ஹரிக்கேன் லாம்பைப் பார்த்துக் கொண்டு கூறினான்.

'அப்படியானால் கற்பு?' கிருதாக்கார இளைஞனின் கேள்வி.

'இது பற்றி 'கற்பு' என்ற தலைப்பில் வரதர் எழுதிய சிறுகதையொன்றையும், அதே தலைப்பில் அதனையே இன்னொரு திசையில் நோக்கி செ. கணேசலிங்கன் எழுதிய சிறுகதையொன்றையும் படித்தேன்'

'உள்ளத்தாற் களங்கமுறாது சந்தர்ப்பவசத்தால் உடலளவில் உறவுகொண்டவர்களைக் கற்புள்ளவளென்று வரதரும், உடலாற் களங்கமுறாது உள்ளத்தால் மட்டும் மாசுபட்டவர்களைக் கற்புள்ளவளென்று செ. கணேசலிங்க

னும் அச்சிறுகதைகளிற் கூறியுள்ளதாக நினைக்கிறேன்' என்றான் கிருதாக்கார இளைஞன்.

முன்பு கேலி செய்த இளைஞன் குறுக்கிட்டான். 'பேச்சு எங்கெங்கோவெல்லாம் திசைமாறிச் செல்கிறதே, அவரைக் கொஞ்சம் பேச விடுங்கள்'

சிறிது நேர அமைதி நிலவியது. அவர் மீசையிலூடு புன்னகைத்துக் கொண்டு மழுங்கச் சவரம் செய்த தாடையைத் தடவியவாறு தொடர்ந்தார்.

'நமது தத்துவங்கள், சித்தாந்தங்கள் எல்லாமே ஒன்றிற்கொன்று எதிரிடையான உள்முரண்பாடுகள் கொண்டவை. இந்து சமயத்தைத்தான் பார்ப்போமே — ஆங்கிலேயரின் வருகைக்கு முன் நம் தமிழரிடையே பிறவிக் கிறிஸ்தவர்களெவரும் இருந்திருக்க மாட்டார்கள், எனவேதான் பொதுவான மேற்கோளாக இதனைக் காட்டப் போகின்றேன்' என்று கழுத்திற் தொங்கிய வெள்ளிச் சங்கிலியிற் கோர்த்த சிலுவையைச் சப்பிக் கொண்டிருந்த இளைஞனைப் பார்த்துக் கூறினார்.

அவன் சிரித்துக் கொண்டே 'எனது பாட்டன், பாட்டி எல்லோருமே இந்து சமயத்தவர்கள்தான்' என்றான். அவர் தொடர்ந்தார்.

'நல்லது இந்து சமயம் கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை போன்றவற்றை வற்புறுத்துகின்றது. ஆனால் பன்றியை கொன்று அதன் புலாலைத் தான் தின்று பார்த்த பின் இறைவனுக்கும் படைத்த கண்ணப்பநாயனார் இந்து சமயத்தில் பெரிய ஹிரோ. இப்படி இன்னும் எத்தனையோ உள் முரண்பாடுகள். அதைவிட்டு விட்டு விஷயத்துக்கு வருவோம்' என்றவர் சிறிது நேரம் எதுவுமே

பேசாதிருந்தார்; அந்த மௌன இடைப்போதில் தனது கடந்த கால இளமைப் பருவத்தினுட்சஞ்சரிந்து அங்கிருந்து பெற்ற தகவல்களுடன் பேசுவாரம்பித்தார்.

அவள்கூட ஆரம்பத்தில் என்னை விரும்புவது பற்றிச் சிந்தித்ததே இல்லையென்று பின்பு ஒருநாள் கூறினாள். நான் ஒரு கரூரான முரடன், வாழ்க்கையைச் சுவைக்கத் தெரியாதவரட்டுப் பேர்வழி என்றெல்லாம் எண்ணியிருந்தாளாம்'

'உங்களை விரும்பவில்லை; உங்கள் பாட்டுக்கள் மட்டும் விருப்பமானதோ?' என்று கேட்டாளுருவன்.

'அது வினோதம்தான்' ஆனால் நாம் விரும்பாதவர்கள் கூடச் சிலபோது எமக்கு மிகப் பிடித்தமான பொருட்களை ஆக்குவதுண்டுதானே' என்றார்.

'கலை மாணவனான நீர் விஞ்ஞான உண்மைகளைக்கூட அறிந்திருக்கிறீரே! நல்லது, மெல்லியல் பாரின் உளவியல் ரீதியான உமது கூற்றைப் பற்றித் தீர்க்கமான ஒரு முடிவை நானொரு ஆணை இருப்பதால் உணர்ந்து சொல்ல முடியாதிருக்கிறது;

'அப்போ புறக் காரணிகள் தான் இதற்குக் காரணமோ?

'ஆம் புறக்காரணிகள்தான், சுற்றுச் சார்புகள்தான், சூழல் அமைப்புக்கள்தான் இதற்குக் காரணிகளாய் அமைந்தன. எனது பாடசாலைப் பிள்ளைகள் ஏன் சில ஆசிரியர்கள் கூட அவருக்கும் எனக்குமிடையே ஒரு உறவைத் தோற்றுவித்துக் கதைக்க ஆரம்பித்தார்கள். இந்த மாதிரிச் சம்பவங்கள் நிகழத்தான் செய்கின்றன, இவற்றினாலே மனிதனின் வாழ்க்கையே மாறிவிடுகிறது' இவ்வாறு கூறி முடித்தார் அவர். ★

இரத்த உறவு!

கீழிற்றுக் கட்டிலில் அமர்ந்திருந்த நான் எதிரே இருந்த மாமாவின் மாடிவீட்டை ஏக்கத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அங்கு போர்டிகோவில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த மாமாவின் புத்தம் புதுக் காரை வேலைக்காரப் பையன் குணபால சுழுவித் துடைத்துக் கொண்டிருந்தான். வீட்டிற்குள்ளிருந்து வெளியே வந்த மாமா பளபளக்கும் காரைப் பார்த்து தன்னை

சிங்கள மூலம்:
நிஹால் ரஞ்சித் ஜயதிலக

யறியாமலே சிரித்துக் கொண்டார். தொடர்ந்தும் அப்பக்கம் பார்வையைச் செலுத்த விரும்பாத நான் உள்ளேபோய் சாக்குக் கட்டிலில் சாய்ந்து கொண்டேன். குசினியிலிருந்து வெளிப்பட்ட அம்மாவின் இருமல் ஒலி என் செவிப்பறையில் வந்து மோதியது.

மாமா புதுக்கார் வாங்கி வந்த நாள் என்னெஞ்சில் இன்றும் நிழலாடுகின்றது. அன்று எனது அம்மா அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை.

‘தம்பி கார் வாங்கியிருப்பது எங்களுக்கும் பெருமை தானே.....! விதானையார் தவிர வேறு யாரிட்ட இந்த ஊரில் கார் இருக்கு.....? இந்தச் செய்தியறிந்தால் விதானையார் தூக்குப் போட்டுத்தான் செத்துப் போவார்.....’

இவ்வாறாக அக்கம் பக்கத்துச் சனங்களிடம் அம்மா பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தாள். ஆனால் உடன் பிறந்த சகோதரன் என்ற முறையில் அம்மாவிடம் வெளிப்பட்ட பாச உணர்வு மாமாவிடம் கிஞ்சித்தும் இருக்கவில்லை. அக்காவுக்கும், எனக்கும் மாமாவிடம் ஒரு விதவெறுப்புணர்ச்சியேமேலோங்கியிருந்தது. ‘மில்கஹவத்த’ வழக்கின் பின் அப்பாவும் மாமாவின் சுய ரூபத்தைத் தெரிந்து வைத்திருந்தார்!

தமிழில்:
‘செந்திரன்’

‘உனக்கு தம்பியின் மேலிருக்கிற அன்பு உனது தம்பியிடம் இருந்தால்தானே..... நீ தான் தம்பி தம்பி என்று சாகப் போறாய்..... இல்லாவிட்டால் கால்முறிந்து இத்தனை நாள் நீ மூலையில் முடங்கியிருக்கிறாயே... உன்னை ஒரு நாளாவது அவன் பார்க்க வந்தானா’.....?

அப்பா மாமா மீது தனக்கிருந்த ஆத்திரத்தைக் கொட்டிக் கொண்டார். அம்மா இதற்கு பதில் ஏதும் பேசவில்லை. தன்னை உடன் பிறந்தவனிடம்

தனக்கு எவ்விதக் குரோதமுமில்லை என்பதை அவளது முகம் காட்டியது.

கிணற்றடியில் வழக்கி வீழ்ந்து, முறிந்த அம்மாவின் வலது கால் இன்னும் குணமாகவில்லை. ‘கொடிக்குமுவ’ நாட்டு வைத்தியரிடம் வைத்தியம் செய்த முதலிரு வாரங்களிலும் அவளால் கட்டிலை விட்டு இறங்கக்கூட முடியவில்லை. சிறிசேனா வின் மாட்டு வண்டியில் வைத்தே அவளை நாட்டு வைத்தியரிடம் எடுத்துச் சென்றோம். மலைவீட்டு வில்பர்த்நானா மாமாவின் காரை நினைவூட்டியபோது - அப்பா அதை வன்மையாக எதிர்த்தார்.

‘அவன்ட கார் எங்களுக்கு வேண்டாம். சிறிசேனாவின் மாட்டு வண்டியில் கூட்டிப் போகலாம் என்றார்.

அம்மாவிற்கு நேர்ந்துள்ள கதிபற்றி மாமா ஓடிவந்து பார்ப்பார் என நினைத்தேன். ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை. அவர் ஒரு கல் நெஞ்சம் படைத்த ‘மிருகம்’ என்பதை அன்றே புரிந்து கொண்டேன்.

அன்று அம்மாவை சுமந்து சென்ற மாட்டுவண்டி ‘கம்சபா’ வீதியைக் கடந்து முன்னேக்கி ஓடியது. மருந்து எடுத்துக் கொண்டு மீளத் திரும்பும்போது வாசலண்டை நின்ற மாமாவும் மாமியும் எங்களைக் கண்டு உள்ளே மறைந்து கொண்டதை நான் அவதானித்தேன். அம்மாவின் காலுடைந்த செய்தியறிந்து மனரேதிரண்டு வந்தபோது மாமாவும், மாமியும் எங்கள் வீட்டுப் பக்கம் எட்டிக்கூடப் பார்க்கவில்லை.

மாமாவின் திருமணத்தை ஏற்பாடு செய்ய எனது அம்மா அடைந்த சிரமங்கள்..... மாமா அழகிதற்ற ஜோடிதான் மாமியும்

என்பதை அன்றே தெரிந்து கொண்டேன்.

‘மில்கஹவத்த’ காணிப் பிரச்சினையே மாமாவுக்கும் எங்களுக்குமிடையிலான உறவை முறிக்கக் காரணமாயிருந்தது. காணியின் ஒரு பகுதி எனது அம்மாவுக்கும் சொந்தமாயிருந்தது. ஆனால் மாமா முழுக் காணியும் தனக்கே சொந்தம் என வாதிட்டார். வழக்கு விசாரணையில் அம்மாவுக்குரிய பங்கு கிடைத்தபோது மாமா எங்களுடனான தொடர்பை அறுத்துக் கொண்டார். ஆனால் அம்மாவோ தொடர்ந்தும் குடும்ப உறவை வளர்த்துக் கொள்ளத்தான் முயற்சித்தார்.

அப்பாவிச் சனங்களை ஏமாற்றி, சொத்துச் சேர்ப்பதே மாமாவின் நிரந்தரத் தொழிலாயிருந்தது. அவரிடம் மருந்துக்குக் கூட இரக்க சுபாவம் இருக்கவில்லை.

மற்றைய நாட்களைவிட நேரத்துடன் வயலிலிருந்து வந்த அப்பா மண்வெட்டியை மூலையில் வைத்த பின் ‘கஹட்ட’ குடிக்கக் குசினிப் பக்கம் செல்வது தெரிந்தது.

‘மகன்’.....!

அம்மாவின் குரல் கேட்டு கீழிற்றுக் கட்டிலிலிருந்து எழுந்த நான் வீட்டுள்ளறையினுள் சென்றேன். பல வாரங்களாகப் பழகிப்போன மருந்தெண்ணெயின் வாசனை மூக்கைத் துளைத்தது.

‘என்னம்மா’... !

‘இன்று பின்னேரம் போய் வத்தியரைச் சந்திக்கிறது நல்லது. கால் திரும்பவும் வீங்கியிருக்கு. பொறுக்க முடியாத வேதனையாயிருக்கு’ அம்மா முனக்கிக்கொண்டே சொன்னாள். அப்போது அக்கா ஒருவித பட்டைக் களிம்பைக் கையிலெடுத்துக்

கொண்டு அறைக்குள் நுழைந்தான்.

‘எப்படிப் போறது... சிறி சேனுவின் வண்டில் மாட்டைத் தானே முந்தநாள் யாரோ கள் வெடுத்துக்கொண்டு போட்டாங்கள்...! வேறு யாரிட்டை இங்க மாட்டுவண்டியிருக்கு...’ எனச் சொன்னேன்.

‘எப்படியாவது சந்திவரைக்கும் போய்க்கொண்டால்போதும் அங்கிருந்து நாலு மணி பஸ்ஸில் ஏறி வைத்தியரிடம் போகலாம்’ அக்கா இப்படிச் சொல்லும் போது அப்பாவும் அறைக்குள் வந்தார்.

‘தம்பிக்குச் சொல்லி அனுப்பினால் கார் அனுப்புவாரே’...! அப்பாவின் பேச்சில் ஏளனம் தொனித்தது.

‘சொன்னால் அனுப்புவான் தான். என்றாலும் என்னத்துக்கு. எனக்கு சந்திவரைக்கும் நடந்து செல்லலாம்’ அம்மாவும் விட்டுக் கொடுக்காமல் கட்டிலில் சாய்ந்து கொண்டு எங்களைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

எனக்கு மாமாமீது அப்போ தெழுந்த ஆத்திரத்தை அம்மாவின் மனம் வருந்துமே என்பதால் அடக்கிக் கொண்டேன்.

நானும், அக்காவும் கைத் தாங்கலாக அம்மாவை அணைத்துக்கொண்டு சந்திவரை நடத்திச் சென்றோம். அவள் பெருமூச்சோடு ஒவ்வொரு அடியையும் எடுத்து வைத்தாள். சில வேளை அவள் ஒருபக்கம் சாய்ந்து விழப்பார்த்தாள்.

ஒருவாறாக கொஞ்சத் தூரம் நடந்து சென்று அம்மா ‘ஐயோ! எனக்கு இதுக்குமேல நடக்கேலாது’ எனச் சொல்லியவாறே பாதையோரமிருந்த நிழல் மரத் தடியில் குந்திக் கொண்டாள்.

‘தம்பி இப்ப என்ன செய்றது..?’ அக்காதான் கேட்டாள்.

பார்வைக்கெட்டியவரை ஒரு வரையும் காணோம். பாதை வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. சில மணி நேரம் நிசப்த்ததுடன் கழிந்தது.

திடீரென்று கார்ச் சத்தம் ஒன்று எங்கள் காதைத் துளைத்தது. எனக்கோ இனம் புரியாத தோர் மகிழ்ச்சி. கார் எம்மை நெருங்கும்போது அதை மிகவும் கூர்ந்து நோக்கினேன். அது மாமாவின் மோரிஸ் மைனர் கார். என்னுடலெங்கும் புதிய தோர் உணர்வு பொங்கிப் பிரவகித்தது. பல நினைவுகள் நெஞ்சில் ஊற்றெடுத்தன.

‘எங்களைக் கண்டால் மாமா காரை நிறுத்துவார். கோபத்தை மறந்து அம்மாவைக் காரில் ஏற்றி வைத்தியரிடம் கூட்டிச் செல்வார்...’ இவ்வாறாக எனது மனம் அலை மோதியது.

‘அம்மா அன்ன மாமாட கார் வருது’.....!

கார் எங்களை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. நான் ஆவலோடு கையைநீட்டி மறித்தேன். மாமா எங்கள் பக்கம் திரும்பிக் கூடப் பார்க்காமல் காரை வேகமாக செலுத்திச் சென்றார். முன் ஆசனத்தில் மாமாவுக்குப் பக்கத்தில் மாமி இருந்தாள். கார் கிளப்பிச் சென்ற தூசுத் துகள்கள் எங்கள் கண்களில் வந்து ஒட்டிக் கொண்டன. கார் தொலைவில் போய் மறையும்வரை பார்த்துக் கொண்டிருந்த நான் அம்மாவின் முகத்தை வேதனையோடு நோக்கினேன். அவளின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர்த் துளிகள் வடிந்து கொண்டிருந்தன. துக்கம் தொண்டையை அடைத்தது. அக்கா எவ்விதப் பேச்சுமின்றி மௌனமாகத் தரையை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்...!

ஓர் இளம் பெண்ணின் டயரி

மாயா துகுஷேவா

பதினாறு அல்லது பதினைந்து வயதுள்ள ஒரு சாதாரண அமெரிக்கப் பெண், தன் வாழ்வின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை ஒரு டயரியில் எழுதுகிறாள். சுவையற்ற பள்ளிப் பாடங்கள், ‘போர்’ அடிக்கும் ஆசிரியர்கள்; தனது சிநேகிதிகளைவிட அவளிடம் பிளவுகள் குறைவாக உள்ளன. வீட்டில் எப்போதும் சண்டை சச்சரவுகள்; பணக்கஷ்டம்; மதுபானத்திற்கு அடிமையான அம்மா; அலட்சியமாக இருக்கும் அப்பா. அவள் ‘காமிக்’ புத்தகங்களைப் படிக்கிறாள்; அழகுச் சாதனங்களை வாங்க, என்றோ ஒரு நாள் கடைக்குச் செல்கிறாள். அடிக்கடி சினிமா பார்க்கிறாள்... ‘என் தந்தையால் அதிகப் பணம் சம்பாதிக்க முடியவில்லை; வாழ்க்கையில் தாம் தோற்றுவிட்டதாக அவர் எண்ணினார்’ என்று டயரியில் எழுதுகிறாள். ‘நான் சினிமாக்களை விரும்பினேன், ஏனெனில், பிரச்சனைகளிலிருந்து தப்பியோட அது ஒரு வழியாக இருந்தது. சினிமாவில் நான் கண்ட வீட்டைப் போல் என் வீடு இல்லை..... என் வீடு எப்பொழுதும் களையற்று இருந்தது. எப்பொழுதும் சண்டை; மதுபானம்; பணக்கஷ்டம்; இதுவே என் வீடு’

அந்தப் பெண் தனது இலட்சியத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறாள்:

‘அமெரிக்க பெண்ணின் உதாரணமாகத் திகழ வேண்டும் என்பதே என் ஆசை. வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட வேண்டும், சகஜமாக இருக்க வேண்டும், கலகலவென்று சிரிக்கவேண்டும், பதினேழு வயதில் காரை ஒட்டிக் கொண்டு ஊர் சுற்ற வேண்டும், சினிமாவுக்குச் செல்ல வேண்டும், அம்மாவின் தொல்லைகளை மறந்து ஜாலியாக இருக்க வேண்டும்’ இதுவே அந்த அமெரிக்கப் பெண்ணின் இலட்சியம்.

‘ஓர் அமெரிக்கப் பெண்’ என்பது இந்த நாவலின் பெயர். பட்ரிசியா திஜென்ஸேர என்பவர் இதன் ஆசிரியர். இந்த நாவலில் அந்தப் பெண்ணின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. சாதாரண அமெரிக்கப் பெண்களின் பிரதிநிதியாக அவளைப் படைத்திருக்கிறார், ஆசிரியர். (அவரும் ஒரு பெண் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது)

நூலாசிரியர் இன்றைய அமெரிக்க வாழ்வின் எதார்த்தத்தை அப்படியே படம் பிடித்திருக்கிறார். சினிமாவும், டெலிவீஷனும் அமெரிக்கர்களுக்கு ஒரு புதிய கடவுளாக விளங்குகின்றன என்றும், அமெரிக்க இளைஞர்களின் பண்புகளை உருவாக்கும் சாதனங்களாக அவை விளங்க

குகின்றன என்றும், அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

மூன்று வெற்றுப் பக்கங்களுடன் இந்த டயரி முடிவடைகிறது! கதாநாயகி என்ன ஆனால் என்பது சொல்லப்படவில்லை. 1970-ஆம் ஆண்டுகளில் காணப்படும் சாதாரண 'அமெரிக்கப் பெண்' என்கிற அவள் மாறிவிட்டாள் போலும்! ஒரு அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளர் கூறுவது போல, 'அவள் விரும்புவது எல்லாம் அவளுக்குக் கிடைக்கிறது போலும்!'

'இன்றைய அமெரிக்கப் பெண், முன்னெப்போதையும் விட அதிகமாகக் கல்வி பயின்றிருக்கிறாள், பணக்காரியாக இருக்கிறாள், அழகிய ஆடைகளை அணிகிறாள், சிறந்த நிலையில்

வாழ்கிறாள்' என்று 'அமெரிக்கா' என்னும் பத்திரிகை கூறுகிறது. 'அவள் வீட்டில் எல்லா நவீனக் கருவிகளும் இருக்கின்றன; வீட்டு வேலைப் பளுவை அவை குறைத்து விடுகின்றன. நவீனப் பண்டங்களின் விளம்பரங்கள் அவளைக் கவர்ந்து இழுக்கின்றன' என்று அது மேலும் கூறுகின்றது.

ஆனால், அமெரிக்க மாதர் இயக்கத் தலைவிகள் (அவர்களுக்கு அமெரிக்காவில் நிரம்ப ஆதரவு இருக்கிறது) கூறுவது என்ன? 'நவீன அமெரிக்கப் பெண்கள் தொழில் வளர்ச்சி மிக்க ஒரு சமுதாயத்தில் வாழுகிறார்கள்; அறிவு ரீதியாகவும், உணர்ச்சி ரீதியாகவும், பால் உறவு ரீதியாகவும் அவர்கள் மரத்துப்போய் விட்டனர்' என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

மல்லிகை வளர்ச்சிக்கு
எனது இதயபூர்வமான
வாழ்த்துக்கள்!

தா. திருநாவுக்கரசு,
கல்லூரி வீதி,
காங்கேசன்துறை.

முன்னேப் போலவே இன்றைய அமெரிக்காவிலும் பெண்களின் உழைப்புக்கு மதிப்புக் குறைவுதான்; ஊதியமும் குறைவுதான். எல்லா அமெரிக்கப் பெண்களும், வாழ்வின் தேவைப் பொருள்களைப் பெற முடியவில்லை; மகிழ்ச்சிகரமாக வாழ முடியவில்லை. சக்தி வாய்ந்த பிரசார சாதனங்கள் முன்னேப் போலவே இன்றும் அவர்களது நலன்களின் மீதும், ஒவ்வொரு தின மீதும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. வாழ்வைப் பற்றி ஒரு போலி-அபிப்பிராயத்தை அவர்களிடம் உருவாக்குகின்றன.

பூர்வீக சமுதாயத்திலுள்ள பெண்கள், சமுதாய, கலாசார வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளிலும் உண்மையான சமத்துவத்திற்காக இன்றளவும் கடுமையாகப் போராட வேண்டியுள்ளது. தான் ஒரு இரண்டாந்தரப் பிறவி என்ற கருத்தை அகற்ற அவள் முன்வர வேண்டும். கிரேஸ் மெட்டாவியஸ் எழுதிய 'செக்ஸ் - நாவல்' களும், ஜாக் குலின் குசன் எழுதிய நாவலும், இக்கருத்தை - பெண் ஒரு இரண்டாந்தரப் பிறவி என்பதை வலியுறுத்துகின்றது. 'சமுதாய எதிர்ப்பு இலக்கியம்' என்று கூறப்படும் இந்த நாவல்கள் உண்மையில் மிகவும் பிற்போக்கானவை. பத்தாம்பசுவிக் கருத்துக்களைக் கொண்டவை. தமது உருத்துப் போன கருத்துக்களை மிகத் திறமையாக மறைத்து

விடுகிறார். ஜாக் குலின் குசன்: ஆனால், ஏ. கே. ஷூல்ட்மான் நாவல்களில் இவை அப்பட்டமாகத் தெரிகின்றன. இந்நாவலின் கதாநாயகி 'செக்ஸ்-சுதந்திர'த்தின் எல்லாக் கட்டங்களையும் எவ்வாறு நாட்டுகின்றாள் என்பது விவரிக்கப்படுகிறது.

'செக்ஸ் - நாவல்' களின் அபாயம் என்னவெனில், வாசகர்களின் உணர்ச்சிகளை, குறிப்பாக, காதல் பற்றிய உணர்ச்சிகளை, மிக நளினமாக அவை திசை திருப்புகின்றன. காதல் என்னும் புனிதமான உணர்ச்சிக்குப் பதிலாக, செக்ஸ் வெறியை அவை தூண்டி விடுகின்றன. இதனால் சமுதாய ஒழுக்கம் பாதிக்கப்படுகிறது. 'செக்ஸ் நாவல்கள்' மனிதனை மிருகமாகக் குகின்றன; எனவே, அவை போலி இலக்கியங்களாகும்.

ஆனால் ஸ்பீலானரி ஓகானர் ஜாய்ஸ் கரோல் ஓட்ஸ் போன்ற அமெரிக்க - நாவலாசிரியர்கள் அப்படியல்ல. மனித அநுபவத்தின் அந்தரங்க அம்சங்களை அவர்கள் எழுதினாலும், காமச் சுவையைக் கிளறுவது அவர்கள் நோக்கமல்ல. அமெரிக்க வாழ்வையும், மக்களையும் பற்றிய உண்மைச் சித்திரங்களைத் தீட்டுவதே அவர்களின் நோக்கம். அறநெறி அம்சங்களும், உணர்ச்சிகர அம்சங்களும், சமுதாய மதிப்புக்களும் அவர்களது நாவல்களில் பொதிந்துள்ளன.

★

தலையங்கம்: டிசம்பர் 1974

மக்களுக்காக ஒன்றுபடுவோம்—
பிற்போக்கை தனிமைப் படுத்துவோம்!

இரு உலகம் — பல மனிதர்

ஆகசி

பொதுமை வெள்ளம் பாய்ந்த
இப் புண்ணிய பூமியில்
பரிணாம வளர்சி பிரசவித்த
கயமை மீன்கள்
சத்திய வெள்ளத்தை கலக்கி
சாக்கடையாக மாற்றி
திரட்டிக் கொடுத்த
அழுக்குக் குவியல்கள்
இணைந்த சேர்க்கைதான்
இன்றைய உலகம்!

திரண்ட மூலதனம் சிதறிப் போகாமல்
பலம் கொண்டமட்டும் பாதுகாக்கும்
ஒட்டுண்ணிகள் ஒர்புறம்!
திரட்டிக் கொடுத்துவிட்டு
தினுக்கே திண்டாடும்
தரித்திர நாராயணர்கள் மறுபுறம்!

இவை இரண்டிற்கும் இடையில்தான்
எவர் என்று இனங் காட்டா விலாங்குகள்!

ஆர் உயிர் போனாலும்
அதுபற்றிக் கவலைப்படா
உயர்ந்ததையும் தாழ்ந்ததையும் ஒன்றாக்கி
சமத்துவம் கண்டு
லாபத்தைப் பெருக்கும்
கலப்பட வியாபாரிகள்.....

எதை எதையோ செய்வதாகச் சொல்லி
தங்கள் பணப் பையை நிரப்பி
இமிறேசனில் ஓடும்
பெரிய மனிதர்கள்.....

கோஷத்தை விற்று
வேளைக்கு வேளை சாப்பிட்டு
நித்திய வறுமையைக்

கட்டியம் பாடி
துர்க்கைக்கு ஆயுத பூசை செய்து
நிம்மதியாய்த் தூங்கும்
சிவப்புக் காமாளைகள்.....

எப்பக்கமும் இல்லையென்று சொல்லி
இடிகின்ற கோட்டையைக்
காப்பாற்ற முயலும்
எழுத்தாள எஞ்சினியர்கள்.....

அடிக்கிற மத்தளத்திற்கு
ஆடுகின்ற நாயகிபோல்
அன்றாட வாழ்வு நடத்தும்
கணுவிப் பேர்வழிகள்.....

எண்ணில் அடங்காத
எத்தனையோ பேர்
இப் புண்ணிய பூமியில்!

தரித்திர நாராயணர் தலைமையில்
சரித்திரம் மாற்றப்
புறப்பட்டிருக்கின்ற ஓர் அணி!
தெளிவும் நிதானமும் அதற்குத் துணை!
பழைய வரலாறு அவர்க்கோர் படிப்பினை!
எதிர்ப்பவர் எவராயிருந்தாலும்
அழிவது திண்ணம்!
நடிப்பவர் நசுக்கப்படுவர்!
நண்பர்கள் நலம் பெறுவர்!

மலைகள் சரியும்!
பள்ளங்கள் நிரம்பும்!

மலையாள

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 10 — 00
தனிப்பிரதி — 75
இந்தியா, மலேசியா 12 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

நாடகத்தில் நான் கண்டதும் கேட்டதும்

தேவன் - யாழ்ப்பாணம்

பழைய ராஜா ராணிக் கதை. மிகவும் உருக்கமான கட்டம். சபை 'கப் சிப்' பென்றிருந்தது. கதாநாயகி கண்ணிருக்கிறாள்.

'நாதா, என் நெஞ்சில் பெரிய, கல்லாய் போட்டுவிட்டார்களே' என்று கதறுகிறாள். இது அந்த நானைய 'டயலாக்' பாணி.

சபையிலிருந்து ஒரு குரல் கணரென்று ஒலித்தது. 'என்னை விடன். எடுத்து விடுறன்'

சபை 'கொல்' என்று சிரித்தது. காட்சியின் 'எஃபெக்ட்' போச்சு.

சர்க்கஸுக்கு கோமாளி. நாடகத்துக்கு காமெடியன். இது ஒரு இடைக்கால 'ஃபார்முலா' குலுங்க வைக்கும் பாட்டென ரின் சின் அடிகள் பின்வருமாறு (நாடகமோ தூக்குத் தூக்கியாகவும் இருக்கலாம், பவளக் கொடியாகவும் இருக்கலாம்.)

மோட்டாரை ஸ்டார்ட் ஆக்கி ரோட்டிலே விட்டவுடன் அது பாஸ்டாகப் போகுதடா.

(பின்னர் ஒரு விபத்து நிகழ்கிறது) கொசுப்பிட்டலுக்குப் போனவுடன் டாக்டர் வந்து நின்று 'வட் இஸ்திஸ் நான் சென்ஸ்' என்கிறார்.

நான் எழுதி தெறிப்படுத்திய ஒரு நாடகத்தில் ஒரு பெண் பாத்திரம் 'விளக்கைக் கொழுத்தி வைத்தால் தாமரை பூக்குமா, அத்தான்?' என்று காதலனிடம் கேட்கவேண்டும். ஒத்திகையின் போது அப்பாத்திரமேற்றவர் 'தாமரையைக் கொழுத்திவைத்தால் விளக்குப் பூக்குமா, அத்தான்' என்றார். ஒருதடவை திருத்தினேன். மீண்டும் மீண்டும் முயன்றேன்.

அப்புறம் 'கட், கட்' அந்த வசனத்தையே அந்த நாடகத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டேன்.

காமெடியனும் பிரதம பாத்திரங்களும் கூட சமயோசித வசனம் பேசுவது அந்நாடகங்களில் சர்வ சாதாரணம். அது நாடகத்துக்கும் பாத்திரத்துக்கும் காலத்துக்கும் பொருந்தாமல்

இருப்பது உண்டு. கே. பி. வந்து இங்கு நடித்தபோது பழன் சண்முகம் பங்கு பற்றினார். கல்யாண ஏற்பாட்டுக் காட்சி. சண்முகம் மேடையில் அங்குமிங்கும் 'விசுக், விசுக்' என்று நடந்து கொண்டிருந்தார். கே. பி. அவரை மட்டந்தட்ட எண்ணி 'என்னப்பா கடிகாரத்தின் பென்டுலம் மாதிரி அங்குமிங்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறாய்?' என்றார். சண்முகம் குறைந்தவரா? 'ஏனம்மா? மணிக்கூட்டிலே எல்லாரும் முகத்தைப் பார்ப்பாங்க. நீ ஏன் கீழே ஆடுறதைப் பார்த்தாய்?' என்றாரே பார்க்கலாம். அப்ளாஸ் அதிர்ந்தது.

சங்கிலியன் நாடகம். சங்கிலிய மன்னன் சிறைப்படுத்தப் பட்டான். சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு இழுத்துவரப்பட்டான். பரங்கி முன் விசாரணை. அப்போது மவுசாக இருந்த கட்டப் பொம்மன் வசனம். 'வானம் பொழிகிறது. பூமி விளகிறது...' நடித்தவருக்கு வரிகள் பாடமாயில்லை. பாடம் சொல்பவர் உரத்துப் படிக்கிறார். சங்கிலிக்குள் திமிறும் அமளியில் அவருக்குக் கேட்கவில்லை. 'ஆ! ஆ!' என்று ஒலிபெருக்கியில் கேட்கும் படியாகவே முயற்சித்தார். முடியவில்லை. 'மச்சான், நீ வாசிச்சு விடு. நான் நடிச்சுவிடறன்' என்றார். சிரிப்பொலியைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்?

தரகர் பாத்திரம். நையாண்டியும் நளினமும் நிறைந்த நகைச்சுவை. ஆனால் நடிகர் பாவம்! ஒட்டிவிட்ட மீசை ஒரு பக்கம் காற்றில் கிளம்புகிறது. பறந்து விடும் போலிருந்தது. கைவிரலில் அழுத்திப் பார்த்தார். ஊஹும்! தோளிலிருந்த துவா

யினால் அழுத்தினார், துவாயை எடுத்ததும் ஒருபக்க மீசை பறந்தேவிட்டது. உடனே மறுபக்க மீசையையும் பிடுங்கி 'போ, சனியனே!' என்று வீசியெறிந்தார். சபையோரின் ஆரவாரம் சிகரத்தை எட்டியது.

அடிதடி, குஸ்தி, மேடை அமளிப் படுகிறது. ஹீரோவும் வில்லனும் மோதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வில்லன் ஹீரோவைத் தூக்கிப் புரட்டி விட்டார். மேடைப் பொறுப்பாளருக்கு காட்சி முடியுமிடம் தெரியவில்லை 'அடி சீன்' என்றார். திரை விழுந்தது. ஹீரோவுக்கு வந்தது கோபம். 'ஆரடா சீனை அடிக்கச் சொன்னது? அடி சீன்' என்றார் சின்காரரைப் பார்த்து. திரை கிளம்பியது. ஹீரோ படுத்துக் கொண்டார். கால்களையுயர்த்தினார். வில்லன், பாதங்களில் வயிற்றை அழுத்திக் குனிந்தார். ஹீரோ அவரைக் கால்களினாலே தன் தலைக்கு அப்பால் எகிறி விட்டார். எழுந்தார். 'அடி சீன்' என்றார். வெற்றிப் பிரதாபம் அவர் முகத்தில் தாண்டவ மாடியது.

பூதத்தம்பிநாடகம். அமோக ஜனத்திரள், பெண்கள் குழந்தைகள் உட்பட. நடிகர்கள் அமோக ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தார்கள். பூச்சு வரட்சி தீர 'பானமும்' நிறைய. ஒரு காட்சியில் அந்திராசி வசனத்தை மறந்துவிட்டார். போச்சு! பூதத்தம்பியே 'மடையா! வசனத்தைப் பாட மாக்காமல் ஏன்ரா மேடைக்கு வந்தனி? பேய்ப் பூ...' அதற்கு மேல் அவர் உரக்கப் பேசி ஒலி பெருக்கியில் வந்த வசனங்கள் அச்சிட முடியாதவை. அவ்வளவும் ஒரிஜினல்.

மல்லிகையின் 11-வது ஆண்டு மலர் வெளியிடும் இவ் வேளையில் அதன் வளர்ச்சியைப் பின் நோக்கிப் பார்க்கின்றோன். உழைப்பு இந்த வையகத்தையே மாற்றும் என்ற உண்மையை உணருகின்றோன்.

ஓர் மல்லிகை அன்பன்

அறுவடை

‘செங்கை ஆழியான்’

கழிவாற்று மணல் காற் றில் அள்ளுண்டு புழுதியாய் வய லெல்லாம் சொரிந்து கொண்டி ருக்கிறது. காவல் குடி வில் இடிந்துபோய் இருக்கின்ற மருதை தனது வயலைப் பார்க் கின்றான். குடலையும் கதிருமாக அவனது பயிர்கள் தண்ணீருக் காக ஏங்கிச் சரியத் தொடங் கியிருக்கின்றன.

அரை நிலவில் அவன் வயல் சோர்ந்து கிடக்கிறது.

இருபது நாட்களுக்கு முன்—

கழிவாற்றில், பாதங்களை மூடுமளவிற்கு நீர் கசிவாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது. கழிவாற்றைத் தாண்டித் தன் வயலின் வரம் பில் ஏறினான், மருதை. வரம் பில் ஏறி நிமிர்ந்தபோதுதான் பயிர் வேலிக்கும் காட்டிற்கும் இடையில் முப்பது முப்பத் தைந்து பாகம் அகன்று விந்து கிடந்த வெட்டையில், நிலம் திட்டுத் திட்டாக உழுது கிளறப் பட்டுக் கிடப்பது தெரிந்தது. திக்கென்று நெஞ்சில் ஏதோ அடைத்துக் கொண்ட உணர்வு.

பன்றிகள் வரத் தொடக் கிவிட்டன. கோரைக் கிழங்கிற் காக அவை மண்ணைக் கிளறிச் சென்றிருக்கின்றன. பன்றிகள்

உலாவிய இடத்தையும் தனது வயலையும் சிலபொழுது மாறி மாறிப் பார்த்தான், மருதை.

நெற் பயிர் குடலை தள்ளி யிருந்தது. நிறைமாதக் கர்ப் பினியின் பொலிவோடு பயிர் கள் மென்காற்றில் அசைந்தன. கண்படும் இடங்களில் எல்லாம் ஆங்காங்கு இளம் நெற் குருத் துக்கள் வெளித் தள்ளிச் சிலிர்த் தன. பாகத்திற்கு ஒரு கட்டை குத்தி, நான்கு பட்டு முட்கம்பி வேலி அவனது ஒன்றரை ஏக்கர் வயலைச் சுற்றி அமைந்திருந்தது. பன்றிகளுக்கு இது ஒரு தடையா?

நெற்றிரவு வேட்டைக்கு வந்திருக்கும் பன்றிகள், இன்றி ரவு வயலிற்குள் நிச்சயமாக வராமல் போகாது. ஒரு பன் றிக் கூட்டத்திற்கு அவனது வயல் இரண்டிரவிற்கும் போதாது இன்றிரவு தொடக் கம் காவலுக்கு வரத்தொடங்க வேண்டியதுதான். வேலியோர மாக நடந்து வடமேற்குப்புறம் வந்த மருதை மீண்டும் அதிர்ச் சிக்குள்ளானான்.

பயிர் வேலி ஓரமாக நிலம் கிளறப்பட்டுக் கிடந்ததோடு, ஒரு சில இரட்டைக் குளம்புகள் வயலின் சேற்றில் பதிந்தும் கிடந்தன.

நான் அலட்சியமாக இருந்திட்டன். காட்டெல்லை வயல் என்று தெரிந்தும்..... சாய்... நல்லகாலம்..... வயலுக்குள்ளே நுழையவில்லை

மருதை நிமிர்ந்து பார்த்தபோது, காட்டுப்பக்கம் இருந்து கையில் துப்பாக்கியுடன் கந்தப்பு வருவது தெரிந்தது. அவனது தொங்கிய முகத்திலிருந்து இரவு வேட்டையில் ஒரு மிருகமும் படவிலை என்பதை மருதை புரிந்து கொண்டான். துப்பாக்கியைத் தொங்கப் பிடித்தபடி வந்த கந்தப்பு, பயிர் வேலி ஓரத்தில் மருதை கவலையோடு நிற்பதைக் கண்டான்.

வேலி ஓரத்தில் பன்றிகள் கோரைக்கிழங்கிற்காக மண்ணைக் கிளறியிருப்பதும் சேற்றில் இரட்டைக் குளம்புகள் பதிந்து காயாதிருப்பதும்.....

சாய்... நான் விசரன்... ராராவாப் பன்றி வரும் என்று குளத்து மீசிலை காத்திருந்திட்டு வெறுங்கையோடு வாறன்..... இஞ்சை பார்த்தா ஒரே பன்றியா நின்று கிளறியிருக்கினம். ராவைக்கு இஞ்சைதான் வர வேணும்.....

வாவன்... நானும் இண்டையில இருந்து காலலுக்கு வரப்போறன்..... காவலுக்குக் காவலுமாச்சு..., வேட்டைக்கு வேட்டையுமாச்சு..... என்றான் மருதை.

இருவரும் கழிவாற்றுக் குடிமனைகள் காணப்பட்ட பக்கமாக நடந்து செல்லும்போது கந்தப்பு கேட்டான்: 'மருதை நீ இப்பிடி அடாத்தா வயல் விதைச்சிருக்கக் கூடாது. பங்காளர் எல்லாரும் பெட்டிசம் எழுதி அரசாங்க ஏசென்டா ரிட்ட கொடுத்திருக்கினமாம்'

மருதை சற்றுத் திரும்பி கந்தப்புவைப் பார்த்தான். பின் தனது வயலைப் பார்த்தான். காட்டோரப் பாலைமரக் கொப்பொன்றில் குரங்கொன்று சாவகசமாக வாலைச் சீழே தொங்கப் போட்டபடி அமர்ந்திருப்பது தெரிந்தது.

கழிவாத்தில சும்மாபோற தண்ணியைத்தானே, நான் மறிச்சு பலகை அடிச்சு விதைச்சன். குளத்துத் தண்ணியை சுலுசு திறந்து எடுக்கவில்லையே? நான் மட்டுமே விதைச்சிருக்கிறன். முந்தநாள் கனகையர் பலகை அடிச்சு விதைக்கவில்லையே? அவரைக் கேட்க ஆள் இல்லை. ஏனென்று அவர் பணக்காரர்.....

குளத்துச் சுலுசுப் பலகையில் வெடிப்பிருக்கிறதால்தான் கழிவாத்தில தண்ணி கசிந்து வருகுது. என்றாலும் குளத்துத் தண்ணிதானே? எல்லாப் பங்காளருக்கும் பங்கிருக்கு. எல்லாரும் பங்கிட்டு வயலை மதிச்சு. ஒரு பூசலோ ரெண்டு பூசலோ விதைச்சிருக்கலாந்தானே?.....

இரண்டடித் தண்ணி எல்லாரும் செய்யக் காணுமே?..

பெரும் போகமும் இம்முறை மழையில்லாததால் ஒரு தருக்கும் வாய்க்கவில்லை. அதலை சிறுபோகத்துக்காவது குளத்தில் உள்ள தண்ணியைப் பங்கிட்டுச் செய்யலாம் என்று எல்லாரும் இந்நிறுப்பினம். நீ முந்திட்டாய்.....

மருதை கோபத்தோடு கந்தப்புவைப் பார்த்தான்.

*நீ என்ன விசர்க் கதை பேசுறாய், கந்தப்பு? நான் குளத்துத் தண்ணியை எடுத்தே விதைச்சுனா? கழிவாப் போற தண்ணியை எடுத்தெல்லோ செய்தன். என்ற காணி தொங்

கலா இருக்கிறதால கழிவுதண்ணி தானு வயலில தேங்குது. அதுக்கு நாள் என்ன செய்ய? கூட்டம் வைச்சுப் பங்காளர் பங்கிட்டு விதைச்சா எனக்கொன்றுமில்லை. நானாவது கழிவு தண்ணி விதைச்சன். ஒவியருக்கு ஏதோ கொடுத்துத் தண்ணியைத் திறந்து தானே கனகையர் விதைச்சிருக்கிறார்.....*

நீ சொல்லுறது சரிதான், மருதை. சும்மா போற தண்ணிதான்

இருவரும் வயல் வரம்புகள் ஊடாக நடந்து சென்றனர்.

உனக்கு ஏனோ இம்முறை சாப்பாட்டிற்காகவாவது நெல்கிடைக்கும்* என்றான் கந்தப்பு.

கிடைக்கும் என்றுதான் நினைக்கிறன். உண்மையா கந்தப்பு, பனியினர் மூக்குக்குச்சி தொடக்கம் அற வட்டிக்கு அடைவு வைச்சுத்தான் விதைச்சிருக்கிறன். இதுவரையில் தொளாயிரம் ரூபா சரி. என்ற புள்ளையன் கால் வயித்துக்கும் அரை வயித்துக்குமா சாப்பிட்டு விளைச்சலைப் பாத்திருக்குதுகள். போன முறையும் குடலும் கதிருமா கடைசித் தண்ணியில்லாமல் அழிஞ்சிது. அதால்தான் வாறது வரட்டுமென்று கழிவாற்றில தண்ணியை மறிச்சு விதைச்சன்.....

குளக்கட்டு தூரத்தில் தெரிந்தது. கட்டாக்காலி மாடுகள் கட்டில் ஏறிக்கொண்டிருந்தன. குளப்பக்கமிருந்து சூரியன் மேலேறிக் கொண்டிருந்தான். இருவரின் முகத்திலும் இளம் கதிர்கள் குத்தின.

*நீ வேனுமென்றுதானாம், சுலுசுப் பலகையை உடைச்சு கழிவாத்தில தண்ணியை விட்டனி என்று பெட்டிசம் எழுதி

யிருக்கினமாம். அடாத்தா விதைச்சனியெண்டு அரசாங்க ஏஜண்டைக் கொண்டு உன்ர பயிருக்கு 'எக்கோடிச்சு' அழிச்சு அழிப்பிக்கப் போகினமாம்.....*

உதெல்லாம் கனகையரின்ற வேலையாத்தான் இருக்கும். அவருக்குத்தான் என்ற வயலைப் பார்க்கப் பார்க்க வயித்தெரிச்சல். எங்கட சனத்துக்கல்ல... குளக்கட்டில் ஏறும்போது சுலுசு உள்ள இடத்திற்கு அருகில் ஜீப் ஒன்று நிற்பது தெரிந்தது. அதன் அருகில் ஒரு சிலர் நிற்பதும் தெரிந்தது.

ஜீப்பைக் கண்டதும் மருதைக்குப் பகீர் என்றது. நீர்ப் பாசனப் பகுதியினரின் ஜீப் அது என்பதை அவன் அறிவான். என்றாலும் கந்தப்புவிடம் கேட்டான். *உதாற்றை ஜீப்?.....*

உது ரி. ஏ. ஆக்களின்ர... சுலுசு திருத்தப் போகினம் போல இருக்குது.....

மருதை விக்கித்துப்போய் நின்றவிட்டான். குடலைப் பருவப் பயிர்கள் அவன் கண்களில் தெரிந்தன. எச்சிலைக் கஷ்டப்பட்டு விழுங்கிக் கொண்டான். கழிவாறு வரண்டுபோய் பாளம் பாளமாக வெடித்துக் கிடப்பது போல—

கனகையரும் ஜீப் அடியில் நின்றிருந்தார். மருதையைக் கண்டதும், 'எளிய வருவாக்கள் பொதுச் சொத்தை உடைச்சு அரசாங்கத்துக்கு எவ்வளவு நட்டத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். தேசிய உணர்வில்லாத மரங்கள், என்றார்.

மருதை அவரைச் சுட்டெரித்து விடுபவன் போலப் பார்த்தான்.

விட்டருகில் மருதை ஏக்கத் தோடு வாணத்தைப் பார்த்தான்.

'மழை வருமா கந்தப்பு...' மருதையின் ஏக்கம் கந்தப் புலிற்குப் புரிந்தது. 'கவலைப் படாதே. உன்ர பயிருக்கு இன்னமும் இரண்டு மூண்டு தண்ணி தான் தேவை. கழிவாத்தில தண்ணி வராட்டி ஜீ. ஏட்டை முறையிட்டு தண்ணி எடுக்கலாம். கனகையர் தன்ர பயிருக்கு எப்படியும் தண்ணி எடுப்பார். அவருக்குத் தண்ணி குடுத்தால் உனக்கும் தருவினம்'

கந்தப்பு சொல்வது சரி போலப் பட்டது. ஆட்காட்டிக் குருவியொன்று அவலமாகக் கத்தியபடி கிளம்பியது.

பால் முற்றாக் கதிர்களைப் பன்றிகள் சப்புகின்ற கரகர ஒலி. அவன் ஐடமாக அமர்ந்திருக்கிறான்—

பால் நிலவில் மருதையின் வயல் குளித்துக்கொண்டிருந்தது. காவல் குடிலில் அமர்ந்திருந்த மருதை தனக்கு அருகில் துவக்குடன் இருந்த கந்தப்புவிடம் மெதுவாகச் சொன்னான்: 'கழிவாத்தில தண்ணி வாறது நிண்டிட்டுது. சுலுசைத் திருத்தி விட்டான்கள்.....'

'உஷ்.....' என்று எச்சரித்தான் கந்தப்பு. அவனுடைய விழிகள் வயலின் காட்டெல்லை ஓரத்தில் நிலைத்தன. கந்தப்புவின் எச்சரிக்கையை மருதை உணர்ந்து கொண்டான்.

கரிய, கொழுத்த, கட்டை உருவம் ஒன்று புதரடியிலிருந்து வெட்டையில் அசைவது தெரிந்தது. மெல்விய உறுமல் சத்தம் அச்சத்தத்தைத் தொடர்ந்து பல உருவங்கள் வெட்டையில் தெரிந்தன. ஒன்று. இரண்டு. ஆறு. சின்னதும் பெரியதுமாகப் பன்றிகள்.

'சுடு... சுடு...' என்று பரபரத்தான் மருதை.

'சத்தம் போடாதே கழுதை.....'

வெகுநேரம் கந்தப்பு மௌனமாக இருந்தான். பின்னர் மெதுவாக வரம்போடு தவழ்ந்து வயலின் களத்து மேட்டில் நின்ற காட்டாமணக்கு மரத்துக்குப் பின்னால் மறைந்துகொண்டான். மருதை, காவல் கொட்டிலில் இருந்தபடி எப்போது வெடிச் சத்தம் கேட்டும் என எதிர் பார்த்திருந்தான். பன்றிகள் வெட்டையை விட்டு வயலில் இறங்கின. மருதை பரபரத்தான். பயிரை விழக்கித் தின்னப்போகின்றன. இன்னும் இவன் சுடவில்லை. கூக்காட்டிச் சத்தம் எழுப்புவமோ? தண்டவாளத்தில தட்டுவமோ..... சுட்டா... சுட்டா.....

துப்பாக்கி வேட்டுச் சத்தமும் பன்றியொன்றின் அவலக் கூக்குரலும் ஒரே நேரத்தில் எழுந்தன. கரிய பன்றியொன்று ஆறு அடி வரை வானத்தில் எழும்பி வயற் சேற்றில் விழுந்து பிரண்டது. இந்தக் கொடூரத்தைக் கண்ட ஏனைய பன்றிகள் திசைக்கு ஒன்றாகப் பித்துக் கொண்டு பாய்ந்தன. இன்னும் சற்று நேரத்தில் அந்த இடத்தில் அமைதி நிலவியது.

'நல்ல லெக்கு. இருநூறு வது பெறும்.....' குடிலைவிட்டு வெளியே வந்த மருதை பன்றி கிடந்த இடத்தை நோக்கி நகர முயன்றபோது. 'டேய் மருதை அங்கை உடனே போகாதே யடா..... அரை உயிரெண்டாலும் பாய்ஞ்சு பல்லால வெட்டிடும்' என்று களத்து மேட்டிலிருந்து கந்தப்புவின் குரல் ஒலித்தது.

விடிந்ததன் பின்பே இருவரும் பன்றி கிடந்த இடத்துக்குச் சென்று பார்த்தனர். பன்றி ஒன்று விறைத்துப்போய் கால்களை வானத்தை நோக்கி உயர்த்தியபடி கிடந்தது.

'இனி பத்து நாளுக்கு இந்தப் பக்கம் வராயினம்' என்றான் கந்தப்பு.

நேற்று குழம்புச் சேருகக் கிடந்த வயல் நிலம் இன்று கட்டித்திருப்பதாக மருதைக்குப் பட்டது. ஏக்கத்தோடு கழிவாற்றைப் பார்த்தான்.

கழிவாற்று மணல் காற்றில் புழுதியாய் வயலெல்லாம் சொரிந்து கொண்டிருக்கிறது—

இருபது நீண்ட நாட்கள். வயலின் நீர்ப்பசுமை நீங்கிக் கொண்டிருந்தது.

மருதை வயலையும் வானத்தையும் மாறிமாறிப் பார்த்துக் கொண்டான். பயிர்கள் நீரின் ரிச் சோரத் தொடங்கியிருந்தன. கதிர்கள் குலைகளாகத் தள்ளிச் சிவிர்த்திருந்தன. இரண்டு தண்ணி போதும்..... பால் பிடித்து முற்ற.....

பன்றிக்கும் யானைக்கும் காவலிருந்து காத்த அவன் வேளாண்மை வீணாகப் போய் விடுமோ? இரவுகள் நித்திரையின்றி பன்றி கலைத்திருக்கின்றன. நெருப்புக் கொழுத்தியானை விரட்டியிருக்கிறான். அப்படியும் ஒரு பாத்தி விலங்குகளுக்கு உணவாகிவிட்டது. பகல் வேளையில் அவனது குடும்பத்தினர் ஒருவர் மாறி ஒருவர் குரங்குகளிடமும் பட்சிகளிடமும் இருந்து பயிரைக் காத்து வந்திருக்கிறார்கள்.

எல்லாம் வீணாகிவிடுமோ? அவன் உழைப்பு.....? அவன்

சொத்து, சுகம் எல்லாம் அந்த வயல்தான். வறுமை, பசி, குழந்தைகள்.....

சோரத் தொடங்கியிருந்த பயிர்களைக் கண்களில் நீர் துழம்பப் பார்த்தான். ஒரு தண்ணீர் குளத்திலிருந்து தரும்படி கேட்டுக் காணவேண்டிய எல்லாரையும் கண்டு கேட்டாகிவிட்டது. பயிர்ச் செய்கைக் குழுத் தலைவர் சொன்னார்: 'நீ ஆரைக் கேட்டு விதைச்சனி...? அவையிட்டைப் போய் தண்ணி கேள்'

'ஒரே ஒரு தண்ணி...' என்று மருதை கெஞ்சினான், பயனில்லை.

குள மேற்பார்வை ஒவியரிடம் ஒடிச் சென்றான். அவர் சொன்னார்: 'நானென்னப்பா செய்யிறது? பயிர்ச் செய்கைக் கூட்டமில்லாது விதைச்ச வயலுக்கு எனக்குத் தண்ணி தர அதிகாரமில்லை'

'ஒவியியர் ஐயா, ஒரேயொரு தண்ணி.....? உங்கடை காலில் விழுந்து கேக்கிறன்'

அங்கும் ஏமாற்றம் தான்.

'குள டாப்பில இல்லாத, பதியாத காணி உன்ரை..... அடாத்தா விதைச்சிருக்கிறாய்; நீ பலகை அடிக்கேக்கை விதானையார் வந்து தடுத்திருக்கிறார்; அப்ப குளத்துத் தண்ணி கேக்க மாட்டன் என்று விதானையாருக்கு டயறியில் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறாய். இப்ப தண்ணிக்கு வந்திருக்கிறாய்; சட்டம் சட்டம்தான். கூட்டமில்லாது அடாத்தா விதைச்சால் இப்படி அழியவேண்டியதுதான்' என்று காரியாதிக்காரியும் கூறி விட்டார்.

'ஐயா... மனமிரங்குங்கோ? என்ற குடும்பத்தினர் உசிரே இதிலதான் இருக்கு.....! உது

அழிஞ்சா நாங்களும் மருந்து குடிக்க வேண்டியதுதான்' என்று மருதை அழுதான்.

'நானென் செய்ய..... நீ போய் ஜீ. ஏட்டை உத்தரவு எடுத்துக் கொண்டு வா.....'

யாரிடமோ பத்து ரூபாய் கடன் வாங்கிக்கொண்டு கச்சேரிக்கு பஸ்சில் ஓடினான் மருதை. இரண்டாம் நாள் தான் அரசாங்க அதிபரைச் சந்திக்க முடிந்தது.

அவனுடைய முறைப் பாட்டை இரக்கத்தோடு கேட்ட அதிபர், 'நீ போ... நான் டி. ஆர். ஓட்டை ரிப்போட் எடுத்திட்டு தண்ணி தரச் சொல்லுறேன்'

'அதுக்கிடையில பயிர் அழிஞ்சிடும், ஐயா'

'ரிப்போட்டில்லாமல் செய்யலாது'

பதினைந்து நாட்களாகிவிட்டன: 'அவனுக்கு நம்பிக்கை செத்துக் கொண்டு வந்தது. எனக்கு வேணும்..... நல்லா... அடாத்தா விதைச்ச எனக்கு... கடவுளே, இது போனால் என்ற குடும்பமும் நடுத்தெருவிலதான் நிக்கவேணும்.....'

பாளம் பாளமாக வயல் வெடிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. காரியாதிக்காரியின் காலிலாவது விழுந்து.....

தூரத்தில் கந்தப்பு வருவது தெரிந்தது. விரைந்துசென்றான்.

'என்ன மருதை... ராத்திரி கனகையருக்குத் தண்ணி பாஞ்சிருக்கு... உனக்குத் தரவில்லையே' என்று கந்தப்பு கேட்டான்.

'உண்மையாவே?.....'

'கனகையர் ஒவியருக்கு ஏதாவது வைச்சிருப்பார்'

'அவருக்குக் கொடுத்தார் எனக்கும் தரத்தான் வேணும். டி. ஆரோட்டை போறேன்'

'அவர் ஒரு கிழமை லீலிப் போட்டார். நீ போய் ஒவியரைக் கேட்டுப்பார்'

'கடவுளே.....' என்றபடி வயல் வரம்பில் ஓடி விரைந்தான் மருதை.

ஒவியர் முடிவாகச் சொன்னார்: 'தண்ணி தர ஏலாது'

'ஐயா... நீங்க கனகையருக்குக் கொடுத்திருக்கிறியள்... நான் ஏழை... வயித்தில அடியாடையுங்கோ.....'

'கனகையருக்கு ஆர் கொடுத்தது? விசர்க் கதை கதைக்கிறாய்?'

'அவற்றை வயலில தண்ணி ராராவாப் பாய்ச்சிருக்கே?... ஒரு தண்ணி தாருங்கோ ஒவியர் ஐயா.....'

'கனகையருக்குத் தண்ணி கொடுத்ததை நீ கண்டனியே'

'கலுக்கச் சாவி நீங்கள் கொடுக்காமலே, தண்ணி பாய்ச்சிருக்கு'

ஒவியர் கொதித்தார்: 'போடா... தண்ணி தரேலாது. உங்களுக்கெல்லாம் வாய்பெருத்திட்டுது'

மருதை கலங்கிப்போய் வெளியே வந்தான். 'அரசாங்க ஏசென்ட்ரிட்டைப் போகவேண்டியதுதான். இனி ஆரிட்டை பஸ்சிற்குப் பணம் வாங்குகிறது? கந்தப்புதான் உதவினான்.

கச்சேரியில் அரசாங்க அதிபர் இல்லை. கொழும்பு சென்ற விட்டாராம்.

அடுத்த நாட் காலைதான் மருதை திரும்பிவந்தான். அவ

னுடைய பயிர் தப்ப இனி ஒரு வழியுமில்லை. 'கடவுளே, என் குடும்பத்தை ஆர் காப்பாற்றப் போயினம்' பசிக் களையோடு சோர்ந்து வறண்டு வந்த அவன் முகத்தை மனைவி, பிள்ளைகள் ஏக்கத்தோடு பார்த்தனர்.

அவன் வயலைப் பார்க்கப் புறப்பட்டான். வயல் வெளியில் கந்தப்பு எதிர்ப்பட்டான்.

மருதையின் சோர்வு என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை அவனுக்கு உணர்த்திவிட்டது.

'மருதை, கவலைப்படாதே. ராவைக்குச் சுலுவை உடைப்பம்.....'

வெறியோடு கந்தப்புவைப் பார்த்தான் மருதை. 'இந்த எளிய வேலை என்னால் செய்ய முடியாது. குடிக்கிறதுக்குத் தண்ணியில்லாமல் ஆக்கள் தவிக்க... ஆடு மாடு தவிக்க வேண்டாம்'

'அப்ப என்ன செய்யப் போறாய்? ஒவ்வொரு முடை நெல் குழுத்தலைவருக்கும், கம விதானக்கும், குள ஒவியருக்கும் கொடுக்க ஒத்துக் கொண்டியெண்டால்.....'

'ஏன் நான் கொடுக்க வேண்டும்.....?'

மருதை காவல் குடியில் போய் அமர்ந்து கொண்டான்; அவனுடைய பயிர்கள் சோர்ந்து மடியத் தொடங்கியிருந்தன. கதிரும் குடையுமாக... பயிர்கள் மட்டுமா? அவனுடைய குடும்பமே இந்த நிலையில்தான். வீசிய காற்றில் கழிவாற்று மணல் புழுதியாய் சோரிந்தது.

மருதை விரக்தி குடியேறிய மனதோடு, அமர்ந்திருந்தான். மத்தியானம் கழிந்து... மாலை யாகி, இரவாகி, அரை நிலவு ஒளியில் மருதையின் வயல் சோர்ந்து கிடந்தது.

கரிய, கொழுத்த கட்டை உருவம் ஒன்று காட்டெல்லைப் புதரடியிலிருந்து வெட்டையில் இறங்கியது. மெல்லிய உறுமல் சத்தம். அச்சத்தத்தைத் தொடர்ந்து பல உருவங்கள் வெட்டையில் தெரிந்தன: ஒன்று, இரண்டு, ஆறு, சின்ன தும் பெரியதுமாகப் பன்றிகள்.

மருதை எதுவித உணர்வு மின்றி பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் வயலின் அறுவடை ஆரம்பமாகி விட்டது.

பன்றிகள் ஒவ்வொன்றும் அவன் வயலில் புகுந்து கொண்டிருந்தன. ★

'மல்லிகை 11-வது ஆண்டு மலருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

எழுத்தாளர்களே
உங்கள் நூல்களை
சிறந்த முறையில் அச்சிட
தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

சாந்தி அச்சகம்
14/c, பெர்னாந்து அவனியூ
நீர்கொழும்பு.

ஈழத்து முற்போக்குச் சிந்தனைகளுக்கு
களமாக விளங்கும் 'மல்லிகை'

11-வது ஆண்டின் வளர்ச்சிப் பாதையில்
ஜெயம் பெற வாழ்த்துகிறேன்.

**இலக்கிய அன்பன்
நீர்கொழும்பு.**

ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் மீனவக் களம்

மு. புஷ்பராஜன்

இன்றைய ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில்; மீனவக் களங்கள், பரவலாக அடிக்கடி சித்தரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சித்தரிக்கப்படும் படைப்புக்களில் பெரும்பாலானவை குறைப் பிரசவங்களாகவே காட்சியளிக்கின்றன. அதன் உண்மையான கடற்காற்றின் வீச்சையோ, அந்த மீன்களின் கொள்ளை வாசனையோ பசுமையாகவும், உயிராகவும், கொண்டிருக்கவில்லை. இந்நிலையில் மீனவக் களங்கள் பற்றி ஏன் படைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு அடிப்படையாக ஒரு காரணத்தைக் கூறலாம். மீனவக் களம் இலக்கியத்தில் அதிகம் படைக்கப்படாத ஒரு களம். இம்மறைந்த களம்பற்றிய படைப்புக்களை வெளிக் கொணர்வதன் மூலம் புதியன கூறியன என்ற புகழ். இந்தக் காரணம் சில படைப்புக்களை நோக்கும் பொழுது உண்மை போலவே தென்படுகிறது.

மீனவக் களத்தை யாரும் கண்டோ கேட்டோ படைத்து விட முடியாது. இது ஒரு தனித்துவமான களம். இதனுள் எத்தனையோ தொழிற் பிரிவுகள் உண்டு. ஒவ்வொரு தொழிற்

பிரிவுக்கும் ஒவ்வொரு சம்பிரதாயங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு துறைகளும் வெவ்வேறு முறைகளால் மீன்பிடிக்கப் படுவன. இவற்றையாரும் கரைமீது நின்று எட்டிப் பார்த்துப் படைத்துவிட முடியாது. 'இந்த நாவலை எழுதுவதற்காக நான் ஜெயிலுக்குப் போய்த் தண்டனை அனுபவிக்கக் கூட விரும்பியதுண்டு' என்று 'கைவிலங்கு' குறுநாவலுக்கு ஜெயகாந்தன் எழுதிய முன்னுரையில் இருந்து ஒரு படைப்பாளி அதன் தேவைகளைப் பூரணமாக உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இன்று இலங்கையில் நெலோன் வலை, கரைவலை, களங்கட்டி, தூண்டில், வீச்சு வலை ஆகியன மூலம் அனேகமாக மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. இதில் களங்கட்டி, தூண்டில், வீச்சுவலை போன்றவற்றைத் தனிப்பட்ட ஒருவர் தனக்குச் சொந்தமாக வைத்துத், தானே அத் தொழிலையும் செய்வான். ஆனால் நெலோன் வலை, கரைவலை, விடுவலை, அறக்கொட்டி வலை போன்றவற்றை தனியொருவன் தனது முதலீட்டின் மூலம் சொந்தமாக வைத்திருக்கலாமே தவிர, அவர் தனியாக அத்

தொழிலைச் செய்ய முடியாது. அவற்றைச் செய்யப் பலர் தேவைப் படுவார்கள். இத் தொழில் மூலம் இவர்களுக்குள் 'சம்மாட்டி' (முதலாளி) 'தொழிலாளி' என்ற உறவு இடைநிற்கிறது. மேலும் இத் தொழில்களின் சேர்வைப் பணங்களில், தொழிலாளர்களின் பங்குப் பணங்கள் பிரிக்கப்படும் முறைகளிலும் வித்தியாசங்கள் உண்டு. இவ் வித்தியாசங்கள் இடத்துக் கிடம் மாறுபடும் இத் தொழிலுக்குரிய மரபுச் சொற்கள் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் பெரும்பான்மை எழுத்தாளர்கள் சித்தரிக்கும் பொழுது கை நழுவ விட்டுவிட்டு அக்களத்தின் தன்மையைச் சிதைத்து விடுகிறார்கள்.

இதற்கு வசதியாக 1973-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத 'மல்லிகையில்' வந்த துரை-சுப்பிரமணியத்தி 'வள்ளம்' என்ற சிறுகதையை எடுத்துக்கொள்வோம். (இச்சிறுகதை நாவலர்சபை நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசு பெற்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது) இச்சிறுகதை ஒரு படைப்பாளி தனக்கு பரிட்சயமற்ற களத்தை எவ்வளவு தூரம் மாறாட்டத்துடன் படைப்பார் என்பதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாகும்.

இதில் இருவர் ஒரு சம்மாட்டியின் கீழ் வேலை செய்வதாகச் சொல்லப் படுகின்றது. அது என்ன தொழில் என விபரிக்கப் படவில்லை. சரி இருவர் செய்யும் தொழிலாகக் களங்கட்டிவலை, அல்லது அறக்கொட்டி வலையை எடுத்துக் கொள்வோம். இதில் களங்கட்டித் தொழிலாக இருந்தால் குருநகர்ப் பகுதியில் களங்கட்டித் தொழிலை எல்லோரும் சொந்தமாகவே வைத்திருக்கிறார்கள்.

(ஏனெனில் இத்தொழிலுக்குக் கூலியாள் தேவையில்லை. உரியவரே செய்யலாம்) அறக்கொட்டி வலைத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் இது ஒரு சம்மாட்டியின் கீழ் வேலை செய்யும் தொழில்தான். ஆனால் இத் தொழிலின் உபகரணங்கள் (வள்ளம், வலை போன்றவை) முழுவதும் சம்மாட்டிக்கே சொந்தமாகும். ஆனால் இதில், 'தனது வலைகளை எடுத்துத் தொழில் போட்டுக்கொண்டு'..... என்று கூறுவது மிகவும் முரணானதாகும். ஏனெனில் சம்மாட்டிக்குக் கீழ் வேலை செய்யும் எந்தத் தொழிலாளிக்கும் வலைகள் சொந்தமாக இருப்பதில்லை. அப்படி இருப்பதற்கும் சம்மாட்டி அனுமதிப்பதில்லை. ஏனெனில் வலைப் பங்கைச் சம்மாட்டி இழந்து போக நேரிடும். தனது ஆதாயத்தை எந்த முதலாளியும் இழந்துபோக விரும்பமாட்டான். மேலும் இதில் உழைப்பின் ஊதியம் என்றும் ஒரே மாதிரியாகக் கொடுப்பதற்காகச் சொல்லப்படுகிறது.

'இண்டைக்குப் பாரை நல்லாப் பட்டிருக்கெண்டு கூட ஒரு ஐஞ்சு, பத்து ரூபாவை தந்தாங்களா உங்களட சம்மாட்டி' என்ற அந்தோனியம்மாவின கூற்றிற்கு சூசைமுத்து, 'நாங்களென்ன சம்மாட்டியின்ர புள்ள குட்டிகளா. அவர்களுக்கு கூலிக்கு மீன்பிடிக்கிறவகதானே..... நீ நினைக்கிறமாதிரி அவக நல்லா தந்தாங்க..... (இதில் வரும் பேச்சு வழக்கு எந்தளவிற்கு முரணானது என்பது ஒருபுறம்) என்று கூறும் பதிலில் இருந்து இப்படியே நினைக்க இடமுண்டு.

குருநகர் பகுதியில் மாத்திரமல்ல வேறு பல மீன்பிடிப் பகுதிகளிலும் பங்குப்பணம் ஒரு குறிக்கப்பட்ட விகிதப் பிரகாரம்

பிரிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் குறிப்பாக முல்லைத் தீவு போன்ற பகுதிகளில் 'சம்பளக் கரைவலை' என்ற ஒரு தொழில் உண்டு. இத் தொழிலுக்கு உழைப்பு, அதாவது சேர்வைப்பணம் எப்படியிருந்தபோதிலும் தொழிலாளர்க்கு அவர்களது திறமைகளுக்கு ஏற்ப ஒரு குறிக்கப்பட்ட பணமே சம்பளம் போன்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் துரை சுப்பிரமணியத்தின் 'வள்ளம்' கதையின் களமாகிய குருநகர்ப் பகுதியில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பரிட்சார்த்தமாக ஒரு தொழிலில் இம்முறை பாவிக்கப்பட்டு ஓரிரு மாதங்களில் கைவிடப்பட்டன. ஆனால் வள்ளம் கதையின் காலத்தில் அதாவது சாதிக் கலவரம் நடந்த காலத்தில் இம்முறை முற்றாக இல்லை.

இங்கு (குருநகரில்) ஒரு தொழிலின் மொத்தச் சேர்வைப் பணத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு சம்மாட்டிக்கும், மூன்றில் ஒரு பங்கு தொழிலாளர்க்கும் (இப்பிரிவு முறை எந்தளவுக்கு நியாயமானது என்பது கேள்வி) கொடுக்கப்படுகின்றது. இதில் தொழிலாளர்க்குரிய பங்கை, எத்தனை தொழிலாளர்கள் அத் தொழிலுக்குச் சென்றார்களோ அவ்வளவு பேரும் பிரித்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆகவே சேர்வைப் பணம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கூடிக்கொள்கிறதோ? அவ்வளவுக் கவ்வளவு பங்குப்பணமும் கூடிக்கொண்டே போகும். ஆகவே துரை சுப்பிரமணியம் இங்கு கூறுவது முற்றிலும் முரணானதாகும். மேலும் இக் கதையின் உள்ளீடாக 'ஒரு வள்ளம் சொந்தமாகவிருந்தால்.....!' என்ற தொனி அடிக்கடி வருகிறது.

'அஞ்சு பத்துக் கூடவா... ஓ! அவக தருவாக நீ வாங்கிடுவா...? உதெல்லாம் என்னதுக்கு எங்களுக்கெண்டு ஒரு வள்ளம் இருந்தாக் காணதா...

இக் கருத்து பல எழுத்தாளர்களது கதைகளில் விரவியிருப்பதைக் காணலாம். இதில் ஒரு தொழிலாளி ஒரு வள்ளம் வாங்கினால் அவனது இன்னல்கள் நீங்கிவிடும் என்பது ஒரு திசை திருப்பப்பட்ட கருத்தாகும். வள்ளம் சொந்தமாக வைத்திருப்பவன் வேறு மீன்பிடி உபகரணங்கள் இல்லாததனால் வளத்தை மற்றவர்களுக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுத்து விடுகிறான், அதேபோல் மீன்பிடி உபகரணங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் வள்ளம் இல்லாவிட்டால் வள்ளத்தைக் குத்தகைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். குத்தகைக் கூலியாக நாளுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று ரூபாய் கொடுத்து விடலாம். மிகுதி உழைப்பு முழுவதும் தொழிலாளிக்கேயாகும்.

மேலும் மீனவக் களம் பற்றிச் சித்தரிக்கும் பொழுது அடிக்கடி 'வள்ளம்' 'தோணி' என்றும் பதம் மாறி உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. கரைவலை நைலோன்வலை போன்ற தொழில்கள் செய்யப் பயன்படுவது 'படகா'கும். 'வள்ளம்' என்பது மிகச் சிறியது. இது களங்கட்டித் தொழில் செய்யப் பயன்படுவது. ஒருவர், இருவரால் தாங்கக் கூடியது. 'தோணி' என்பது 'வள்ளம்' 'படகு' இவற்றைவிட மிகவும் பெரியது. இவை தற்பொழுது யாழ்ப்பாணம், காங்கேசன்துறை, திருகோணமலை ஆகிய துறைமுகங்களுக்கு வரும் கப்பலிலிருந்து சரக்கு ஏற்றி கரைக்குக் கொண்டுவரப் பயன்படுவது. பலர் இந்

தப் பிரிவு வகைகள் தெரியாமல் ஒன்றுடன் ஒன்றைச் சேர்த்துக் குழப்புகிறார்கள். கயிலாசநாதன் தனது 'கடற் காற்று' நாவலில் களங்கட்டித் தொழிலையே விபரிக்கிறார். இத் தொழிலுக்கு வள்ளமே பாவிக்கப் படுவது. ஆனால் அவர்.....

'அவனுடைய மனம் அமைதியற்றுக் காணப்பட்டது நிதானமாக நீரைக் கிழித்து நடந்து வந்து தோணியுள்ளே போடப் பட்டிருந்த பலகையில் படுத்துக் கொண்டான் தோமாஸ்'..... என்று கூறும் அவர் அடுத்த பந்தியில்,

'வள்ளத்திலே கிடந்த வண்ணம் கண்களை மனம்போல் விட்ட தோமான் தோணி முகப்பின் கீழே..... என்று முரண்படுகிறார்.

இதே குறைபாட்டை செங்கை ஆழியானின் 'வாடைக் காற்றிலும்' காணலாம்:

'ஓம் அப்பு ஆட்கள் வரத் தொடங்கிவிட்டினம்..... அது ஆருடைய தோணி அப்பு, செமியோன் அண்ணற்றையே... செமியோனிட்ட உப்பிடித் தோணி இல்லை... யூகப் அம்மான்ரையோ? அவருடைய கட்டுமரமல்லோ உது. ஒருக்காலும் இங்கே வராத வள்ளமாகத் தெரியுது'

இதில் நாகம்மா என்ற பாத்திரம் ஒரே பொருளை முதலில் தோணி என்றும் பின்பு வள்ளம் என்றும் விளிப்பதை நோக்கலாம். 'வாடைக்காற்றில்' 'நைலோன்' தொழிலும் 'கரைவலைத்' தொழிலும் குறிக்கப்படுவதால் அது 'வள்ளமும்' அல்ல 'தோணியும்' அல்ல. அது நைலோன் படகாகும். அதையும் இன்று அதே பொருட்ட 'போட்' என்று அழைக்கிறார்கள். இன்னும் வ. அ. இராச

ரத்தினம் தனது 'தோணி' என்ற சிறுகதையில்,

'உடனே தோணியை ஆற்றிலே விட்டுவிட்டு கோரைப் புற்களின் அடியில் 'அத்தாங்கை' வீசி இரூல் பிடிக்கத் தொடங்கினார். நான் வள்ளத்தின் முன்னணியத்தில்'.....

அப்பச்சி மகாலிங்கம் தனது 'ஒரு தோணி கரைக்கு வருகிறது' என்ற சிறுகதையில்,

'வள்ளத்தில் உள்ள பொருட்களையெல்லாம் சரிபார்த்துவிட்டு வள்ளத்தில் ஏறியிருந்து மரக்காலால் தாங்கி'... என்று கூறிப் பின்னர் ஒரு பாத்திர வாயிலாக:

'அம்மான் தோணி நேராப் போகட்டும் நிறைபாரம், ஆட அசய விடாதே' என்று கூறி வைக்கிறார்.

இதில் வரும் 'சிப்பம்' ஏத்தும் தொழில். ஆதலால் இதில் பாத்திர வாயிலாகக் கூறும் 'தோணி' என்பதே சரியானதாகும். ஆனால் ஆசிரியர் தமது கருத்து வாயிலாக வள்ளம் என்று முரண்படுகிறார்.

பலர் இம் மீனவக் களங்கள் பற்றி சித்தரிக்கும் பொழுது அக் களங்களின் குறிக்கப்பட்ட மண்வாசனைச் சொற்களில் இருந்து விலகி, தமது விளக்கக் குறிப்புக்களையே எழுதுகிறார்கள். இது ஒரு சிறுகதைக்கோ, அன்றி நாவல், நாடகங்களுக்கோ எந்தளவுக்கு வீழ்ச்சி என்பதை இவர்கள் அறிய முடியவில்லைப் போலும்.

துரை - சுப்பிரமணியத்தின் மேலே குறிப்பிட்ட 'வள்ளம்' சிறுகதையில்:

'சிலுவராசா பாயைக் கழற்றி, வள்ளத்தை சூசை

முத்துவுடன் சேர்ந்து தடியை தண்ணீரில் ஊன்றி கரையை நோக்கி வலித்தான்'...

இவரது இந்த விளக்கக் குறிப்பை மீனவர்கள் 'தாங்கு தல்' என்று அழகாகக் கூறுவார்கள். இதே குறைபாட்டை கைலாசநாதனின் நாவலில்:

'தாங்குகோலை எடுத்துத் தாங்கினான்' இதில் 'தாங்குகோலை' மீனவர்கள் 'மரக்கோல்' என்பார்கள். இன்னும்,

'தோமாஸ் உண்ட களை மாற தோணியின்..... மேலே இடப்பட்டிருந்த கம்பிளிக் கூடாரத்தை...'.

இதில் வரும் 'கம்பளிக் கூடாரத்தை' இவர்கள் 'ஓல்லணி' என்று கூறுவார்கள். மேலும்,

'வருவது போல் வந்து மீன் திடீர் எனத் திரும்பி ஓடியாடி பலவீனமாகத் 'தாண்டில் நாரைப்' பற்றியிருந்த'

இதில் 'தாண்டில் நாரைத்' 'தங்கூசி' என்று கூறுவார்கள். ஆழ்கடலில் தாண்டில் மீன் பிடிப்பதை 'தாண்டல் கயிறு' என்பார்கள். மற்றும் மீனவர்கள் தொழில் செய்யும் பொழுது பாடும் பாட்டை இவர்கள்,

'அந்த வலைஞர் கூட்டம் ஏலோலம் பாடியது தோமாசின் காதுகளிலே. இதே பாட்டை செங்கை ஆழியான் தனது 'வாடைக்காற்றில்', 'ஏலேலோப் பாட்டுடன் வலை வலித்திடத் தொடங்கியது'

இதை இந்த 'ஏலேலோம்' பாடும் பாட்டை அவர்கள் 'அம்பா' என்று கூறுகிறார்கள். இதை மீனவர்கள் தங்கள் அம்பாப் பாட்டில்:-

ஏலேலம் லோலா
அம்பாப் போட்டு
இழுத்துப்பார் லோலா
கரவலையை'

என்று பாடுவார்கள்:

மேலும் தொழில் முறைகள் பற்றி விபரிக்கும் பொழுது இவர்களது பலவீனம் துலக்கமாவதை காணலாம். செங்கை ஆழியானின் 'வாடைக் காற்று' ஒரு நல்ல உதாரணம்.

'என்ன மீன்பிடிப்பு மினக் கெட்டு நடுக் கடலுக்குப் போய் இரவு முழுவதும் நித்திரை முழிச்சுப் பிடிச்சம், கால் வள்ளம் தானும் நிறையவில்லை. பேந்தேன் தொழில் செய்வான். கரைக்கு வாற குஞ்சு குறுமன் எல்லாத்தையும் கரவலையில மடக்கிப் பிடித்தால் கடலில் எங்க மீன் இருக்கப்போகுது. இவன் மன்னார் சம்மாட்டி வந்தான் கரவலையோட'

இதுபற்றிச் சிறிது பார்ப்போம். 'கரைவலை' கரைவலை நின்று செய்யும் தொழிலாகும். அதனால்தான் கரைவலை என்று பெயர் வந்தது. ஆனால் நைலோன் வலை ஆழ்கடலில், கரை தென்படாத நடுக்கடலில் செய்யும் தொழிலாகும். மீன்கள் ஆழ்கடலில் இருந்துதான் நீர் வகைகள் மூலம் கரையை நாடி ஓடிவரும். நிலைமை இவ்வாறு இருக்க மேற்கூறிய குற்றச்சாட்டைக் கரைவலைக்காரர்தான் நைலோன் வலைக்காரர் மீது சுமத்த வேண்டும். ஆனால் செங்கை ஆழியான் தனது நாவலில் நைலோன் வலைக்காரர்கள் கரைவலைக்காரர் மீது குற்றம் சாட்டுவதாக கூறுவது வேடிக்கையாகும்

★

திரு. கே. வி. கனகரத்தினம் அவர்களின்
5-வது ரூபகார்த்த அஞ்சலியாக—

ஹர்ன் ஹீவல்லர்ஸ்

50, கன்னாதிட்டி,
யாழ்ப்பாணம்.

இக்பாலும்

எச். எம்.பி. முஹிதீன்

இக்பாலும் பாரதியும் பாரத நாட்டின் இரண்டு கண்கள். இக்பால் வடகோடியின் கண், பாரதி தென்கோடியின் கண்.

இக்பால் கவிதைக்காகப் பிறந்தார். பாரதி கவிதையிலே பிறந்தவர். இக்பால் எழுச்சிக்கு வித்தூன்றியவர். பாரதி புரட்சிக்குப் புத்துயிர் அளித்தவர். இக்பால் ஆண்டவன் பெயரில் நாட்டின் அலங்கோலத்துக்கு மாற்றுக் கூறினார். பாரதி முருகக் கடவுளையும், கண்ணனையும், மாகாளியையும் மனிதனின் கோணல் மாணல் வாழ்வைத் திருத்த துணைகொண்டான்.

இக்பாலும் பாரதியும் பாரத நாட்டின் இரண்டு கோணங்களில் வாழ்ந்த கவிஞர் என்ற போதிலும், இருவரும் நாட்டின் நல்வாழ்வில் நாட்டம் கொண்டவர்கள். விடுதலை வீராவேசத்தின் விடிவெள்ளிகளாகத் திகழ்ந்தவர்கள். தேசிய இயக்கத்தில் தளராது தொண்டு புரிந்தவர்கள்.

பாரதி தமிழ் மொழியின் தீபஸ்தம்பம். இக்பால் உந்து மொழியின் ஒளி விளக்கு. பாரதி இந்தவையத்தில், 'மண்பயனுற வேண்டும், வானமிங்கு தோன்

பாரதியும்

றிட வேண்டும்' என்றான். இக்பால். 'மானிலம் சவர்க்கமாகத் திகழ்' கனவு கண்டான். உடல் இரண்டு. மொழியும் கூட இரண்டு. ஆனால், கருத்தில் அவர்கள் இருவருமே ஒன்றுணைத் திருந்தார்கள். லட்சியத்தில் பிணைப்புற்றிருந்தார்கள். மனிதனை வாழவைப்பதில் — அவனுக்கு வழிகாட்டுவதில் ஒரே கொள்கை பூண்டிருந்தார்கள்.

பழமைதான் புதுமை என்று கற்பனாக் கவிஞர்கள் கதையளப் பதுண்டு. இக்பாலும் பாரதியும் பழமையில் புதுமையைக் கண்டவர்கள். பழமையை ஆராய்ச்சி சல்லடமிட்டு அலசிஞர்கள். சத்து மிஞ்சியது. அதற்கு புதுமெருகு தந்தார்கள். புதுமை பூக்க பாதை செப்பனிட்டார்கள்.

'இருளை நீக்கி ஒளியினைக் காட்ட' முனைந்த பாரதி, 'ஊரையெழுப்பிவிட நிச்சயம் கொள்ளக்' தூண்டுகிறான். தொடர்ந்து, 'சாத்திரம் வளருது, புதுமை பெருகுது, பழைய பயித்தியம் படைவென்று தெளியுது...' என்று புதிய கோணங்கியாக வந்து குடுகுடுப்பை அடித்துப் பாடி, புதுமைக் கருத்துக்கு வழி வகுக்கிறான். பழைமையில்

புதுமை செய்ய உலகத்தோரை
அழைக்கும் பாரதி.

சேர்த்திடு வீரே.....
என்று அறை கூவுகிறான்.

‘காட்டும் வையப்
பொருள்களின் உண்மை
கண்டு சாத்திரம்

பழமையின் புதுமை காண்
கிறார் முஹம்பது இக்பால். அவ
ரின் குரலோசை எழும்புகிறது.

‘கைஸ் லைலாவை காதலித்தான்
கொண்ட காதலால் மஜ்னூவானான்.
வழியே நெடியே ஒட்டகை வலத்தின் போது
வரம்பின்றி லைலாவின் அழகில் சொக்கினான்.
உலகத்து மக்களும் அப்படியே,
உலகத்துப் பொருள்கள் என்ற லைலா மேல்
சொக்கிப்போய் காதல் கொண்டுள்ளனர்.
ஆனால், அவள் ஏறி வரும் பழைய கருத்துக்கள்
என்ற ஒட்டகம்
இன்று கிழடாகி விட்டது — ஒளி இழந்து விட்டது
அகிலத்து மாந்தர்களுக்கு
பழைய லைலா பொருத்தமற்றவள்,
அவர்களுக்கு புது
லைலாக்கள் வேண்டும்
புதுக் கருத்துகள் வேண்டும்
புதுமை வேண்டும்’

என்ற இக்பாலின் புரட்சிக் குர
லோசை நம் காதல்களில் எதி
ரொலித்து நீங்காரம் செய்கிறது.

இன்று பல நாடுகளில் இன
வெறி தலைவிரி கோலமாகப்
பேயாட்டமாடுகிறது. இது இன்
றைய சாபக்கேடு மட்டுமல்ல.
உலகத்தின் எட்டுத் திக்கிலும்
பல்வேறு கால கட்டங்களில்
இதற்கு இடம் இருந்தே வந்
துள்ளது. உற்பத்திச் சக்திகளின்
சொந்தக்காரர்களுக்குரிய சமு
தாயத்தில், காலனி ஆதிக்கத்
தில் இது தவிர்க்க முடியாத
ஒரு நபுளவாக இன்று மாறி
இருக்கிறது. இந்தியாவும் இதி
விரந்து விடுபடவில்லை. இன
வெறி இந்தியாவில் இரத்தப்
பெருக்குக்கு பல தடவைகளில்
வழி அமைத்துள்ளது. அன்பும்,
அறமும், பண்பும், பரஸ்பர
சமத்துவமும் விரும்பிய கவிஞர்
கள் மனிதப் பலியிலும், இரத்த
வெறியிலும் முடிவுற்ற இனவெறி

களை, ஜாதிப் பாகுபாட்டில்—
வேறுபாட்டில் விளைந்த குருதிக்
கொடுமைகளை வேரறுக்கப்
பாடினர்.

எத்தனை மொழிகள் பேசும்
மக்கள் குலத்தவராக நாம்
இருந்த போதிலும், பல்வேறு
இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக
நாம் வாழ்ந்த போதிலும், நாம்
எல்லாரும் ஒரினத்தவர். ஒரே
நாட்டமுடையவர் — ஒரே நாட்
டவர் — நமது லட்சியத்தில்கூட
வித்தியாசம் இருக்க முடியாது.

‘முப்பது கோடி
முகமுடையான் உயிர்
மெய்யுற
வொன்றுடையான் - இவள்
செப்பு மொழி
பதினெட்டுடையான் எனிற்
சிந்தனை
ஒன்றுடையான்’

என்று ‘எங்கள் தாயி’ல் எடுத்த
துரைக்கிறார் பாரதி

‘எல்லோரும் ஓர் குலம்
எல்லோரும் ஒரினம்
எல்லோரும் இந்திய மக்கள்
எல்லோரும் ஓர் நிறை
எல்லோரும் ஓர் விலை
எல்லோரும் இந்நாட்டு
மன்னர்’

என்று உணர்ச்சிகளுக்கு நாதம்
தந்து, தட்டி எழுப்பிய ஒற்று
மைக்கு வித்துள்ளதுகிறார்.

பாரதிக்கு நிகராக கவி இக்
பால், ‘மணியோசை’ என்ற
உர்துக் கவிதையில் இனவெறி
யர்களுக்கு - நிறவெறியர்களுக்கு
சாலுமணி அடிக்கிறார்.

‘நிற பேதம் பேசுபவன்
அழிவான்,
அவன் நாடோடி.
துருக்கனாகவோ,
பரம்பரையாய் வாழும்
அராபியனாகவோ இருக்கலாம்
எனினும் அவன்

அழிவான்’

முஸ்லிம், ஹிந்து, சிருஸ்து
வம் என்று பேதம் பாராமல்,
பாரத சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த
சோடானு கோடி மக்களுக்கு
அறிவுரை நல்கும் இக்பால்,

மனிதனே
சமுதாயம் என்ற சங்கிலித்
தொடர்பில்
ஒரு மணியாக நீ சேர்,
அல்லது
லட்சியமற்ற
புழுதியாகச் சுழல்’

என்று கடுமையான வார்த்தை
களில் வன்மையாக தனது
கருத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

உண்மைக் கவிஞன் உணர்ச்சி
மிக்கவன். அவனது உள்ளம்
பூவைப் போன்று மிகவும் மிரு
துவானது. அந்த உள்ளத்து
இதழ்களுக்கு மிகச் சிறிய

பொருளை தாங்கிக் கொள்ளும்
சக்திகூட சில சமயம் இருப்ப
தில்லை.

இக்பாலும் பாரதியும் தாங்
கள் வாழ்ந்த நாட்டைச் சுற்றி
தங்களின் பார்வையை செலுத்
தினார்கள். அப்போது வாழ்கின்ற
மக்கள் சமாதானத்தைக் கண்டார்
கள். மக்களின் வறுமை நிலை,
அவல நிலை, ஏழ்மை கூடிய
கோரத்தன்மை அவர்களின்
கண்களை உறுத்தியது. உள்
ளத்தை உசுப்பியது. செத்து
வாழ்ந்த தன் சகோதரப் பிரா
ணிகளின் பரிதாப நிலை கவிஞர்
களின் இதயத்தில் ஈட்டிகொண்டு
தாக்கின. உணர்ச்சிகளை ஆட்டி
அசைத்தன. மிருதுவான அந்த
உள்ளங்களால் இந்தத் துன்பத்
தினைத் தாங்க முடியுமா? ஆற்
ருத உள்ளத் துயரம் அழகை
யாக வெளிக் கிளம்பின. பொல
பொலவென வெளிக் கிளம்பிய
கண்ணீர்த் துளிகள் ஆவேசத்
தைத் தூண்டின. கவிஞர்களின்
கண்கள் தேடின. ‘யார் இந்த
அபாக்கிய நிலையை உருவாக்கி
யவர்கள். இந்தக் கண்ணீர்த்
துளிகளுக்கு பொறுப்புதாரிகள்
யார், யார்?’ கவிதை பிறந்தது
‘சுதந்திர தாகத்தில்’ பாரதி
பாடினார்,

பஞ்சமும் நோயும்நின்
மெய்யடியார்க்கோ?
பாரினில் மேன்மைகள்
வேறினி யார்க்கோ?
தஞ்சமடைந்த பின்
கைவிடலாமோ?
தாயுந்தன் குழந்தையைத்
தள்ளிவிடப் போமோ?’

கடவுள்தான் இதற்குப் பொறுப்
புதாரி. கடவுளைப் பார்த்து
முரசொலிக்கிறான் பாரதி.

‘என்றென தன் கை
விலங்குகள் போகும்?

ஏன்....?

உழைத்து
மரத்துப் போன
எங்களுடம்பில்
பட்ட விஷமப்பு
முறிந்து போக...
இந்த—
முதலாளி வர்க்கத்தின்
சொல்லம்பு மட்டும்
இதயத்தை
துளைக்கின்றனவே...!

தில்லையடிச் செல்வன்

என்றெம தின்னல்கள்
தீர்ந்து பொய்யாகும்?

என்று இறைஞ்சினான். கடவுளே
எங்களின் அடிமைச் சங்கிலி,
சூழ்ந்துள்ள கோடி இன்னல்கள்
எப்பொழுது நீங்கும்? எங்களுக்கு
வழிகாட்ட மாட்டாயா? என்று
மன்றுகிறான்.

இக்பாலும் துன்பத்தின்
காரண கர்த்தாவைத் துழாவி
னார். அவருக்கும்கூட ஆண்ட
வந்தான் அகப்பட்டான்.
உடனே, முறையிடான 'ஷிக்வா'
வைப் பாடினார்.

'ஆண்டவா
வாழ்வு பூராவும் உன்னை
வழிபட்டோமே
வணங்கினோமே
தொழுதோமே
கண்ணீரும் கம்பலையும்தான்
கண்ட பலனா?
வறுமையும் பிணியுந்தான்
அதற்குக் கைமாறு?'

என்று இக்பாலின் உள்ளக் குமு
றல் குரல் கிளப்பியது.

இந்த முறையீடுகளுக்கு,
உள்ளக் குமுறல்களுக்கு ஆண்ட
வனிடமிருந்து பதில் கிடைத்
தது. ஆண்டவன் கூறினான்,
'என்னிடம் முறையிட்டு என்ன
பயன்? நான் உனக்குத் தீங்கு
விளைவிக்கவில்லை. உன் பக்கத்
தில் உள்ளவன்தான் தீங்கு
விளைக்கிறான். அதனை இனங்
கண்டு வேற்று. அன்று, 'பொரு
ளறம் பூண்ட பொற்புடை
வாழ்வு மலரும்' என்று ஆண்ட
வன் கூறினான். 'ஷா வாபே
ஷிக்வாவை' ஆண்டவனின்
வாயிலாக இக்பால் வெளியிட்
டார்.

'வாழ்வுப் போராட்டத்தில்
இன்பம் காண
வளமுற வேண்டின்—
மழிங்கிய
உன் ஈட்டி முனையைக்
கூராக்கு'

என்று கூறிவிட்டு, 'பாங்கி
தாரா' என்ற பாட்டு மூலம்,

'மானில மனிதனே — உன்
விதியை
நீயே நிர்ணயித்துக் கொள்'

என்று மனிதனுக்கு தன்னம்
பிக்கை ஊட்டி, எழுச்சிக்கு அஸ்
திவாரமிட்டு, தலைநிமிரச் செய்
கிறார். தொடர்ந்து 'எழுச்சி'
என்ற பாட்டின் மூலம் ஆண்ட
வன் வாயிலாக இக்பால் தன்
னம்பிக்கை பெற்ற மனிதனுக்கு
தமது விதியை தாமே நிர்ண
யிக்க எழுந்த மாந்தர் குலத்
திற்கு, உழைக்கும் மக்களுக்கு.
வறுமையில் வாடுவோருக்கு
தெரியத்துடன் - உறுதி பூண்டு
முன்னேற வழி காட்டுகிறார்.

'சிம்மத்தின் இரத்தம்
சில சமயம்
பலவீனர் தேகத்திலும்
ஒடுவதுண்டு.
நீர்த்துளியிலும்

நெருப்பின் உணர்ச்சி
தோன்றுவதுண்டு.
நீங்கள் ஏழைகள்தான்
என்றாலும், கோழைகளல்ல
பட்டினிகள்தான்
என்றாலும்
போராடும்
வலுவற்றவர்களல்ல
எழுந்திடுக!'

என்று உத்வேகமூட்டுகிறார்.

கவிக் கோமான் இக்பாலு
டன் 'சேர்ந்த தமிழ்க்கவி பாரதி
'கண்ணன்' பாட்டில்,

'ஏழைகளைத் தோழமை
கொள்வான் - செல்வம்
ஏறியவர் தம்மைக்கண்டு
சேறிவீழ்வான்'

என்று தெய்வத்தின் சார்புக்
கொள்கையைக் கூறி, 'தெய்வம்
உங்கள் பக்கம்தான் இருக்கிறது'
எனவே, மக்கள் குலத்தோரே
அஞ்சாமல் முன்வருக,

'உழவுக்கும் தொழிலுக்கும்
வந்தனை செய்வோம்
விணில் உண்டுகழித்
திருப்போரை
நிந்தனை செய்வோம்'

என்று பாடி, 'விழலுக்கு நீர்ப்
பாய்ச்சா' திருக்க, 'விணருக்கு
உழைத்துடலம் ஓயா' திருக்க
தெரியம் உண்டாக்கி, 'தேட்ட
மின்றி விழியெதிர் காணும்
தெய்வங்கள் நீவிர்' என்று
பெருமைக்குரிய ஸ்தானத்தை
இனித்து ஆக்கும் சக்தியாகிய

பிரம்மா நீங்கள், 'பிரம்ம
தேவன் கலையிங்கு நீவிர்' எனவே
உங்கள் விதியை நீங்களே நிர்
ணயித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று
பாரதி மனிதனுக்கு நம்பிக்கை
ஊண்டுகிறான், மனவளர்ச்சி தரு
கிறான்.

புரட்சிப் பெருங் குரலு
யர்த்தி போர் முரசு கொட்டும்
பாரதி,

'இனி ஒரு விதி
செய்வோம்
அதை எந்த நாளும்
காப்போம்
தனி யொருவனுக்
குணவிலையெனில்
ஜெகத்தினை அழித்திடு
வோம்'

என்று சங்கநாதம் செய்கிறான்.
ஒரு தனி மனிதனுக்கு உணவில்
லையாயின் அவனுக்கு உணவளிக்
கத் தகுதியற்ற, திராணியற்ற
உலகம் அழிந்து தொலையட்டும்
என்று பாரதி உலகக் கவிஞர்
களுக்கு ஒப்பாகப் பாடுகிறான்,

குறன் தந்த வள்ளுவப்
பெருமான்,

'இரந்தும் உயிர்
வாழ்தல் வேண்டின்
பரந்து கெடுக
இவ்வுலகியற்றியான்'

என்று பாடினார். மாந்தர் குலம்
கையேந்தித்தான் வாழ வேண்டு
மென்று கடவுளின் விதி இருந்

தலையங்கம்: ஜனவரி 1975

பிறந்துள்ள புதிய ஆண்டில்
எழுத்தாளர் முன்னுள்ள பாரிய பிரச்சினைகள்.

தால், அந்த விதியை சிருஷ்டித்த கடவுள் நமக்கு வேண்டாம் என்று புரட்சிகரமான முறையில் பெரு முழக்கம் செய்கிறார்.

பாரதி, திருவள்ளுவனுக்கு ஒப்பாக கவிஞர் இக்பால் பாடுகிறார்.

‘விழியுங்கள், உலகத்து ஏழைகளை எழுப்புங்கள் உழைக்கும் கைகளே ஏன் தயக்கம்? செல்வத்தின் சிகரமான மாடமாளிகைகளையும் கூடகோபுரங்களையும் அசைத்து உலுக்கித் தரைமட்டமாக்குங்கள் எந்த ஜீவன்கள் நெற்கதிர்களை நெடிய வளர்த்து நெல்மணிகள் தந்தனவோ, அந்த ஜீவன்களுக்கு அவை கிட்டவில்லையாயின் அந்த நெல் மணிகளைத்

தீயிலிட்டுப்
பொசுக்குங்கள்
சாம்பலாக்குங்கள்’

இக்பாலின் கவிதை நம் உளத்தை மட்டுமல்ல, நம் உணர்ச்சிகளையும் தொட்டு, வீராவேசம் கொள்ளச் செய்கிறது.

இக்பாலுக்கும் பாரதிக்கும் புதுமைக் கருத்துக்களில் வேற்றுமைகளை விட ஒற்றுமைதான் அதிகம் காணப்படுகின்றன.

நம் காலத்து தலை சிறந்த கவிஞர்களான இக்பாலும் பாரதியும் ஆசிய எழுச்சியின், குறிப்பாக பாரத தேசிய இயக்கத்தின் முனை மழுங்காத ஈட்டி முனைகள். நரம்பும் நாளமும் துடிக்க நாதமெழுப்பிய அவர்களின் கவிதைகள் உலகுள்ளவரை வாழும், அமரத்துவம் பெற்று வாழும்.

வாழ்க இக்பால்!
வாழ்க பாரதி!

மல்லிகை வளர்ச்சிக்கு
எனது இதயபூர்வமான
வாழ்த்துக்கள்!

ஏ. கே. ஏ. ரஸாக்
கொழும்பு - 15

கரைச்சி வடக்கு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்

பரந்தன்

‘‘மக்களுக்கு விவசாயமாக இருத்தல் வேண்டும்’’

— அமரர் பண்டாரநாயக்கா

கிரிநொச்சிப் பிரதேச விவசாயிகளுக்கும்,
மக்களுக்கும் தேவையான—

- ★ நுகர்ச்சிப் பொருட்கள்
- ★ விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள்
- ★ உழவு யந்திர உதிரிப் பாகங்கள்
- ★ இரும்புச் சாமான்கள்
- ★ புடவை வகைகள்

ஆகியவற்றுடன்

- ☐ எரிபொருள் விநியோக நிலையம்
- ☐ நெசவு நிலையம்
- ☐ உழவு யந்திரம் திருத்தும் நிலையம்

ஆகியவற்றின் மூலம் சிறந்த சேவையாற்றுகிறது

கரைச்சி வடக்கு
பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்
பரந்தன்.

பாரப்பட்ட பதனா

திருக்குறள்-காமாஸ்

‘அடி ரஹ்மா வாயே. ரெண்டுமணி பிந்திட்டு இன்னேம் ஒனக்கு வெட்டக்கெறங்கேலவா’

‘எனா எனா எங்கியன் பறக் கப்போற.....? அடுப்படியக் கொஞ்சம் ஒதுங்க வெச்சிட்டு வாரனே. சட்டிமுட்டி கழுகின் பாதி கழுகாத பாதி’

‘ஒனக்குமட்டும் எனா இடு முச்சின் இல்லாத வேல.....? ரெணுமுணு கெழமயாத் தலயக் கொஞ்சம் பாத்துக் கொளல். ராவக்கி ஒரு கண்ணாப் படுக்கேல. ஒரே சொறிச்சல்’ கீழ் சழுத்து மயிர்க்கற்றைகளுக்குள்ளால் கைவிரல்களைப் படரவிட்டு ஒரு பாட்டம் சொறிந்து ஓய்ந்தாள்.

இப்படி இளமைத் துடிப்போடு ஒருவருக்கொருவர் கதைத்துக்கொள்வதைப் பார்த்தால், ஏதோ பதினெட்டு வயதுக்குமரிக்குட்டிகள் என்றுதான் எண்ணத் தோன்றும். ஆனால் உண்மை, ஐம்பது வயதைத் தாண்டிய கிழடுகள் என்பதுதான். என்றாலும் மனச்சோறு சமைக்கும் குறும் பருவம் முதல் ஒன்றாக விளையாடி வளர்ந்த அவர்கள் இப்படியெல்லாம்

கதைப்பதில் நியாயமில்லாமலுமில்லை.

‘வரணாண்டு செல்லச் செல்ல பொடியன் செகத்து மீனாரு வாக் கொணந்து போட்டான். ஏய்... ஊடு வாசலெல்லம் ஒரே பிலா நாத்தம்..’ கழுவின கைகளைப் பிடவைத் தொங்கவில்லாததைப் படி வெளிக்கிட்டு, குசினிக் கதவை அடைத்துவிட்டு வந்து சேர்ந்தாள் ரஹ்மா.

தட்டிப்போட்டு படிக்கட்டுக்கண்மையில் பாயைவிரித்து. சீப்பு எண்ணெய் போத்தல் சகிதம் வந்தமர்ந்தாள் ஜோஹரா.

படிக்கட்டில் அமர்த்த ரஹ்மாவின் முழங்கால் விரிப்புக் கிடையில் ஜோஹராவின் தலை நிலைக்க... கைவிரல்கள் வகிடு பிரித்து அசைய... பேன் பார்க்கும் படலம் ஆரம்பமாகிவிட்டது.

‘ஊ... இந்தக் காதுரெண்டுக்குமடல செரியான அருப்பு. கொஞ்சம் ஊண்டிக் குத்துட’

பெருவிரல்கள் மயிர்க்கற்றையை இருபுறமாகவும் விரிக்க, ஆள்காட்டி விரல்கள் அதனைத் தொடர... இப்படியாக வகிடு தொடர்கையில் எதிர்ப்படும் பேன்களின் பாடு இரு பெரு

விரல் நகங்களுக்குமிடையில் ‘திடீ’ கென்ற ஒலியோடு படுகொலைதான்.

‘அந்த எண்ணெய் போத்தலயக் கொஞ்சந்தா... எல்லமே கட்டக்கட்ட நாம் பனியல்தான் ஓடுது.....’

உயிரியல் சாஸ்திரிகள் பெயர்வைக்க மறந்தார்களோ என்னவோ, அதனை ஈடுசெய்ய ஒவ்வொரு பருவத்திற்கேற்ப ஈடு... நாம் பன்... கெடியன் என்றெல்லாம் பெயர் குட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

‘ஏன்டும்மோவ் கழுத்து நோகுது’ என்றவாறு ரஹ்மா கொஞ்சம் நிமிர் அதை வாய்ப்பாய்ப் பயன்படுத்தி ஜோஹரா கால்களை நீட்டிப்போட... இப்படி நாலைந்து நிமிட ஓய்வெடுப்போடு மீண்டும் தொடங்கி விட்டது.

‘நேத்து மோனத்தெல்லம் ஊரெல்லம் ஒரே நாத்தமாயிந்த பள்ளத்துட்டு பாத்தும் மட மகன்ட செய்தி தெரியா ஒனக்கு’ கதையோடு கதையாகத்தான் சோம்பலின்றிக் காரியத்தைக் கொண்டு போகலாம் என்பதனைத்தான் போலும் ஜோஹரா இப்படியொரு கிளரலைக் கிளரத் தொடங்கினால்.

‘இதா ? இதுதான் சின்னச் சின்னப் பொடியனுக்கெல்லம் தெரிஞ்ச செய்தி. அந்தக் குட்டி சிங்கள ஸ்கூலுக்கேன் படிக்கப்போற..... அவனோரு ஹால்விதில்லாதவன். எங்கரோனியல்... எங்கரோனியலுக்கே நல்லா ஒன்ட ஓம்பதாக்கிச் சரிக்கட்டுவானியன்...’

சொற்ப நேர அமைதி.

‘ஹம்... ஒனக்குத் தெரியாமலேக்குமா இந்தமாதிரி செய்தி

யன்? சின்னக் காலத்திலிந்தே இப்பிடிச் செய்தியெல்லாம் தாரடயாவது வாயால கையால புழுந்தொடன ஒடிவந்து எனக்கிட்ட நீதானே செல்லிய... ஹம் இனியினி’ இன்னும் கொஞ்சம் ‘ஹம்’ வைத்துப் பேசவைக்க முனைந்தாள்.

‘இப்ப ரெணுமுணு வருஷமா எங்கட அசல் பொடியனியலேம் கொஞ்சம் கொஞ்சமா சிங்கள ஸ்கூலுக்கும் படிக்கனுப்பியாங்க. அதப்பாத்து அந்தக் குட்டியேம் ஆறும் வகுப்போட சிங்களஸ்கூலுக்கு அனுப்பிக்காவியன். இப்ப ஓம்பதாம் வகுப்பில படிக்கிதாம்’

‘ஏன்ட... மூக்குப்பொட்டி அடக்கியமாதிரிக்கி. சட்டேக்கு லீக்கிய தூள்டப்பியக் கொஞ்சந்தாயே...’

‘ஓ இனி நல்ல நல்ல படிப்பென்டாக்க வசதீக்கியமாதிரி பாத்துப்பாத்து ஏன்டமாதிரி படிக்கோணுந்தானே? அந்தக் குட்டி படிச்சி முன்னுக்கு வந்தா ஏழ் பலாயியலுக்கு ஒதவாமலயா பொகும்’

‘அ... அ... அக்குஷ்... இனிச் செல்லியத்தக் கேளே! ஒரு ஸ்கூலென்டா கூத்தியளிக்கி, வெளாட்டியளிக்கி... இது எங்கட பள்ளத்திலுக்கல்ல போன கெழமேம் ஒரு கொண்டாட்டம் வெச்சானியன். அதுல் எங்கட பெடிய பெடிய குட்டியெல்லம் பாடெல்லயா கோலாட்டமடிக் கல்லயா? அதைப்போல அந்தி ஸ்கூல் அந்தக் குட்டி நல்ல சொகாப் பாட்டுப்படியாம்...! ஹம்... அவன்ட உம்மாம் அந்தக் காலத்தில நல்ல பாட்டுக் காரிதானே? கேட்டுக்கோயே இதொரு குத்தமாம்’

‘ஏன்ட கத்தமே இதொரு செய்தியாமா லோஸ்பீக்கர் பெலப்படுத்திக் கொண்டு பேசியதுக்கு. இனி இனி வேறெனத்தியாம்...?’

‘இனுமொருநாள் ஒரு புராஜல் போனமேன். அதிலேம் அந்தக் குட்டி பெய்த்திக்கி. எஞ்சும்மாவா போற? மாஸ்டர் மாரு மச்சர்மாரோடதானே போல... என்கட ஜாதியப்பாக்க மத்தஜாதி நல்ல சொகா புள்ள குட்டிய பாத்துக்கொனுகிய... அதில போனடைமில் சிங்களப் பொடியனியளோட கதச்சாம் சிரிச்சாம். இது இது இனுமொண்டாம்’

‘ஏன்டல்லாவே ஒருவெடத் தில படிக்கியெண்டா கதக்காம சிரிக்காம புட்டுபுஸ்ஸியுட்ட மாமா ஈக்கோணும்...? இதுப் பாக்க எதின குத்துண்டுபோன கூத்தியன் உந்தசல்ல நடக்குது. நாங்க கண்டாலும் அல்லா உண்டுமெண்டு மறுபொக்கத்த பாத்துக் கொண்டெலியன் போற... ஒன்டயா ஒம்வதயா செல்லியானியன்...’

‘ஹம்... நீ கதகேட்டுக் கேட்டிரீ ஏன்ட இருப்பொடயப் பாக்குது. ஒரு பொக்கதிதால கண்ணிருட்டிக்கொணு வருகுது. கொஞ்சம் ஏன்ட தலயேம் பாத்துடு’ என்றவாறு கைகால் களில் சொட்டு முறிய எழுந்து நின்றான் ரஹ்மா.

இருவரும் இடம்மாறி அமர ஜொஹரா ரஹ்மாவின் தலையை வாரத் தொடங்கினான்.

‘ஊ... ஊ... ஊ... எஞ இது ஏன்ட தலயப் பிச்சித்தினப் போற?’

‘மாஸ்தேக் கணக்கில எண்ணெ பட்டில்லதால செரியான சிக்கு... அந்த எண்ணெ போத்தலயத் தா’

உள்ளங்கையைக் குழிவாக்கி எண்ணெய் ஊற்றி கைகளில் தேய்த்து கொண்டையைக் கோதி மென்மையாக்கி மீண்டும் வாரத் தயாரானான் ஜொஹரா.

‘அதுப் பொறகு கேக்கல்லயா செய்திய? இப்பிடிப்பிடிக்குத்தம் கொறயெல்லம் சரிக் கட்டிக் கொண்டு, பாத்தும்மட ஊட்டுக்குப் பெய்த்துச் செல்லீக்கானியல்... இதெல்லம் மார்க்கத்து மாத்தமா நடபடுகிது. இதுப்பாத்து இன்னமுள்ள புள்ளகுட்டியனும் கெட்டுப் போகும். அதச்சொட்டம் அங்கீந்து மகள நிப்பட்டிகோங்கொ இல்லாட்டி மறுபேணம் சோனே ஸ்கூலுக்கு அனுப்புங்கோ என்று’

‘இனி... இனி... பாத்தும்ம எனத்தியாம் சென்ன’

‘அவள்... அவளுடவாளா? அவளட மாப்பிளக்காரன் சென்னம் என்களுக்கெனத்துக்கன் சும்மா அன்னம் அநியாயமாக் கெட்ட பேரு. புள்ளய நிப்பாட்டிக் கொளுவோமெண்டு. அதொரு வெக்கம் கூச்சமான மனிசனெலியன்...! அவள் வேங்கப் புலிமாதிரி... இவனியன்ட பேச்சக் கேட்டு ஒம்மதாம் வகுப்பில சைன்ஸ் படிக்கிய புள்ளய நிப்பட்டவா... என்று திரும்பி நிண்டிட்டாளாம். போனவனியன் மொகத்தத் தூக்கி குத்தில அழுக்கிக் கொண்டு வந்திட்டானியளாம்...’

‘தாராம் இப்பிடி மார்க்கம் பேசிக்கொண்டு போனவங்க...?’

‘வேறதாரன் மொமனிபக் காக்கட போஸ்கெடி அப்ப வொன்டெக்கி ஊருக்குப் பெரிய மனிசனாக்கிக் கொண்டு... அவ ரிப்ப பள்ளிலேம் மதிச்சமாகப் போருமே...’

‘ஏன்ட ஸ்கூலுஹானல்லா நாயனே... கள்ளச் சல்லி கொஞ்சத்த சேத்திக்கொண்டு அவனா எல்லாத்திலேம் பெரிய மனிசனாகப் போற... ஊரத் திண்டு திண்டு ஊரத் திருத்தேம் போருமா... அவன்ட தங்கச்சி பென்னம் பெரிய கொமரு. இங்கிரிஸ் ரெண்டெழுத்துப் படிச்சிக்கொண்டு திரீத திரிச்சல் நல்லமாமா.. மார்க்கம் பேச வந்திட்டான்’

‘அவனியன் நெனச்சிப் பாக் காத மாதிரி பாத்தும்ம மொகத் திலடிச்சமாதிரி ஏசினது பொறுக் கேலாம், பெரிய கெட்டுமனயே கெட்டி ஊரக் கொழப்புட்டானியன்... அந்தக் குட்டி சிங்கள வஞோட பாஞ்சி பொகப் போருமெண்டு’

‘அவனியன்ட தலேல நெருய் புழழ் பேயோணும் ஹரபாப் போவானியன். நானேப் பின்னுக்கு சமைய குட்டியெலியா. கொமருப் பாவமெண்டா லேசா. குஞ்சி கொழந்தேட தலயால எடுத்துக் கெட்டுவானியன்...’

‘இல்லாட்டம் அந்த மனிசி பொறுத்தத்துக்கு வேறெுத்த ரெண்டா பொறுக்கியல்ல. ஆ... போதும் போதும் கொண்டய இறுக்கி முடிஞ்சு... அஸரா கீட்டு போல...’

‘ஒண்டுமில்லட இவனியன் பொரும ஹஸதில இந்தக் கூத்தெல்லம் கூத்தடிய. அவனியன் தான் சல்லிலேம், ஒதல், படிப்பிலேம் எந்தநாளும் பெரிசா ஈக்கோணுமெண்ட கொனாக. தங்கச்சி மாறெல்லம் பொறத்தில உசப்புசிப்பிப் படிக்கப் பெய்த்துப் பேண்டுக் கொண்டெலியன் வந்தீக்கிய. இந்த ஏழ பலாயியன் சிங்களத்தால

பெடிய படிப்புப் படிச்சிவந்தா அவனியளட தங்கச்சிமாரட மதுப்புக் கொறயுமெண்ட பயத்தில கள்ள நாயியன் மாக்கம் பேசுவார’

‘உம்மும்மா... கோப்பிக்கி தண்ணி வெக்கட்டாம்’ அடுத்த வீட்டிலிருந்து அழைப்புக் குல்ல ரஹ்மாவுக்குத்தான்.

‘ஓ... இன்னவார... சீக்கரம் முடிஞ்சுடே... ஆ... சரியா’ என்றவாறு ரஹ்மா எழுந்து பிடவையை உதறிக்கொண்டு மெல்ல நகர்ந்தான்.

ஜொஹரா பாயைத் தட்டி மடித்து வைத்துவிட்டுத் தும்புத் தடியை எடுத்து அவ்விடத்தை பெருக்கத் தொடங்கினான். பாத்தும்மாவின் மகனாடி பற்றிய பிசுபிகப்பை இரண்டு நாளாய் மனதில் ஊறவைத்திருந்து... இன்று நிலைமையை அறிந்து கொண்டபோது அவளது நெஞ்சு வெடித்து விடுவது போன்ற ஆத்திரம்.

‘ஹம்... வேசமகனியன்... இன்னேம் ஊரில பெரிய மனிசனாகிக் கொண்டு ஈக்கியானியன். இவனியன் எங்கியன் மத்தவங்கள் சமய உடுகிய...? அவனியனுக்கு சீக்கரமா நல்லபாடம் படிப்பிக்கோணும். ஏன்ட புள்ளயொண்டு இப்பிடிப் படிக்கப் பெய்த்து ஓ... எனக்கு மட்டும் புத்தி செல்ல வந்தீந்தா... ஏசி மட்டுமல்ல, அவனியன்ட கண்ணன்கன்னமெண்டு பழஞ் செருப்பாலதான் அடிச்சீப்பன். தூ... கஸூகந்த நாயிளன்...!’

லங்கா ஓயில்மன் ஸ்ரோர்ஸ்

80, பாங்ஸால் வீதி,
கொழும்பு - 11

- ★ சாய்ப்புச் சாமான்கள், அழகு சாதனங்கள்,
- ★ சோப் தினுசுகள், எண்ணெய் வகைகள்,
- ★ டின்னில் அடைக்கப்பட்ட உணவு வகைகள்
- ★ சுவைமிக்க குளிர்பானங்கள். பிஸ்கட் வகைகள்
- ★ பழ வர்க்கங்கள்
- ★ சுருட்டு, பீடி, புகைபிடி சாதனங்கள்

மற்றும்

சகலவிதமான நாகரீகப் பொருட்களுக்கு ஒருமுறை
விஜயம் செய்யுங்கள்.

ஸ்பெஷல் பீடா

பிரத்தியேகமாக எம்மால் தயாரிக்கப்படும்
ஸ்பெஷல் பீடா கொழும்பு மாநகரிலேயே
மிகப் பிரபலம் ணாய்ந்தது என்பது
இலங்கைப் பிரசித்தம்

நவீன

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சியில்

அ. ந. கந்தசாமியின் பங்கு

செ. யோகராசா

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் போக்கில் ஏறத்தாழ நாற்பதுகள் தொடக்கமே நவீனத்துவ பண்புகள் இடம்பெறத் தொடங்கின. இத்தகைய பண்புகள் மறுமலர்ச்சிக் குழுவினர் எனப்படுவோரால் தோற்றுவிக்கப் பட்டன. முதன் முதலாகத் தம் அக அனுபவங்களைக் கவிதை மூலம் வெளிப்படுத்தியோரும், அவற்றை வெளிப்படுத்த 'கவிதை' என்ற ஊடகத்தின் முதன் முதலாகக் கையாண்டோரும் இவர்களே என்பது ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சி வரலாற்றினை நோக்கும்போது புலப்படுகின்றது. இன்னொரு விதமாகக் கூறுவதாயின், இதுகால வரையிலான 'புலவர்' ஆதிக்கம் 'கவிஞர்' களிடம் செல்வதையும், 'செய்யுள்', போய் 'கவிதை' செல்வாக்குப் பெறுவதையும் இவர்களது வருகை குறித்து நிற்கின்றது. 'மறுமலர்ச்சி', 'பாரதி' முதலிய சஞ்சிகைகளும் (இவற்றின் பாதிப்புக்குட்பட்ட) 'ஈழகேசரி'யும், இவர்களது ஆக்கங்களுக்குக் களமமைத்துக் கொடுத்தன; இம் மறுமலர்ச்சிக் குழுவினருள் அ. ந. கந்தசாமி (கவிந்திரன்), 'மஹாகவி' (உருத்திரமூர்த்தி), 'சாரதா' (இ. சரவணமுத்து) முதலியோர் விதந்துரைக்கத் தக்கோராவர். இவ்விடத்தில் 'அ. ந. க.' வின் கவிதைகள் பற்றிச் சில குறிப்புகள் கூறுவது பொருத்தமாகும்.

'வாலிபத்தின் வைகறையிலே பள்ளி மாணவனாக யாழ்ப்பாண நகரக் கல்லூரிக்கு வந்துவிட்டு மாணியில் கிராமத்தை நோக்கிப் புகைவண்டியில் செல்லுகையில் சிலசமயம் தன்னந்தனியாக ரயில் வண்டியிலிருப்பேன். அப்போது என் கண்கள் வயல் வெளிகளையும், தூரத்துத் தொடுவானையும் உற்று நோக்கும்..... உள்ளத்திலும் உடலிலும் சறுகறுப்பும் துடிதுடிப்பும் நிறைந்த காலம். உலகையே என் சிந்தனையால் அளந்துவிட வேண்டுமென்று பேராசை கொண்ட காலம். காண்பதெல்லாம் புதுமையாகவும், அழகாகவும் வாழ்க்கை ஒரு வானவில் போலவும் தோன்றிய காலம். மின்னலோடு உரையாடவும் நென்றலோடு விளையாடவும் தெரிந்த காலம்' இவ்வாறு தன் இளமைக் கால உலகை நினைவு கூர்கின் றார் கவிஞர் உண்மைதான்! சமுதாயம் தவிர, தொடுவானமும் மின்னலும் வயல்வெளிகளுங்கூட இவரது ஆரம்ப காலக் கவிதை

யுலகின் ஒரு பகுதியை ஆக்கிரமித்தன. ஆயினும், இவையும் புதிய நோக்கில் புதுப் புதுச் சிந்தனைகளையும், முற்போக்கான கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்தின என்பதுவே கவனிக்கத்தக்கது.

இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகவும். அ. ந. க. வின் கவிதைகளின் ஒரு பகுதியை இனங்கண்டு கொள்வதற்கும் அடிப்படையாகவும் அமைகிறது 'சிந்தனையும் மின்னொளியும்' என்ற கவிதை; அக்கவிதையின் இறுதிப் பகுதி இவ்வாறு முடிகின்றது:

'ஜனனப் படுக்கையிலே ஏழைமின்னல் தன்னுடைய மரணத்தைக் கண்டு துடிதுடித்து மடிகின்ற சேதி புதினமன்று; அச்சேதியிலே நான்காணும் நீதி பெரிதாகும்; நிலைகலங்கும் உலகினிற்கு சோதி கொடுத்துச் சோபித்ததைச் செய்துவிட்டு ஓடி மறைகிறது; வாழும் சிறுகணத்துள் தேடி ஒருசேவை செகத்தினிற்குச் செய்ததுவே. சேவை யதன் மூச்சு; அச்சேவை யிழந்தவுடன் ஆவி பிரிந்து அகல்வான்ற கலந்ததுவே. என்னே இம் மின்னல் (து) எழிலே என்றிருந்தேன் மண்ணின் மக்களுக்கு மின்னல் ஒரு சேதி சொல்லும் வாழும் சிறுகணத்துள் வையமெல்லாம் ஒளிதரவே நானும் முயற்சிசெய்யும் நல்லசெயல் அதுவாகும். இந்தவாறாகச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்து விட்டேன் புத்தி நடுங்கப் புரண்டதோர் பேரிடி; நான் இந்த உலகினிற்கு வந்தடைந்தேன்; என்னுடையால் சிந்தனையால் இச் சகம்தான் சிறிது பயன் கண்டிடுமோ?'

அ. ந. க. வின் முதற் கவிதையாகிய இது அவரது இலட்சியக் கொள்கை வெறியையும் வெளிப்படுத்துகிறது. இம் மின்னல் கூறும் சேதி தமிழ்க் கவிதையுலகைப் பொறுத்தவரை கூட புதுமையானதே. இதுவரையும் மின்னலில் வாழ்வின் நிலைமையையே கண்டு வந்தனர் புலவர். இதற்கு முற்றியினை, நம்பிக்கையுற்றினை இயற்கை நிகழ்வுகளில் கண்டார் இக் கவிஞர். இந்தகைய புதிய சிந்தனைகள் சமீபத்து நவீன கவிதைப் போக்கின் புதிய சிந்தனை வளர்ச்சியினைக் குறித்து நிற்கின்றன.

இன்னொரு விசுத்திலும் அ. ந. க. வின் கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. சமுதாயம் பற்றி — குறிப்பாக உழைக்கும் மக்களது அவல வாழ்வு, போராட்ட உணர்வு முதலியன பற்றியும் முதன்முதலாகப் பிரக்ஞை பூர்வமாகப் பாடியவர் இவரே. 'தேயிலைத் தோட்டத்திலே', 'முன்னேற்றச் சேனை', கவிதைகள் இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். உழைக்கும் மக்களது அவலம் நீங்க எல்லோருக்கும் எல்லாமும் என்பதுதான் புதியதோர் உலகம் பற்றிக் கனவு கண்டார் கவிஞர். 'ஒளிமிகுந்த அப் புதிய உலகம் பற்றியும், அது எவ்வாறு அமையும் என்பதுபற்றியும் மட்டுமன்றி, அக் கனவினை நனவாக்க முன்னேற்றச் சேனை ஒன்றையும் அமைத்து அதில் சேருமாறு அனைவரையும் அழைக்கின்றார்:

* அடிமையது அழுகையோடு ஆண்டையது அதட்டலும்
அங்கெழுந்து மறைந்ததுவே! வியர்வை வெள்ளம் பாய்ச்சித்தன்

உடலதனை எருவதாக்கி விளைவு செய்து பின்னரும்
உணவிலாது மடிந்தொழியும் ஊமை மகன் இல்லையே!
படியில்நாடு தம்மிடையே பதுங்கிச் சுரண்டல் என்பது
பழங்கதையாய் இருக்கும் அந்தப் புனிதலோகம் தோற்றிடும்
கடமைதாங்கி எழுந்து செல்லும் சேனைதன்னை வாழ்த்துவோம்
காளையீர்! நீரும் அந்தச் சேனையோடு சேருவீர்!'

இவ்விதங்களில், அதாவது கவிதை உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் சமுதாயச் சார்புடைய கவிதைகளை முதலில் பாடியவர் என்ற விசுத்திலும், அடிப்படையில் முற்போக்குக் கவிதை மரபினைத் தொடக்கி வைத்தவரென்ற விதத்திலும் மஹாகவியைவிட ஒருபடி முன்னிற்றினார் அ. ந. க. (மஹாகவியின் கவிதைகளின் சிறப்பு அவற்றின் உள்ளடக்கத்திலும் பார்க்க கவிதையின் வெளிப் பாட்டுமுறை, அதன் உள்ளார்ந்த இயல்புகள் ஆகியவற்றிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது எனலாம்).

இத்தகைய புதிய சிந்தனைகள், சமுதாயச் சார்பு, முற்போக்குக் கருத்துக்கள் என்பன புதிய புதிய கற்பனைகளையும் கொண்டிருந்தன. உதாரணமாக 'இாவ' என்ற கவிதையினை இங்கு எடுத்துக் காட்டலாம். விண்மீன்கள் நிரம்பிய வானத்தை, இருவர் பார்க்கின்றனர். ஒருவன் கவிஞன். அவன் கூறுகின்றான்:

'வானத்துக் கம்பளம் பார்த்தையோ — எண்ணில வயிர்ங்கள் சிதறிக் கிடந்தன!
மோனத் தவம் அவை செய்தவோ — ஒரு மூச்சுமிலா தவை ஓய்ந்தன.
மல்லிகைப் பூக்கள்! இவைகளை — ஒரு மாலையாக இங்கு கட்டியே — நெஞ்சுக் கள்ளி, என் காதலிக் கீந்திட — நான் கருதினேன்! ஆயின் கைகூடுமோ?'

பாட்டாளி பாடுகிறான்:

வானத்துக் கின்றம்மை வார்த்தது — எந்தன் வள்ளியைப் போலுடல் மீதெலாம்
காண வெறுத்திடும் கொப்புளம் — இங்கு கணக்கில்லையே அவை தோன்றின!

எந்தன் உடலினில் தோன்றிய - கரும் இரத்த வியர்வைத் துளிகளோ?
அந்தோ! இவ்வானத்தைப் பார்த்திட ஆவி யெல்லாம் வெந்துருகுதே!

சுருங்கக் கூறின், சமீபத்து நவீன கவிதை மரபின் முன்னொடி சிலர் கூறுவதுபோன்று 'மஹாகவி' மட்டுமல்லர்; வேறும் சிலருளர். அவர்களுள், மஹாகவிக்குச் சற்று முற்பட்டவராகிய அ. ந. க. விற்கும் முக்கிய பங்குண்டு என்பது வலியுறுத்தப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

★

பேரலைகள்

மடிகின்றன

லெ. முருகபூபதி

நிலவு மேகத்திரையால் மறைந்திருந்தது. போட்டின் எஞ்சின் பொருத்தியுள்ள 'கடையால்' பக்கம் குந்தியிருந்த மரியதாஸ் அண்ணாந்து வானத்தைப் பார்த்தான். மெதுவாக நிலவைத் தழுவுவதுபோல் கலைந்து கடந்த மேகக் கூட்டத்திலிருந்து பிதுங்கிய நிலவு ஒளி சிந்தியது. வானில் நிகழ்ந்த காட்சியை ரசித்தபடி எஞ்சினை இயக்கினான் மரியதாஸ்.

'அணியம்' பக்கம் இருந்த அவன் மச்சான் ஜோஸே கூரைப்பாய் கீழ் முனையை போட்டில் இறுக்கக் கட்டி இணைத்தான்.

கடலில், சோளகத்தால் அகலப்பக்கம் இருந்து வியகாற்றால் கூரைப்பாய் விரிந்து கொடுத்தது. பெருத்த ஒலியுடன் இயங்கும் எஞ்சின் ஹெண்டலை நேராகப் பிடித்தபடி எதிர் திசையை நோக்கினான் மரியதாஸ்.

புறவானில் எழுந்த அலைகளில் தாவி ஏறி வெகு நளினமாக விரைந்தது அப்பிளாஸ்டிக் போட். அணியத்தில் இருந்த ஜோஸே, 'மச்சான்... விருச்சிப்பார் வருது.....' ஹெண்டலை

நேராப் புடியுங்கோ...' என்று குரல் கொடுத்தான்.

'அடே... ஜோஸே அகலச்சல்லி, கரையச்சல்லி, ஆழி... எல்லாம் போய் தொழில் செய்யிற எனக்கு ஹெண்டில் புடிச்சிய விதம் செல்லித்தாரியா...' என்று ஏளனமாகக் கேட்டு விட்டுச் சிரித்தான் மரியதாஸ். அச்சிரிப்பில் உதிர்ந்த பக்குவமான அனுபவத்தை ரசித்தான் ஜோஸே.

'மயக்கத்து' சேனில் மீன் பிடிக்கப் புறப்பட்டிருக்கும் மரியதாஸின் போட் 'கிரி மீன் சாலை' க்காக ஏழு பாகம் ஆழத்தைக் கடந்து கொண்டிருந்தது. விருச்சிப்பாரை விட்டு வலகியதால் அது சீரான வேகத்தில் விரைந்தது.

மயக்கத்துக்குப் போவதற்காக இரவு எட்டு மணி சுமார் குக்கெல்லாம் சாப்பிட்டுவிட்டு புறப்பட்ட மரியதாஸ் வீட்டிலிருந்து வரும்போது பற்றவைத்த பீடியை கடற்கரையில் தனது போட்டருகே வந்த சமயம் ஆள் காட்டி விரலினால் அழுத்தி அதனை அணைத்திருந்தான்.

காதில் செருகியிருந்த அத் துண்டு பீடியை இப்போது

எடுத்து பற்ற வைத்துக்கொள்ள முயன்றான். தீடி உமிழ்ந்த குச்சிகாற்றில் அணைந்தது.

'அடச்சே...' என்று சொல்லியவாறு தீக்குச்சியை கடலில் வீசி எறிந்துவிட்டு, 'ஏய்... ஜோஸே... இப்ப பத்துப்பாகம் இரிச்சம். வலையை ஒழுக்கி நீர் வாடு என்ன எண்டு பாரு...' என்றான் மரியதாஸ் மீண்டும் பீடியை பற்றவைத்துக் கொள்வதற்காக போட்டிலுள்ளிருந்து பற்றவைத்துக் கொண்டான். தீயை அணைக்க இருந்த காற்றை முறியடித்துவிட்ட களிப்பில் அவன் நிமிர்ந்து எழுந்தபோது எஞ்சின் ஹெண்டில் உதிர்ந்த பாராத விதமாக அவனது இடதுகை மணிக்கட்டில் இடித்துத் தாக்கியது.

மின்சார அதிர்ச்சிக்குள்ளானவன் போல் 'ஐயோ' என்று வீறிட்டு அலறினான் மரியதாஸ். வலையை ஒழுக்கியபடி இருந்த ஜோஸே முகத்தைத் திருப்பி, 'என்ன நடந்திச்சுது...?' என்று கேட்டான்.

'அடே... அந்தச் செவலயன் பீட்டர், இன்டைக்கு என் டோட் போட்ட சண்டையில... என்ட கையில் துடுப்பால் அடிச்சான் எலாடா... அந்த இடம் வீங்கியிரிச்சது. பீடியை பத்த வைச்சிட்டு எழும்புக்குள்ள வீங்கியிரிச்சிய இடத்திலயே ஹெண்டில் அடிச்சிட்டுது. சரியா வலிக்குது' வலதுகை விரல்களால் நாக்கைத் தடவிக் கொண்ட மரியதாஸ் விரல்களில் எடுத்த எச்சிலை வீங்கியிருந்த மணிக்கட்டில் தடவிவிட்டான்.

பக்கத்து எல்லையில் வசிக் கும் பீட்டருக்கும் அவனுக்கும் அன்று பின்னேரம் நடைபெற்ற சண்டை நினைவு நிழலாடியது. பல நாட்களாக மனதளவில்

புகைந்து கொண்டிருந்த பிரச்சனை பெருத்த சண்டையாக விஸ்வரூபம் எடுத்திருந்தது.

தேவமாதா கோயிலின் பின் புறமுள்ள குருமனையை அடுத்துள்ள காணியில் மரியதாஸின் வீடு உள்ளது. மரியதாஸ் வசிக் கும் காணி, அவன் மனைவி திரேசாவின் பெயரில் இருந்தது. அக்காணியில் உள்ள அவனது வீட்டிற்கு இடப்பக்கமாக இருக்கும் அகன்ற முற்றத்தினூடு போகும் நடமாட்டப் பாதை மரியதாஸின் குடும்பத்தாருக்கும், அவன் வீட்டின் பின்பகுதிகளில் வாழ்பவர்களுக்கும் நோக்குவரவு பாவனைக்காக விடப்பட்டுப் பயன்பட்டது.

பின்பகுதியில் வசிப்பவர்கள் கடலுக்கு, கோயிலுக்கு, மீன் கடைக்கு, தவறனைக்கு, பொது மலகூடத்திற்குச் செல்லும் குறுக்கு வழியாக அந் நடமாட்டப் பாதை பயன் தந்தது. மரியதாஸின் வீட்டின் பின்புற எல்லையை அடுத்துள்ள காணி பீட்டருக்குச் சொந்தமானது. பீட்டரின் குடும்பம் வாழும் வீடு அக்காணியில் இருந்தது. பீட்டர் வீட்டாரும் வெளியே போய்வருவதாயின் அந் நடமாட்டப் பாதையினூடாகத் தான் நடமாட வேண்டும்.

மரியதாஸின் மனைவியின் தம்பி ஜோஸே, டவுனில் தனக்கு அறிமுகமான கந்தசாமி முதலாளியை இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு அழைத்து வந்திருந்தான். டவுனில் மொத்த வியாபாரம் நடத்தும் பெரிய கடை ஒன்றுக்கு உரிமையாளனாகத் திகழ்ந்த கந்தசாமி முதலாளி தேவமாதா கோயில் இருக்கும் பிரதேசத்திலும் ஒரு சில்லறைக் கடையை திறக்க முயற்சித்தார். வருமானத்தை

மன்மேலும் பெருக்கிக் கொள் வதற்காக அவர் மேற்கொண்ட முயற்சி, மரியதாளின் மச்சான் ஜோஸே மூலம் நிறைவேற வழிசமைத்தது. ஏற்கனவே அவனை 'பாரி'ல் நன்கு கவனித்து அனுப்பி வைத்திருந்தான் கந்தசாமி.

அக்காவிடமும், மச்சாவிட மும் இதுபற்றி செரிவித்து அக் காவின் பெயரில் இருக்கும் காணியில் ஒரு பகுதியை விற்ப தற்கான ஏற்பாடுகளை நடத்தி னுன் ஜோஸே.

ஒரு நில அளவையாளரைப் பிடித்து, காணி 'ஒப்பினை'யைக் கொடுத்து கந்தசாமி முதலாளி கேட்ட அளவு பாகம் பிரித்து எல்லையில் மதில் சுவர் எழுப்பு வதற்கான ஆரம்ப வேலைகள் மிகத் துரிதமாக அன்று நடை பெற்றன.

அக்காணிக்கு அடுத்துள்ள பின்புறக் காணி பீட்டருடைய தாயிருந்தமையினாலும், மதில் சுவர் எழுப்பினால் தன் வீட்டா ருக்கு, போக்குவரவு வசதிகளுக் காக இருந்த அப்பாதையில் நிரந்தரத் தடை ஏற்பட்டுவிடும் என்ற காரணத்தினாலும் தனக்கு நியாயமான வாத்தத்தை முன் வைத்து - மரியதாளின் வீட்டின் பக்கத்து முற்றத்தினாடு செல் லும் வழிப்பாதையை பயன் படுத்தும் பின்பகுதி வாசிகளது ஆதரவைத் திரட்டி போராட் டத்தில் குதித்தான் பீட்டர்.

எழும்பவிருக்கும் மதிற சுவ ருக்கான அத்திவாரக் கிடங்கை வெட்ட முற்பட்டசமயம் மனத ளவிலும், பேச்சளவிலும் புகைந்த பிரச்சினை கைகலப் பாக மாறியது. அமைதி நிரம் பிய தேவமாதா கோயிலின் பின்புறம் இக் கைகலப்பால் அல்லோலகல்லோலப் பட்டது.

'அடே... மரியதாஸ், பரம் பரை பரம்பரையா இந்த வழிப் பாதையை நாம பாவிச்சியோம். நேத்து வந்தவன்ட் பேச்சை கேட்டு காசுக்காக வித்திட்ட போறியோ? இங்கை நா சிவிச்சியது எப்படி...' என்றான் பீட்டர்.

'ஒன்ட் காணியில் நான் கைவைச்சிருந்த நீ பேசுறது நியாயம்தான். இது என்ட் பொண்டாட்டியிட காணி. அது லதான் பாகம் பிரிச்சியன். ஒங் களுக்கு இந்தப்பாதை இல்லாட் டிப்போனா என்ன...? புறகால இரிச்சிய பாதையால் போங் கோவே...'.

இப்படி மரியதாஸ் கூறிய தைக் கேட்ட பீட்டரின் மனைவி ஓடிவந்தாள். ஓடிவந்த வேகத் திலேயே முன்னால் வளைந்து துரு துன்னு தள்ளி கைகளைத் தட்டி சத்தம் எழுப்பியவாறு, 'ஒ... நல்லா இரிச்சமே. கக்கசுக்கு போகிறதுக்கும், நாம புறகால இரிச்சிய பாதையால் போனா வழி நெடுகத்தான் பேண்டு, பேண்டு போகோனும். அட் மூனாகெட்ட செவலயா. கடசு கரைக் கக்கசுக்குப் போறதுக் கும் மீன்கடைக்குப் போறதுக் கும் கிட்டடிப் பாதை இத தான். அதை விட்டுவிட்டு சுத் துப்பாதையால் போகச் செல் லுறியே. ஒன்ட் தலையில் மனைவி அள்ளி கிடாவ...' என்று கூறி யபடியே குனிந்து இருகைகளா லும் மனைவி வாரி மரியதாளை நோக்கி வீசினாள் பீட்டரின் மனைவி. அவளது இச் செய்கை யால் ஆத்திரமடைந்த மரிய தாளின் மனைவி திரேசம்மா ஆவேசத்துடன் நெருங்கிவந் தாள், 'அடியேய்! மச்சவாது நாயே... கிடாவற மனைவி ஒன்ட் புடதைக்குள்ள கிடா வடி...' என்று கூறி விட்டு

அவிழ்ந்துவிட்ட தனது கொண் டையை சுருட்டி முடிந்து கொண்டாள் திரேசம்மா.

அங்கு ஓடித்தரை ஒருதா் திட்டித் தீர்வும் வசவுகள், அவதூறுகள் சர்வ சாதாரண மாக துஷணங்கள் கலந்து பொழிந்து கொண்டிருந்தன.

பீட்டர் க்கு அடிப்பதற்காக துடுப்பை எடுத்த மரிய தாளை இரண்டுபார் சுற்றி வளைத்துப்பிடித்தவர். நிலைமை வரம்பை மீறும் என்ற அச் சத்தில் மச்சான் மரியதாஸிடம் இருந்த துடுப்பைப் பிடித்து வீசிவிட்ட ஜோஸே. பீட்டர் நின்ற நிலையில் அத்துடுப்பு வந்து விழுந்தது.

நிராயுதபாணியாக நிற்கும் பீட்டருக்கு தன்பக்கம் வந்து விழுந்த துடுப்பைக் கண்டதும் எதிரியை தாக்குவதற்காக தன் னிடம் வலிந்து தரப்பட்ட ஆயுதம் என்று தன்னளவில் கருதிய பீட்டர் துடுப்பு வந்து விழுந்த மறுகணமே தன்னை எடுத்து இருவரது பிடிக்குள் பித் திணறும் மரியதாஸிற்கு ஓங்கினான்!

'அட் பொண்டாட்டி... என்ட் துடுப்பல்லய எடுத்து அடிக்கவா...' என்றவாறு தன் னைப் பிடித்திருந்தவர்களை அசுர வேகத்தில் தள்ளி எழுத்துவிட்டு முன்பாய்ந்து தலையில் விழ இருந்த அடியை தன் கரங்களை நீட்டி தடுத்துக் கொண்டான் மரியதாஸ். பீட்டரால் அடி அடிக்கப்பட்ட அடி மரியதாஸ் இடது கை மாரிக்கட்டில் வலிந் தது. 'சோமல மாதாவே...' என்று கத்தியபடி நிலத்தில் சுருண்டு விழுந்தான் மரியதாஸ்.

அங்கு எல்லைச் சண்டை பாமரத்தனமாக யிளிர்ந்தது!

'பொன்ன வேசமகன் கண் மண் தெரியாம. அடிச்சிரிச்சி யான் ஹீம்... கோர்ட்டுக்குப் போய் ஒரு கை பார்க்கிறன். அவன்ட் ராங்கித்தனத்தை அடக்கோனும்' கட்டில் வீசும் காற்றினால் - தான் மணிக்கட் டில் பூசிய எச்சில் உலர்ந்து விட் டிருந்தமையினால், மீண்டும் வீரல்களை நாக்கில் நடவி மணிக் கட்டில் பூசிக்கொண்டான் மரி யதாஸ். அது தற்காலிக சுக மாக இருந்தது! போட்டில் 'அணியம்' பக்கம் இருக்கும் மச் சான் ஜோஸேயை நோக்கி, 'வலையெல்லாம் ஒழுக்கியிரிச்சும் எலாடா... காவிக்கயித்தைக் கொஞ்சம் நீளமா விடு...' என்றான்.

சுமார் பத்துப் பதினைந்து பாகம் ஆழுமுள்ள அக்கடல் பிர தேசத்தில் மரியதாஸின் பிளா ஸ்டிக் போட் ஆடி அசைந்து கொண்டிருந்தது ஜோஸே வலையெல்லாம் ஒழுக்கிவிட்டிருந்த படியால் தொடர்ந்தும் போட் டைச் செலுத்த வேண்டிய அவ சியம் இல்லாமையால் இயங்கி யவாறு இருந்த எஞ்சினை நிறுத் தினான் மரியதாஸ். பெருத்த ஒலியுடன் கூடிய சத்தத்தை அவ்வளவு நேரமும் பிரசவித்த அந்த எஞ்சின் ஊளைச்சத்தமாக தேய்ந்து ஓய்ந்தது. கடலுக்குள் தாம் வீசியுள்ள வலையின் மேற் புறமாக காவிக்கயிற்றில் கட் டப்பட்டிருக்கும் வெண்ணிறக் காவிகளை, நீரின் அசைப்பில் அவற்றின் நிலையை நிலவு வெளிச்சத்தில் பார்த்து ரசித் தான் மரியதாஸ்.

அந்த போட்டிற்கு சோள மந்தால் அகலப் பக்கமும், மேற்கப்பக்கமும், வாதையால் அகப்பக்கமும் தூரத் தூர போட்டுகளும், தெப்பங்களும்

மிதந்தன. அவற்றில் எரியும் சூழலாம்பின் செஞ்சுடர் மரிய தாஸிற் கு அந்தர்த்தமாகத் தெரிந்தது.

‘மச்சான் வாடைக்கரையால் பக்கமிந்து தெப்பம் ஒன்று வருது. சூழலாம்பை பத்தவைச்சி தூக்கிப்பிடியுங்கோ...’ என்று கத்தினான் ஜோஸே.

வேகமாக விரைந்து வரும் அத் தெப்பத்தைக் கண்ணுற்ற மரியதாஸ் தாம் ஒழுக்கியுள்ள வலையில் அத்தெப்பத்தின் எஞ்சின் பட்டு சிக்கிவிடக் கூடாது என்ற தற்காப்பு யோசனையில் போட்டுக்குள் இருந்த சூழலாம்பை எடுத்துப் பற்றவைத்து உயரத் தூக்கிப் பிடித்தான்.

‘நீர் வாடு பார்த்தா...?’ தெப்பத்திலிருந்து எழுந்து வந்த அக்குரலை இனம் கண்டான் மரியதாஸ்! தெப்பத்திலிருந்து எய்யப்பட்ட கேள்விக்களைக்கு பதில் தராது மௌனமாக மச்சின் இருப்பதையிட்டு தெப்பம் யாருடையது என்பதை ஜோஸேயும் புரிந்து கொண்டான்.

அலையொன்று எழுந்ததால் எஞ்சின் ஹெண்டிலை நேராகப் பிடித்த பீட்டர் மீண்டும் உரத்த குரலில் சத்தமிட்டுக் கேட்டான், ‘ஏய்... செல்லியது கேக்க இல்லியா...’ அங்கன நீர் வாடு பார்த்தா... எத்தனை பாகம் இரிச்சது?’ நிலவைக் கருமுகில் மறைத்து கடல் இருண்டிருந்த மையால் போட் யாருடையது என்றே போட்டிலிருப்பவர்கள் யார் யார் என்றே அறியாத பீட்டர், தனது தெப்பத்துக்கு மேற்குப்புறமாக சற்றுத் தூரத்தில் மிதக்கும் போட்டை அனுபவ அனுமானத்தில் இனங் கண்ட விதத்தினால் கடலின் நிலைமையை விசாரித்தான்.

தன்னைப் போன்ற ஒரு தொழிலாளி தொழில் செய்யும் இடத்தின் நிலவரத்தை விசாரிக்கையில், பதில் தராது மௌனம் அனுஷ்டிப்பது தொழிலுக்கு உகந்ததல்ல என்ற வழிவழி வந்த சப்பிரதாயப் போக்கை சற்று எண்ணிப்பார்த்தான் மரியதாஸ்.

பீட்டரின் தெப்பம் விருச்சிப்பான் பகுதியை நோக்கி நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது தெப்பத்தின் வேகத்தை சீர்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியிருந்தபடியால், தொடர்ந்து வலை ஒழுக்கும் இடத்தினைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தபடியால் தன்னை அதற்காக ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ள, அரைஞாண் கயிற்றில் ‘ஹாசாகி’ விட்டிருந்த கோவணத்துண்டை அவிழ்த்து காலை அகட்டி முன்புறம் முடிந்து பின்னால் இழுத்து அதனை செருகிக் கட்டும்போது திடீரென வீசிய காற்றுக்கு பதிலடி கொடுக்க எழுத்தது பேரலை ஒன்று. கோவணத்தை கட்டுவதை விடுத்து எட்டி நின்று எஞ்சின் ஹெண்டிலை நேராகப் பிடித்தான் பீட்டர். பேரலையின் மோதலினால் எஞ்சின் ஒரு பக்கமாகச் சரிந்தது. இவ்வதிர்ச்சியில் தெப்பம் தடுமாறியது. தெப்பத்தின் அணியம் பக்கமிருந்த பீட்டரின் கையான் மஞ்ஞோ, தெப்பக் கயிற்றைப் பற்றிப் பிடித்தவாறு உயரத்து குரல் எழுப்பினான். ‘பீட்டர் ஐயா... எஞ்சினை நேராகப் புடியுங்கோ’ மஞ்ஞோ விழுந்த கட்டளைக்கு பீட்டரின் ‘சோமல மாதாவே!’ என்ற வார்த்தைதான் பெருத்த ஒலியில் உதிர்ந்தது!

பெருத்த அலைக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாத தெப்பம் கவிழ்ந்தது.

சற்றுத் தூரத்திலிருந்த மரியதாஸிற்கு சந்தேகம் வலுத்தது. ‘டேய்... ஜோஸே இப்பத் தான் பீட்டர் தெப்பம் கரையச்சல்லிய கடந்து வந்துது... அங்கபாரு... தெப்பம் டேய்... நம்மட போட்டை அங்க திருப்பு...’

‘கூம்... மச்சான் சோமல மாதாவைக் கூப்பிட்டு கத்தியான் அவன்... சூழலாம்பு அணைஞ்சி போச்ச...’

‘ஜோஸே அவன் டீலைம மோசமாயிடும்போல இரிச்சது. நம்மட வீசுமறுக் கயிற்றை அவிழ்த்துவிடு’ என்றான் மரியதாஸ்.

‘வேணும் மச்சான் இண்டைக்கு கிரிமீன் சாலை நல்லா படுற நாள். கயித்தை அவுக்க வேணும். காலையில் பாத்துக்

கொள்ளுவோம்’ என்றான் ஜோஸே.

‘அட செவல நாயே... ஒருத்தன் உசிருக்கு மன்றூருன். நீ நம்மட வலையப்பத்திப் பேசுற... காலையில் என்னத்தப் பாக்கச் செல்லுற...? பீட்டர் மையத்தையா?’ என்று சொல்லியவாறு வீசுமறுக் கயிற்றை அவிழ்த்து கடலில் வீசிஞன் மரியதாஸ்! அவனால் போட்டில் இருந்து துண்டிக்கப்பட்ட வீசுமறுக் கயிற்றையும் நீண்ட வலையையும், கடலில் அனாதரவாக கைவிட்டு விட்டு, பீட்டரின் தெப்பம் தத்தளிக்கும் திசையை நோக்கி அந்த போட் விரைத்தது. மரியதாஸ், இரண்டு உயிர்களை மீட்பதற்காக தனது போட்டின் வேகத்தைக் கூட்டினான்! ★

★ சுத்தமான

★ சுவையான

★ சுகாதாரமான

சுகல உணவு வகைகளுக்கும்

கோல்டன் கபே

98, பாங்ஸால் வீதி,

கொழும்பு - 11.

தொலைபேசி: 24712

ஆரோக்கியமான தமிழ் இலக்கிய
வளர்ச்சிக்குக் கடந்த 11 வருட
காலமாகத் தன்னுலியன்ற சேவை
செய்த மல்லிகையின் நீடித்த
வளர்ச்சிக்கு எங்களது பாராட்டுக்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண
கொழும்பு.

மல்லிகை 11-வது ஆண்டு மலர் 1975

சிறிய நாடும் சிறந்த இலக்கியங்களும்

க.தகலாசபதி

முதலாவது உலகப் போரின்போது ஜெர்மனி பெல்ஜியம் நாட்டைத் தாக்கி இராணுவ பலத்தால் அதனை வீழ்த்திய வேளையில், இந்தியாவிலிருந்த மகாகவி பாரதியார் 'பெல்ஜியத்திற்கு வாழ்த்து' என்ற கவிதையைப் பாடினார். படைபலத் திமிருடன் சர்வதேச எல்லைக் கோட்பாடுகளை அலட்சியஞ் செய்து, தனது அயல் நாடான பெல்ஜியத்தைத் திடீரெனத் தாக்கியது ஏகாதிபத்திய வெறிபிடித்த ஜெர்மனி. அவ்வேளையில் சின்னஞ்சிறிய நாடான பெல்ஜியம் தன்னால் இயன்றவரை எதிர்த்துப் போராடியது. பென்னம் பெரிய படைகளைக் கொண்ட கர்வத்துடன் தன்னைத் தாக்கிய எதிரியைச் சின்னஞ்சிறிய நாடொன்று துணிவுடன் எதிர்த்துப் போராடியமை கவிஞன் பாரதியின் கருத்தைக் கவர்ந்தது.

'அறத்தினால் வீழ்ந்து விட்டாய்!
அன்னியன் வலிய னாகி
மறத்தினால் வந்து செய்த
வன்மையைப் பொறுத்தல்
செய்யாய்'

என்று தொடங்கிச் செல்லும்
அந்தப் பாடலில் பாரதியின்

சொந்த விடுதலை வேட்கையை மட்டுமன்றி அவனது சர்வதேசக் கண்ணுட்டத்தையும் நாம் கண்டு கொள்ளலாம். பாரதியை இளவயதில் ஆகர்ஷித்திருந்த ஆங்கிலக் கவி ஷெல்லியும் இத்தாலிய நாட்டின் விடுதலைக்காகக் கவிக்குரல் எழுப்பினான். பைரன் என்ற மற்றொரு கவி கிரேக்கத்தின் விடுதலைக்காகப் போரிற் குதிக்கவும் சித்தமாயிருந்தான்.

எங்கெங்கு அசுர பலமும், ஆக்கிரமிப்பும், அதர்மமும் தலை தூக்கித் தர்மத்தை நசுக்க முற்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் தியாகம் சுடர்விட்டெரியும். அதே வேளையில் அத்தியாகத்தைப் போற்றி மதிக்கும் உள்ளங்களும் தோன்றுகின்றன. உலக வரலாற்றிலே இதனைப் பல்வேறு கட்டங்களிலும் நாம் காணலாம்:

கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலப் பகுதிக்குள்ளேயே இப்போக்கினைச் சில தடவைகள் நாம் கண்டிருக்கிறோம். பாரதி பாராட்டிய பெல்ஜியம் முதலாவது உலகப் போரின் தொடக்கத்தில் 'வீரத்தால் வீழ்ந்தது':

இரண்டாவது உலகப் போருக்கு முன்னறிவித்தல் கொடுப்பது போல நாஜி ஜெர்

மனியும் பாசிஸ்ட் இத்தாலியும் ஸ்பானியக் குடியரசை 1935 ஆம் ஆண்டளவிற தாக்கி ஸ்பானிய பாசிஸ்ட் இராணுவத் தலைவர்களுக்கு உதவியபொழுது உலக மக்களின் உள்ளம் துணுக்குற்றது; ஜனநாயகத்தையும் விடுதலையையும் நேசித்தவர்களின் நெஞ்சம் நிலைகலங்கியது; உலகெங்கிலுமுள்ள எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், சிந்தனையாளர்கள் பலர் ஸ்பானிய விடுதலைப் போரிற் கலந்துகொண்டனர். எழுதுகோல் ஏந்திய விரல்கள் பல ஆயுதங்களைத் தாங்கிப் போரிட்டு மறைந்தன.

‘ஸ்பானிய உள்நாட்டு யுத்தம்’ என்று முதலாளித்துவ வரலாற்றாசிரியர்களால் பூசி மெழுகி மறைக்கப்பட்ட ஸ்பானிய மக்கள் போராட்டம், முப்பதுகளில் உலக இலக்கியத்திற் பெரும் பகுதியைப் பிடித்துக் கொண்டது என்பதில் ஐயமில்லை. கிறிஸ்தோபர் கோல்ட்வெல், ரூல்ப் ஃபொக்ஸ், கொன்பொர்ட் முதலிய புகழ்பெற்ற ஆங்கிலேய முற்போக்கு வாதிகள் வீர மரணம் எய்தியது ஸ்பானிய நாட்டிலேதான்.

ஸ்பானிய மக்கள் போராட்டம் வெற்றிபெறவில்லை; அன்றைய சூழ்நிலையில் பலாத்காரம் வென்றது. பின்னர் நடந்த உலகப் போரில் பலகோடிக்கணக்கான மக்கள் செய்த தியாகத்தின் பயனாகவே பாசிஸம் ஒரு வாறு ஐரோப்பாவில் முறியடிக்கப்பட்டது.

முப்பதுகளில் ஸ்பானிய மக்களின் எழுச்சியும் வீரமும் தியாகமும் எவ்வாறு உலக மக்களின் இதயத்தைத் தொட்டதோ அவ்வாறே அதைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாக நமது காலத்தில் வியத்நாமிய மக்களின் வீரதீரப்

போராட்டம் அகிலத்தின் கண்ணத்தைக் கவர்ந்தது. அதர்மத்துக்கு எதிரான போராட்டங்களுக்கு ஆதர்ஷமாயமைந்தது.

கடந்த நான்கு தலாப்பதங்களாக உலக அரசியலில் ஏற்பட்டுள்ள மகத்தான மாற்றங்களும் வியத்நாமிய வெற்றிக்குப் பெருந்துணை செய்துள்ளன. எனினும் அடிப்படையில், சின்னத்திலும் நான்கு வியத்நாம் வரலாறு அமெரிக்காவையும் அதன் சார்புச் சக்திகளையும் எதிர்த்து நின்று இறுதியில் வெற்றி கண்டதே உலகத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

உலக மக்களின் சிரத்தையும் ஆதரவும், பாராட்டும், பக்க பலமும் இலக்கிய வாயிவாக நன்கு புலப்பட்டது. கடந்த இருபது ஆண்டுக் காலத்தில் வியத்நாம் மக்களின் தியாகமும் தீரமும் உலக இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றிருக்கும் அளவுக்கு வேறெந்த நாட்டு விவகாரமும் இடம்பெறவில்லை எனத் துணிந்து கூறிவிடலாம்.

வீறும் வேகமும், ஆற்றலும் அளப்பரும் சக்தியும் கொண்டதாக வியத்நாமிய இலக்கியம் அமைந்ததுவும் மக்களின் வெற்றிக்குத் துணைபுரிந்தது எனலாம். உயர்ந்த இலக்கியம் வாழ்க்கையிலிருந்து முகிழ்ப்பதாய், அதிலிருந்து பிரிக்க முடியாததாய், அதற்கு வளமுட்டுவதாய் அமைகிறது. வியத்நாமிய இலக்கியங்களிலே இப்பண்புகள் அத்தனையையும் தெளிவாகத் தரிசிக்கலாம். தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர் இன்குலாப் கவிதைகள் குறித்து விமர்சகர் ஒருவர் கூறியிருப்பது போல, ‘மக்களை அரவணைப்பது; எதிரிகளை நிர்மூலமாக்குவது என்பதே இலட்சிய ஆகுதியில்,

படைக்கப்பட்ட மகோன்னதமான இலக்கியங்கள் வியத்நாமிய இலக்கியங்கள். அவை முழுவியத்நாமிய மக்களின் போராட்ட சமாதானமாகவும் அமைந்ததில் வியப்பு எதுவுமேயில்லை. இலக்கியத்தின் பண்பும் பயனும் அதுதானே.

வியத்நாமியப் போராட்டம் கலை இலக்கியத் துறையில் உண்டாக்கிய பாதிப்பை மிகுந்த பெரும் கூறுகப் பிரிக்கலாம். வியத்நாமியிருந்து வெளிவந்த பலவகைப்பட்ட ஆக்கங்கள் அவற்றைப் படித்தோரைக் கவர்ந்தன; அதனால் அவர்களின் உணர்விலும் உலக நோக்கிலும், ரஸனையிலும் பாதிப்பு ஏற்பட்டது. வியத்நாமில் நடந்தேறிய கொடுமைகளைக் கேட்டுக் கொடுத்தும் தியாகங்களைக் கேட்டுச் சிலிர்ப்புற்றும், அவ்வுணர்ச்சிகளுக்குத் தத்தம் மொழிகளில் இலக்கிய வடிவம் கொடுத்த எழுத்தாளர் எத்தனையோ பேர் உலகெங்கும் உள்ளனர். இத்தகைய எழுத்துக்களாலும் உலக இலக்கியத்திலே ஒரு பாதிப்பு ஏற்பட்டது. இவ்விரு பிரிவும் ஒன்றை ஒன்று தழுவின எனலாம். ‘மைலாய்’க் கிராமத்தில் நடந்த அட்டோழியத்தை வியத்நாமிய எழுத்தாளர் விரிவாக விவரித்த அதே வேளையில், உலக எழுத்தாளர்களும் ‘மைலாய்’க் கண்ணீர்த்துளிகளைக் கவிதைகளாக்கி விட்டனர். ஏகாதிபத்தியத்தின் மிருகத்தனமான வெறியாட்டத்துக்கு இலக்கான எண்ணற்ற வியத்நாமியக் கிராமங்களில் ஒன்றுதான் மைலாய். சிறிலங்காரணங்களால் அது உலகத்தின் மனச்சாட்சியைத் தொடும் சொல் ஆகியது. ஆனால் ‘மைலாய்’க் கிராமங்களை வியத்நாமில் மட்டுமன்றி, தத்தம் நாடுகளிலும் நாளாந்த வாழ்க்

கையிலும் காண்கின்றனர் பல எழுத்தாளர். வியத்நாமிய சம்பவங்களையும் ஏனைய நிகழ்வுகளையும் தொடர்பு படுத்திப் பாடும் கவிஞர்களும் இல்லாமல் இல்லை.

‘மைலாய் மயானமும் வெண்மணிச் சுடுகாடும் ஏகாதிபத்தியமும் நிலப் பிரபுத்துவமும் பூமியின்மீது தொடுத்த போர்ப் பிரகடனங்கள்.....’

என்று பாடுகிறார் இன்குலாப். ‘எங்கே கழுஞ்சுள் வட்டமிடுகின்றனவோ.....’ என்னும் கவிதையில் தேசியமும் சர்வதேசியமும் சங்கமிக்கின்றன, ‘செங்கொடி ஒளியில் விழிகளைத் திறந்த தீர தேசமே’ என்று வியத்நாமை விளித்துப் பாடுகிறார் கவிஞர். இலக்கியத்தைப் போலவே ஒவியக்கலையும் வியத்நாமிய வீரப் போரை எண்ணற்ற வடிவங்களில் எமக்குணர்த்துகிறது.

‘தத்துவ ஞானிகளே அரசியல் தலைவர்களாயும் இருத்தல் வேண்டும்’ என்று சட்டம் வகுத்தான் கிரேக்க ஞானி பிளோட்டோ. தத்துவம் படித்த சிற்சில பேர் அவ்வப்போது அரசியல் தலைமையை எட்டிப் பிடித்திருக்கின்றனர். (அதிகம் நிலைத்திருந்ததில்லை!) ஆனால் கவிஞர் அரசியல் தலைமையை அடைந்தது குறைவே; அருமை என்று கூடக் கூறிவிடலாம். வியத்நாமியப் புரட்சியையும் விடுதலைப் போரையும் வழிநடத்திய ஹோசியின் அற்புதமான கவிஞராயும் இருந்தமை, இலக்கியத்திற்கு வாய்த்த நற்பேறு ஆகும். அவருடைய ‘சிறைக்குறிப்புகள்’ மட்டுமன்றி, பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே பாடிய தனிப்பாடல்

கனம் இயக்கத்தையும் இலக்கியத்தையும் ஒன்றிணைத்தமை தலைவர் ஹோவிலிருந்து தனித்தும் சேர்ந்தும் போராடிய வீரர்கள் வரை பல நூற்றுக்கணக்கானோர் கவிதை மூலம் தமது கருத்துக்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்தினர். அவை கேட்டோரைப் பிணித்தன. சுமார் பதினேந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வியத்தாமிலிருந்து இரு சிறு நூல்கள் (ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில்) வெளிவந்தன. 'வியத்தாம் கடிதங்கள்' என்பது நூலின் தலைப்பு. ஆனால் கவிதை, காவியம், கதை, கட்டுரை, நாடகம் முதலிய பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களையும் உள்ளடக்கிய புதுவகைப் படைப்புக்களாய் அவ்வியத்தகு கடிதங்கள் விளங்கின. கற்பனை அன்றி நிஜவாழ்க்கையின் நினைவுகளாய் அவை இருந்தமையால் அற்புதப் படைப்புக்களாய் அமைந்தன. வீரம் மட்டுமன்றி, பாசம், பிரிவு, சோகம், தியாகம், காதல் முதலிய உணர்வுகளும் அக்கடிதங்களில் உண்மையின் நாத்தத்துடன் ஒலித்தன. நவீன வியத்தாமிய இலக்கியத்தின் சிறப்புமிக்க ஆக்கங்களில் இக்கடிதத் தொகுதிகளும் அடங்கும்.

இவற்றைத் தொடர்ந்து சில சிறுகதைத் தொகுதிகளும் நாவல்களும் வெளிவந்தன. இலக்கியம் வாழ்க்கையுடன் இரண்டறக் கலந்திருந்தமையாலேயே, இடைவிடாத போராட்டத்தின் மத்தியிலும், நூலாக்கமும் வெளியீடும் தடையின்றி நடைபெற்று வந்தன. அண்டுக் எழுதிய 'ஹோன்டாற்' குயென் கொக் எழுதிய 'மடிய மறுத்த கிராமம்' முதலிய நவீனங்கள் உலக நாவல் வரிசையில் இடம் பெறுபவை.

வியத்தாமிய போரைப் பற்றியும் மக்கள் யுத்தக் கோட்பாடு பற்றியும் உலகம் முழுவதும் பல்வேறு மொழிகளில் பல நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வுகள் அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. இவையனைத்தையும் விட, வியத்தாமிய இலக்கியங்கள் உண்மையை எமக்கு உணர்த்துகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்த உண்மையின் தரிசனத்தாலேயே உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் வியத்தாம் பற்றிய எண்ணற்ற இலக்கியப் படைப்புக்கள் தோன்றியுள்ளன. எதிர் பார்க்கக் கூடியது போல இவற்றில் கவிதைகளே அநேகம். ஈழத்திலும் தென்னிந்தியாவிலும் தமிழ்க் கவிஞர்கள் இது விஷயத்தில் எந்த நாட்டவர்க்கும் சளைக்காதவர்களாய்ப்பாடியுள்ளனர். (பொதுப்படையாக எழுதப்படும் இச்சிறு கட்டுரைக் குறிப்பிலே பெயர்களை அடுக்கிக் கூறுதல் சாத்தியமன்று. எனினும் நுஃமான், புதுவை இரத்தினதுரை, ஜெயபாலன், பாலகிரி, சண்முகம் சிவலிங்கம், மருதூர்க்கனி, மு. கனகராஜன் முதலியோர் வியத்தாமியப் போராட்டம் பற்றிப் பாடியிருப்பவை விதந்துரைக்கத்தக்கன, இத்தொடர்பில், 'மீண்டும் துப்பாக்கி வெடிக்கிறது' என்ற தலைப்பில் ஹோசியின் நினைவாக நுஃமான் வெளியிட்ட கவிதை வியத்தாமிய நிகழ்வுகளும், ஹோசியின் ஆளுமையும் எமது எழுத்தாளரை எவ்வளவு தூரம் பாதித்தன என்பதற்குச் சிறந்த காட்டாக விளங்குகிறது:

“உன் நரம்புகளில்
ஒடிய உணர்வின்
சிறுதுளி எனினும்

சேர்க எம் குருதியில்...!
இன்னும் இன்னும்
இழக்கிலோம் எங்கள்
மண்ணிலே சிறிய
மணலையும் நாங்கள்...”

என்று வியத்தாமிய வீரன் சபதஞ் செய்யும் வரிகள் நினைவில் நிற்பவை. வியத்தாமிய சம்பவங்களால் உந்தப்பெற்று வசன இலக்கியம் படைத்தோரும் உண்டு. காட்டாக, செ. கதிர்காமநாதன் எழுதிய, 'வியட்னாம் உனது தேவதைகளின் தேவ வாக்கு', ஜெயபாலன் எழுதிய 'இடதும் வலதும்' என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சுருங்கக் கூறின், மனிதாபிமான உணர்வும், முற்போக்கு எண்ணமும் கொண்ட எழுத்தாளர் வியத்தாமைப்பற்றி ஏதோவொரு வகையில் தமது எழுத்துக்களில் தொட்டுச் சென்றிருக்கின்றனர் என்று துணிந்து கூலறாம். அண்மைக் காலங்களில் வெளிவரும் சிறந்தேடுகளிலும் புதுக் கவிதைத் தொகுதிகளிலும் வியத்தாமின் எதிரொலிகளைக் கேட்கக் கூடியதாய் உள்ளது.) குறிப்பாக ஈழத்திலே எமது கவிஞர்கள் பலரது சிறந்த ஆற்றல்மிக்க — படைப்புக்கள் வியத்தாம் சம்பந்தமாக இருப்பது, அவர்களது சர்வதேச நோக்கைக் காட்டுகிறது எனலாம். உதாரணமாக, திக்குவல்லை கமால் பாடியுள்ள வரிகள் இதற்குச் சான்று பகரும்:

கம்போடியக் குயில்களாய்...
வீரம் செறிந்த
வியட்நாம் குயில்களாய்...
தேசிய கானம்
இசைக்கின்ற குரல் கேட்டு

இன்னுமின்னும்
உயர்ந்த ஸ்தாயியில்
சர்வதேசிய
விடுதலை பாட எம்
கவிதை நெஞ்சங்கள்
காத்திருக்கின்றன.....

இத்தகைய வரிகளிலே வியத்தாமிய இலக்கியத்தின் நல்விளைவுகளை நாம் இனங்கண்டு கொள்ளக் கூடியதாய் உள்ளது. வீரமிரு வியத்தாமிய போராட்டத்தின் கூறுகளையும் அம்சங்களையும் கண்டு கேட்டு வியப்பதோடு நிற்பவர் சிலர்; அதனால் உந்தப்பெற்றுக் கவிபாடுவோர்கதை எழுதுவோர் இன்னும் சிலர்; அவர்கள் ஓரளவுக்கு உணர்ச்சி நிலையில் நிற்பவர்கள். ஆனால் வியத்தாமிய நிகழ்ச்சிகளைக் காரண காரியத் தொடர்புடன் ஆய்ந்தறிந்து அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை ஓர்ந்து உணர்பவர்கள் சிந்தனை நிலையிலும் நிற்பவர்கள். ஏகாதிபத்தியத்தின் விளைவு என்ற அடிப்படையுடன் வியத்தாம் பற்றி எழுதும் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் ஆழமான பயனை உண்டாக்குகின்றனர். இறுதி ஆய்வில், வியத்தாமிய இலக்கியமும், வியத்தாம் பற்றிய இலக்கியமும் உலக எழுத்தாளரிடையே ஏற்படுத்தும் மாபெரும் பாதிப்பு இதுதான். அவை எழுத்தாளர் பலரை அரசியல் மயப்படுத்தி, கலைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் உள்ள அத்தியந்த பிணைப்பைத் துலக்க மாக்கியுள்ளன. எமது யுகத்துக்கு இன்றியமையாத போதனை இது. சாதனையிற் காட்டுவது எழுத்தாளர் கடமையாகும்.

அறிமுகம்

பிரபல உருதுக் கவிஞரும் கம்யூனிஸ்ட் தலைவருமான ஸஜ்ஜாத் ஸஹீர் அல்மா அத்தாவில் ஆசிய — ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் மகாநாடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் காலமானார். இது மிகவும் பொருத்தமானதே. அவர் இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கத்தை கட்டி வளர்த்ததுடன், ஆசிய — ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் இயக்கத்தின் மூலவரும் ஆவார்.

அவருடைய ஜனநாயக நியூ டில்லிக்கு விமானத்தில் கொண்டு வந்த பிரபல பாகிஸ்தான் கவிஞர் ஃபைஸ் அஹ்மத் ஃபைஸ், ஸஜ்ஜாதுடைய நண்பர் மாத்திரமல்லாது, இருவரும் கூட்டாக அரசியல், இலக்கிய விவகாரங்களில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். ராவல்பிண்டி சதி வழக்கில் சம்பந்தப்படுத்தப் பட்டு மரண தண்டனை அச்சுறுத்தலுடன் கூட்டாக சிறைவாசம் அனுபவித்தவர்களுமாவார்கள்.

ஸஜ்ஜாதின் மறைவையொட்டி ஃபைஸ் பாடிய இரங்கட்பாவின் தமிழாக்கம் இது.

திவ்விய ரோஜாப் பள்ளத்தாக்கில்

ஃபைஸ் அஹ்மத் ஃபைஸ்

தமிழில்: பண்ணாமத்துக் கவிராயர்

திவ்விய ரோஜாப் பள்ளத்தாக்கில்

இனி நாம் திரிந்திட மாட்டோம்!

தூக்குமேடையில் நீழலில் ஒன்றாய்

இனி நாம் அமர்ந்திட மாட்டோம்!

அடங்கா வெறியினில் பாஸையின் வெளியில்

அலையவே நாமினும் தேடி

அன்றுபோல் நுடங்கும் மாலை யொளியது

அடுத்தெமைப் பிடித்தலும் ஏது?

சுந்தரப் பெண்கள் பயில் நடைப் பாதையில்

சூரிய கிரணங்கள் பொழிய,

வந்துறும் வசிய மோஹன மயக்கில்

மகிழ்ந்தினி நடந்திட மாட்டோம்!

நேசித்தவர்களின் நெஞ்சினை வாட்டிப்

பிசைந்திட்டவர்களின் கதைகள்

பேசிக் களித்திட — வேதனை, குருதியில்

இனி நாம் வடித்திட மாட்டோம்!

கவிதை இன்னிசை யெனும் லைலாவின்
காதல் எமக்கினியில்லை

கவிந்த துயரினில் ஆழ்ந்த நம் நாட்டின்
கவலை யெமக்கினி யில்லை!

வாட்டும் கொஞ்சுகிறை மாட்டியே வைத்து
வதையாய் வதைத்திடுமந்த

சங்கிவிச் சிலிர்ப்பின் சத்தமு மெங்கள்
செவியிலினி வீழ்வது மில்லை!

மான்விழி நேசம் மனங்கொள் சினேகம்
சிந்தனை யிரவெலாம் நீட

பளிங்குக் கோப்பை பனிமது நிரப்பிப்
பாடிக் களித்தலுமில்லை!

மதுசாலையின் மாமதி கொண்ட

மனிதன் சென்றுவிட்டான்;

அது வெறிச்சோட அவ்விடம் பிரமை
வட்டம் இருப்பது பாராய்!

புலகுமிப் புலரிப் பொழுதவனுக்காய்ப்
புரிவோம் பிரதிக்ஞை ஸகியே!

பாங்கரே வாரும் முடிவாய் நாங்கள்
பருகித் தீட்டோம் மதுவை—

ஊதியனைப் போம் மெழுகுவர்த்தி;

உறிஞ்சியுடைப்போம் கிண்ணம்!

தனித்துவம் மிக்க—

மாதஇதழ்

தரமான கலைப்

படைப்பு

ஆரம்பித்து 10 ஆண்டுகளில் மிகப் பெரிய

இலக்கியத் தாக்கத்

தை ஏற்படுத்தியுள்ள மாத சஞ்சிகை.

தொடர்ந்து வெளிவருவது

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தையே மாற்றி அமைத்துக் காட்டும் வல்லமை இச் சஞ்சிகைக்கு உண்டு. எதிர்காலத்தை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் இடையறாத உழைப்புடனும் நோக்கும் மாசிகை

புதிய யுகம் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்புவோர் மாத்திரம் தொடர்ந்து படிக்கலாம்.

முன்று குறுங் கதைகள்

‘செம்பியன் செல்வன்’

வெள்ளைப் பறவை

இரு நாடுகளும் பகைமையை வளர்த்துக் கொண்டன.

நடுநிலை நாடுகள் இரு நாட்டுப் பிரதிநிதிகளையும் தத்தம் நாடுகளுக்கு அழைத்து சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகளுக்கு வழி கோலின. விளைவு?

பிரச்சனைகள் தீவிரமடைந்தன; பகைமை முற்றியது.

திடீரென ஒரு நாடு — தனது பகைமை நாட்டு அதிபரை தம் நாட்டிற்கு நட்புறவு விஜயம் ஒன்றை மேற்கொள்ளுமாறு அழைப்பு விடுத்தது.

உலகே வியப்பிலாழ்ந்தது. இரு துருவங்களின் சந்திப்பின் முடிவை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கலாயிற்று.

அதிபர் பகை நாட்டின் விமானத்தளத்தில் வந்திறங்கினார். நாடே திரண்டிருந்தது. அவர் மனம் பெருமிதத்தால் விம்மியது.

மகத்தரன இராணுவ மரியாதை வழங்கப்பட்டது.

‘டாங்கிகள் நகர்ந்தன..... ஏவுகணைகள் ஊர்வலம் வந்தன... அணுகுண்டு..... ஜலவாயுக் குண்டு..... கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாயும் குண்டுகள்..... பவனிவந்தன. குதிரைப் படை... காலாட் படை.....’

மகிழ்வால் மலர்ந்திருந்த அதிபரின் முகம் சிவந்து சுருங்கலாயின. நெஞ்சு படபடக்கலாயிற்று.

வெளிநாட்டு விஜயத்தை முடித்துக் கொண்டு தம் நாடு திரும்பிய அதிபர் சில நாட்களில் எல்லாம் சமாதானப் பறவையைப் பறக்கவிட்டார்.

அரசியல் அவதானிகள் காரணத்தை தேடிக் கொண்டிருந்தனர்.

சட்டமறுப்பு

ரயில் ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

இரு நண்பர்கள் அப்போதுதான் நடந்து கொண்டிருந்த சட்டமறுப்பு இயக்கம் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

திடீரென ஒருவன் சொன்னான்; ‘மச்சான் நானும் இப்போ சட்டமறுப்பில்தான் இருக்கிறேன்’

‘என்ன சொல்லுறாய்?.....’

‘ரயிலுக்கு டிக்கட் எடுக்கேல்ல மச்சான்!.....’

கையுறை

குசேலர் தன் மனைவியைக் கூப்பிட்டார்.

‘சுகி!..... நான் கிருஷ்ணனைச் சந்திக்கப் போகவேண்டுமே... எதனைத் தந்துவிடப் போகிறாய்?..’

‘சுவாமி! உங்கட்குத் தெரியாமல் என்னிடம் ஏது இருப்பு?... அடுத்த வீட்டில் கடனாகப் பெற்ற ஒரு படி அவல்தான் என்னிடம் இருக்கிறது.....’

‘அவலா..... அவனுக்கு நிறையப் பிடிக்குமே..... அதுவே போதும்.....’

‘சுவாமி!..... இன்னொரு பசியால் கத்துகின்றனவே..... கிருஷ்ணன் தங்கள் நண்பன்தானே... அவருக்கு நீங்கள் கையுறை கொண்டுபோக வேண்டுமா?’

‘அடி பேதாய்... கண்ணன் என் நண்பன் மட்டுமல்ல... ஒரு பெரிய அதிகாரி என்பதனை மறந்தா போய்விட்டது.....’ ★

உங்களுக்குத் தேவையான

சகல

மோட்டார் உதிரிப் பாகங்கள்

நிதான விலையில் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்

புஸ்பா அன் கோ

281/1, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட விநியோகஸ்தர்கள்:

ஸ்ரீலங்கா அரசாங்க வர்த்தக (பொது)

கூட்டுத்தாபனம்.

எழுத்தாளர்

சபா. ஜெயராசா

எழுத்தாளர்களைத் தனித்த ஒரு சமூகப் பிரிவாகக் கருதிப் 'பட்டி' கட்டுகிறார்கள். அதனை இன்னுமொருபடி அழுத்தி, கைகளை அகல விரித்து, 'எழுத்தாளர்களே ஒரே முகட்டின் கீழ் ஒன்றுபடுங்கள்' என்கிறார்கள்; ஒரே சரக்கு வண்டியிலே ஏற்ற முனைகிறார்கள். எழுத்தாளர்களுக்குச் சில சலுகைகள் வேண்டும், பென்சன் கூட வேண்டும், என்று திட்டியும் பள்ளமுங் கொண்ட சமூகவமைப்புக்குள் இருந்து கொண்டு ஆசைக் குமிழிகளையுடைக்கின்றார்கள்.

*...எனவே அகில இந்திய ஸ்தாபனம் ஒன்றிருந்தால் எழுத்தாளன், படைப்புப் பற்றிய பிரச்சனைகளை ஆராய முடியும். ஆகவே இந்த யோசனை ஒன்றுதான் சொல்லத்தோன்றுகிறது' (எழுத்து — ஜனவரி 1960, தலையங்கம்) இது அரசியற் கலப் பற்ற தூய எழுத்தாக்கங்களிலே 'நம்பிக்கை' கொண்டவர்களின் நீர்க் குமிழிச் சிபாரிசு!

ஆசிய நாடுகளிலே ஏற்பட்டு வரும் கல்வி விரிவு, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி, பொதுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களின் மக்களை நோக்கிய சலனங்கள், முதலியவற்றால் எழுத்தாளர்களின் தொகை, போகத்துக்குப் பூக்

கும் மாம்பூக்கள் போன்று இன்று பெருக்கெடுத்து வருகின்றது. 'ஏழெட்டுப் பேர்தான் எழுத்தாளர்கள்' என்றிருந்த 'அருந்தல் நிலை' மாறி விட்டது.

*தினம் ஒரு சிறுகதை பிரசுரிக்கும் அளவிற்கு கதைகள் கிடைக்குமா என்று சிலர் சந்தேகப்பட்டனர். இன்று தினபதிக்குக் கிடைத்துவரும் சிறுகதையின் தொகையைப் பார்க்கும்போது, இடமும் வசதியுமிருந்தால் தினமும் ஐந்து கதைகள் கூடப் பிரசுரிக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது' (எஸ். டி. சிவநாயகம் — கதைவளம், முன்னுரை, 1968) இந்த வளர்ச்சியினால் எழுத்துலகின் தனித் தாரகைகளாயிருந்தோரின் 'தனியுரிமை' பறிபோகின்றது. 'குஞ்சு குருமனைப்' பார்த்து வயிற்றெரிச்சற்பட்டு எழுதாமல் ஒதுங்கிக் கொண்டவர்களும் இருக்கின்றார்கள்!

*நான் தலை நிமிர்ந்து வளர்த்தனன். எனது பண்ணையிலே புல் மேய்ந்தவன்' என்ற தனியுரிமை அகம்பாவம் பல்லிழந்த முரசு போலக் கிடக்கின்றது.

பொதுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களின் வளர்ச்சியினால் எழுத்தாளன் சமூக முக்கியத்து

வம் வாய்ந்த கருத்து வளங்களின் உற்பத்தியாளனாகின்றான். சந்தை வளர்ச்சிச் சமூகங்களில் எழுத்தாளர் பிரமுகராகி விடுவதுமுண்டு.

தூய கலைவாதம் எழுத்தாளர்கள் சிலரால் இன்னும் நயக்கப்படுகின்றது. 'எனது வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் இலக்கியத்தெய்வத்தின் மோகன கோயில் முற்றத்திலே, அவளது திவ்ய கருணை காற்றிலே கழிப்பதனையே யான் முற்றாக விழைகின்றேன்' ('மீரேமநியானம்' முன்னுரை; சண்டிக்குப்பாய் 1971)

சமூகத்தோடு ஒட்டி நிற்காத கலைவாதத்திற்குப் பூச்சுப் பூரி, சமூக மனத்தைத் தடவிவிடும் பிறிதொரு கலைவாதமும் கண் விழித்துள்ளது. 'நூறு சதவிகிதமும் கலைப் பிரக்ஞையோடு' சமூகத்தை நெருங்கிப் பார்க்க நான் செய்திருக்கும் மனப்பூர்வமான முயற்சிதான் இது என்றும் சொல்லலாம்' ('தலைமுறைகள்' நானும் எனது தலைமுறைகளும், திருவானந்தபுரம் 1968)

தனிச் சொத்துடைமைச் சமூகங்களிலே, பொருளுற்பத்தியைத் தமது கைகளுக்குள் மடக்கிவைத்திருப்போர், எழுத்தாளர்களைத் தமது முற்றங்களிலே நிறுத்திவைத்திருக்கும் அழகு மரங்களாகவும், காவல் நாய்களாகவும் வைத்திருக்க முனைந்துள்ளார்கள்,

*இன்றைய இலக்கியத்தின் ஆழம், பரப்பு, தரம், தன்மை

ஆகியவற்றை உருவாக்குகிறவர்களும், நிர்ணயிக்கிறவர்களும் யார்? - பெரும் பத்திரிகை அதிபர்களும், மொழி இன — சாதி வெறிபிடித்த புலவர் குழுவும் தான்' (தி. க. சிவசங்கரன் — எழுத்து 13) இது வேதனையின் துயரம்.

எழுதி வேர்பதிக்கத்தொடங்கிய பொழுது உழைக்குங் கரங்களைப் பற்றிய பரந்த சந்தையை வைத்துக் கொண்டு, சீட்டாடிவர்த்தகம் செய்யும் இலக்கிய, ஜாம்பவான்களும்' தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். எழுத்தின் மூலம் தனியுரிமையை வளர்த்து நிரூபிக்கக் காசாக்கி, இலாப நோக்கு வண்டிகளிலே தொத்திக் கொண்ட இத்தகைய எழுத்தாளர்கள் சிறு முதலாளிகளாக மாறிவருகின்றார்கள். இந்தியத் தமிழகத்திலே தோன்றிவரும் புதுப் பணக்காரர் வரிசையிலே இத்தகைய எழுத்தாளர்களும் அடங்குகின்றார்கள்.

எழுத்தாளர்களை, 'இளம் எழுத்தாளர்கள்' 'பழம் எழுத்தாளர்கள்' என்று பாகுபடுத்துவதே - பொருளியற் பரிபாஷையிலே சொல்வதானால் - தனியுரிமையின் பொருள் வேறுபடுத்தல் என்ற பகுப்புக்கு ஒப்பானதாகும். இவ்வாறு பாகுபடுத்த முற்படுபவர், தமது தேவைக் கேற்றவாறும், விளம்பரக் கவர்ச்சிக் கேற்றவாறும், 'லேபல்'களை ஒட்டிக் கொள்வார்.

தலையங்கம்: ஜனவரி 1975

பிரச்சனைகளைப் பேசித் தீர்ப்போம்
புரிந்து கொண்டவர்கள் பேசட்டும்!

*ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகில் 'இளம் சந்ததியைச்' சேர்ந்த இன்னொரு 'பிரபல எழுத்தாளரின்' படைப்பு இது' இது வீரகேசரி வெளியிட்ட நூலொன்றின் பதிப்புரை. (விளக்கத்திற்காகத் தடித்த எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன)

தனியுரிமையின் வளச்சியைப் போன்று, ஓர் எழுத்தாளனை இன்னொரு எழுத்தாளன் விழுங்கிக் கொள்வதும் இணைத்துக் கொள்வதும், பழையதில் ஆழத்திக் கொள்வதும், கண்காணும் உண்மைகள். பத்திரிகைகளே இவற்றை மௌனமாகச் செய்து முடித்து விடுவது முண்டு.

பிரகரகர்த்தாக்களை, நம்பி எழுத்தைச் சந்தைப் பொருளாக்கி எழுதுபவர்கள் கூட, தமது சுயாதீனத்தை இழந்து, கூலியுழைப்பவர்களாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். பத்திரிகைக் காரியாலயங்களிலே பணிபுரியும் எழுத்தாளர்கள் போராட்டவுணர்வு மிக்கவர்களாக மாறிக் கொண்டிருப்பது, கூலியுழைப்பின் தவிர்க்க முடியாத வெளிக்கிளம்பலாகும். வேலை நிறுத்தமும், பலாத்காரமும் தலைதூக்கி நிற்கின்றன.

பிற தொழில்களிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டு, எழுத்தாக்கங்களைச் செய்வோர் கூட தமது வருவாயின் நிர்ப்பந்தத்தினாலாகப் பட்டும் வாழ்க்கை உணர்வுகளை எழுத்தத் தொடங்கியுள்ளார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கை நிலைக்கும் கொள்கைகளுக்கும் ஏற்றவாறு இலக்கியம் கருவியாகிக் கூரிடுகின்றது.

வாழ்க்கை நிலையின் 'தெம்மாங்கிளால்' சாந்த குணம் மிக்க எழுத்தாளராக உலாவுவோர்,

'மானுட அன்பை' வேண்டுகின்றனர். மானுடம் முரண்பாடான இரண்டு துண்டாகி நிற்கும் பொழுது எப்படிப் பசை பூசினாலும் ஒட்டாது. இந்த முரண்பாட்டை, சமீபகாலமாக வளர்ந்து வரும் கூரான இலக்கியப்போக்குக்காட்டி நிற்கின்றது.

*ஈழத்து முற்போக்குப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களிலே வரும் பாத்திரங்கள் போர்க்குணம் கொண்டவையாக விளங்குதல், வர்க்க முரண்பாட்டைத் தீட்டிக் கூராக்குவது போன்றுள்ளது. இன்றைய முற்போக்கு இலக்கியங்களை இனங்கண்டு கொள்வதற்குரிய அளவீடுகளுள் ஒன்றாக இத்தகைய போர்க்குணச் சித்திரிப்பை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

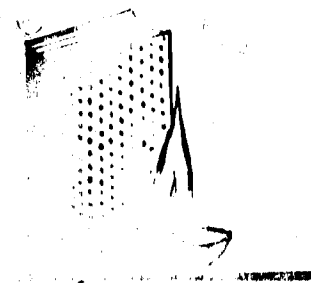
இவ்வாறாக, எதிர்க்கொணங்களிலே இழுபட்டுக் கொண்டு போவோரை, 'எழுத்தாளர்கள்' என்ற 'தர்மாவேசத்தை' வைத்து, ஒட்ட முடியுமா? வேண்டாத கருத்துகளின் அழிவிலே கூர்ப்பு நிமிரும். அழிவுகள் கூர்ப்பின் தவிர்க்கமுடியாத செயலாகின்றன. ★

முற்போக்குச் சிந்தனைகளின்

மூலம்
மக்கள் இலக்கிய
பாரம்பரியத்தையே
தட்டியெழுப்பிய
மல்லிகையின்

11-வது ஆண்டு மலருக்கு
இதயபூர்வமான
வாழ்த்துக்கள்.

இலக்கிய வட்டம்
நீர்கொழும்பு.

குழந்தைகளும் புத்தகங்களும்

செர்கேய் மிகால்கோவ்

சிறு குழந்தை முதலே நாம் பலவற்றை அறியத் தொடங்கி விடுகிறோம். குழந்தைகளுக்கு அவர்களுடைய மனதில் பாட்டிகள் கூறும் நீதிக்கதைகள் அவர்கள் உள்ளத்திலே 'நல்லது' 'கெட்டது' எது என்பதை உணர்த்துகின்றது. அக்கதைகளில் வருபவற்றில் 'நல்லவன்' 'கெட்டவன்' யார் என்பதைப் பிரித்துப் பார்க்கும் தன்மை அவர்களிடத்திலே வளரத் தொடங்குகிறது. இப்பொழுது நமது பாட்டிமார்களுக்கும் தாத் தாமார்களுக்கும் அதிக வேலை இருப்பதால் கதை சொல்ல அவர்களுக்கு நேரமில்லை. அந்தக் குறை டெலிவிஷனல் நிவர்த்திக்கப்படுகிறது. டெலிவிஷன்களில் நீதிக்கதைகள் மட்டுமல்ல டிக்கன்ஸ் போன்றவர்களின் நாவல்களும் திரைப்படவடிவில் காட்டப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட குழந்தைகளில் குழந்தைகளிடையே புத்தகம் படிக்கும் பழக்கத்தை உண்டாக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

நாளுக்கு நாள் செய்திகள் பெருகிக் கொண்டே போகின்ற அதே பொழுதில் அவை விரைவிலேயே பழைய செய்திகளாக

வும் ஆகி விடுகின்றன. ஒருவன் அறிவை விரிவுபடுத்திக்கொள்ள தனது அறிவுத்திறனை வளர்த்துக் கொள்ள, புத்தகம் படிக்காமல் இருக்க முடியுமா?

படிக்கும் பழக்கம் உடனேயே ஒருவரிடம் ஏற்படுவது இல்லை. இப்பழக்கம் ஏற்பட வெகுநாட்கள் பிடிக்கின்றது. குடும்பத்தில், கிண்டர்கார்ட்டினில், பள்ளியில் இப்படியாகப் பழக்கமாகிறது.

இதில் முக்கியம் என்ன வென்றால் எப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை சிறுவன் விரும்பிப் படிக்கின்றான் என்பது. உதாரணமாக ஒரு குடும்பத்தில் 7 வயது சிறுவன் இருக்கிறான். அவனுடைய உறவினர்களில் யாரோ ஒருவர் விமானமோட்டியாக் வா, கப்பலோட்டியாகவோ கடல் ஆராய்ச்சி செய்பவராகவோ இருக்கிறார். அச்சிறுனுக்கு அந்த உறவினரின் மிகவும் பிடித்து விடுகிறார். அவன் உறவினரைப் போல் உடை அணிகிறான்; அல்லது அவன் விளையாட்டுக்கள் உறவினரின் தொழிலைப் பற்றியது ஆகும். உறவினர் மீது சிறுவனுக்கு இருக்கும் விரும்பமானது அவனுடைய

விளையாட்டு. பேச்சு. ஓவியங்கள் ஆகிய அனைத்திலும் காணப்படும். இது போன்ற விளையை ஒரு நல்ல புத்தகமும் அவனிடம் ஏற்படுத்த முடியும்.

புத்தகங்கள் குழந்தைகளின் நண்பர்களாக மட்டு இன்றி அவர்களுடைய ஆசானாகவும், அறிவுரையாளராகவும் விளங்குகின்றன.

ஒரு புத்தகத்தைப் பற்றிய கருத்து ஒருவருடைய உள்ளத்தில் உடனடியாக ஏற்பட்டு விடுவது இல்லை; மெதுவாகவே இது ஏற்படுகிறது. ஒரு புத்தகத்தில் நிறைய விஷயங்கள் இருப்பதால் மட்டும் அது சிறந்த புத்தகமாகி விடாது. புத்தகத்தைப் படிப்பவர் அதனைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்; அந்தப் புத்தகத்தில் உள்ளவற்றோடு தனது வாழ்க்கை அனுபவங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்படி அப்புத்தகம் இருக்க வேண்டும். குழந்தைப் புத்தகம் இவ்வாறு தான் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வளரும் குழந்தைகளிடம் சிறந்த தார்மிகப் பண்புகளையும், விவேகத்தையும் உருவாக்க முடியும்.

பள்ளிப் பாடங்களை விட இதர புத்தகங்களைப் படிப்பதில் தங்கள் குழந்தைகள் அதிக ஈடுபாடு காட்டுவதாகச் சில பெற்றோர்கள் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இது வரவேற்கத் தக்கது அல்ல. 3-வது வகுப்பில் பயிலும் 10 வயது மகன் பல்லாக்கின் அதனைப் படைப்புக்களையும் படித்து விட்டதாக பெற்றோர்கள் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதில் அர்த்தம் இல்லை. தவிர, பல்லாக்கே தன் படைப்புக்களை 10 வயதுக் கிறுவன் படித்துப் புகழ்கிறான் என்பதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தி

ருக்க மாட்டார். வழக்கில் கூறுவதுபோல், 'அது அது அந்த அந்த நேரத்தில்' செய்தால்தான் சிறப்பாக அமையும்.

ஆம். தற்போதைய தலைமுறையினர் முன்பு இருந்தவர்களைவிட வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். அதற்காக குழந்தையின் கையில் கிடைக்கும் புத்தகங்கள் அனைத்தையும், அவர்கள் படிக்க வேண்டும் என்று பொருள் அல்ல.

குழந்தைக்கு முறையாகப் படிக்கும் பழக்கம் தேவை. ஆனால், குழந்தைக்கு உடற்பயிற்சி, டெலிவிஷன் பார்த்தல் ஆகியவையும் அவசியம் என்பதை பெற்றோர்கள் மறந்து விடக் கூடாது. குழந்தை எவ்வளவு நேரம், எப்பொழுது படிக்கிறான் என்பது அவனைப் பொறுத்த விஷயமாகும்.

குழந்தைகள் எதைப் படிக்க வேண்டும் என்று பெற்றோர்கள் அறிவது மிகவும் அவசியமாகும். பல ஆண்டுகளாக குழந்தை இலக்கியத்தில் நான் ஈடுபட்டுள்ளேன். மேலை நாடுகளில் குழந்தை இலக்கியங்கள் வியாபாரப் பொருளாகவே கருதப்படுகின்றன. புத்தகத்தில் என்ன அடங்கி இருக்கின்றது என்பது பற்றி வியாபாரிகளுக்குக் கவலை இல்லை. அவர்களுக்குத் தேவையெல்லாம் புத்தகம் நிறைய விற்பனையாக வேண்டும் என்பதுதான். அதனால்தான் குற்றவாளிகள், நவநாகரிகத் திருடர்கள், பாங்கர்களைக் கவரும் இளம் அழகு மங்கையர், சொகுசான வாழ்க்கை நடத்தும் பணக்காரர்கள் என வாணகர்கள் போன்றவர்களைப் பற்றிய குழந்தைப் புத்தகங்கள் மேலை நாடுகளில் ஏராளமாக வெளிவரு

சிற்பிகள்

சிற்பிகள் நாங்கள்...
ஒழுக்கு விழுந்து
பாழாய்ப் போன வீட்டை
ஒட்டையடைத்து...
ஒட்டறை துடைத்து...
வெள்ளை வைத்து
புது வீடாகப்
பகட்டுக் காட்டவந்த
போலிச் சிற்பிகளல்ல
நாங்கள்...
ஒழுக்கு விழுந்து
உறுதியற்றுப் போன
வீட்டின் உழுத்துப்போன
அடித்தளத்தையே
வேரோடு உடைத்து
நாட்டுக்கேற்ற
நல்லதொரு வீட்டை
உறுதியாகக் கட்டவந்த
நவயுகத்தின் சிற்பிகள்!

ஏகேளம் - நியாஸ்

கின்றன. இம்மாதிரியான புத்தகங்களைப் படிக்கும் சிறுவர்கள் தவறான பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பர் என்பது தெளிவாகும்.

சோவியத் குழந்தைகளிடம் இம்பாதிரியான புத்தகங்கள் இல்லை; இருக்கவும் முடியாது. சோவியத் குழந்தைப் புத்தகங்களின் கருப்பொருட்கள் உலகெங்கிலும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

சோவியத் நாட்டில் பண்பாடு உள்ள சிறந்த இளைஞர்களை உருவாக்கும் பணிக்கு உதவி செய்யும் நோக்கோடு

தான் சோவியத் - குழந்தை எழுத்தாளர்கள் இலக்கியங்களைப் படைக்கிறார்கள்.

மிருகங்கள், கப்பல்கள், சரித்திரம், அல்லது நவீன பாடங்கள் பற்றிய புத்தகங்களையா' உரைநடை அல்லது கவிதையா - எப்படிப்பட்ட புத்தகங்களைக் குழந்தைகளுக்குத் தேர்ந்தெடுப்பது என்ற கேள்விகள் பெற்றோரையே எழுகின்றன.

குழந்தையின் விருப்பம், அவனுடைய வயது, அவன் படிக்கும் வகுப்பின் பாடத்திட்டங்கள் ஆகியவற்றை அறிந்து அதற்கேற்ப புத்தகங்களைப் பெற்றோர்கள் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

சோவியத் நாட்டில் ஒரு ஆண்டில் 70 சோவியத் மொழிகளிலும் அயல் மொழிகளிலும் 20 கோடிக்கு மேலான புத்தகங்கள் விநியோகிக்கப் படுகின்றன.

சோவியத் நாட்டில் குழந்தைப் புத்தகங்கள் மிகவும் அழகாக வெளியிடப்பட்டு உலகிலேயே மிக மலிவாக விற்கப்படுகின்றன.

பள்ளிகளில் இருக்கும் நூல் நிலையங்களைத் தவிர, சோவியத் நாட்டில் 8,000 சிறுவர் நூல் நிலையங்கள் உள்ளன. இவற்றில் புத்தகங்களை இலவசமாக எடுத்துப் படிக்கலாம்.

சோவியத் குழந்தை இலக்கியங்கள், இனிய தலைமுறையினரிடையே மனிதத் தன்மை, நட்புறவு, அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற துடிப்பு, கலை ஆர்வம், உயர்ந்த பண்பாடு ஆகியவற்றை வளர்க்கின்றன.

ஓராண்டு மதிப்பாய்வு

தேவி

பதினேராவது ஆண்டில் காலடி எடுத்துவைக்கப்போகும் மல்லிகையின் கடந்த ஓராண்டு சாதனை பற்றி பின்னோக்கல் செய்து பார்ப்பது இவ்வேளையில் மிகப் பொருத்தமுடையதாய் இருக்கும்.

மானிப்பாய் மெமோரியல் ஆங்கிலப் பாடசாலை மாணவர் செல்வன் எஸ். விஜயகுமார் வரைந்த சித்திரத்தை அட்டைப் படமாகத் தாங்கி பத்தாவது ஆண்டு மலராக சென்ற ஆண்டின் ஆகஸ்டு இதழ் வெளிவந்தது.

‘இன்றைய ஈழத்து இலக்கியப் போராட்டம் ஏதோ ஒரு பொழுது போக்குச் சங்கதி அல்ல; அது தம்மைத்தாமே முழுநேரமாக அர்ப்பணித்து இயங்கும் இயக்க வேள்விக் கூடம் என்பதையும் அதற்காக ஒருசிலர் தம்மைத்தாமே அழித்துக் கொண்டாலும் பாதகம் இல்லை என்பதையும் நாம் மனச் சுத்தியுடன் இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகின்றோம்’— என்று அம்மலரில் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

மல்லிகையின் பத்து ஆண்டு கால வளர்ச்சியில் ஆசிரியருக்கு

இருந்த பங்கு யதார்த்த பூர்வமாக இதன் மூலம் நமக்குப் புலப்படுகிறது. ஈழத்தில் சஞ்சிகை நடத்தி வெற்றி காண்பது என்பது அசாத்திய சாதனையாகும்.

தலையங்கம் இன்னுமோரிடத்தில், ‘நமக்குள் - ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்குள் - என்ன தான் கருத்து வித்தியாசங்கள்- சித்தாந்த முரண்பாடுகள் இருந்த போதிலும் கூட பொதுப்பிரச்சினைகளில் நாம் போராடி வென்றெடுக்கக் கூடிய ஆக்கபூர்வமான லாபங்களை நாம் அடைகியம் செய்துவிடக் கூடாது என்ற கருத்தையும் பலதரப்பட்ட எழுத்தாளர்களின் முன்னிலை கருத்து வடிவில் வைத்து நடைமுறையில் பல கருத்தோட்டமுள்ளவர்களுக்கும் பரந்த முறையில் தளமமைத்துத் தந்துள்ளோம்’ என்றும் எழுதப்பட்டிருந்தது.

இந் நாட்டின் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பொதுப் பிரச்சனைகளுக்கு முகங் கொடுத்துப் போராடி வென்றெடுத்த ஆக்கபூர்வமான லாபங்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி ஆராய்வதை விடுத்து ‘பல கருத்தோட்டமுள்ளவர்களுக்கும் பரந்த முறையில்

தளமமைத்துத் தந்துள்ளோம்’ என்ற கூற்றினைப் பற்றி சிந்திக்கையில் அதனைப் பொதுவான விமர்சனக் கண்ணோட்டத்திற்கு விடவேண்டியுள்ளது.

மல்லிகைக்கு என்று ஒரு தனித்துவம், இலட்சியம், கொள்கை உண்டு என்று ஆசிரியர் பல சந்தர்ப்பங்களில் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

முழுக்க முழுக்கக் கற்பனா வாதத்தன்மையுள்ள பிற்போக்கு இலக்கியங்கள், கலைத்தன்மையற்ற சுலோகப் படைப்புகள், ஆசிரியரின் கூறும் துப்பாக்கி இலக்கியங்கள், சோஷலிச யதார்த்தவாதப்பண்புள்ள படைப்புகள், சமுதாயப் பார்வையுள்ள ஆக்கங்கள் என்று பலதரப்பட்ட அம்சங்களை இலக்கிய உலகில் நாம் கண்டு வருகிறோம். இவற்றில் எத்தகைய ஆக்கங்களுக்கு மல்லிகை தளமமைத்துத் தந்துள்ளது என்ற கேள்விக்கு கூடிய வரைக்கும் கலைத்தன்மையுள்ள யதார்த்த முற்போக்கு இலக்கியங்களை மல்லிகை வெளியிட்டு வந்திருக்கிறது என்ற பதிலைத் துணிந்து கூறலாம்.

‘நடைமுறையில் பல கருத்தோட்டம்’ என்று கூறும்போது அத்தகையோர் யாவர்? என்று பார்த்தகையில் அவர்கள் எழுத்தாளர்களாக, வாசகர்களாக, அரசியல் வாதிகளாக, சமூக சேவையாளர்களாக, சித்தாந்த சிக்கல்களுக்குள் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாத - நொதுமலர்களாக... இப்படிப் பலரை நாம் இனங்காணலாம். இத்தகையோர் மல்லிகையோடு கொண்டிருக்கும் தொடர்பு, பற்றுதல், பங்களிப்புகள் என்பன பற்றி உயர்த்துணர்வையில் மல்லிகையின் பணிக்கும் ஈழத்தின் சமுதாயக் கலை இலக்கியத்

துறைக்கும் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள தொண்டினையும் கவனத்தில் கொண்டு, அதேவேளையில் எதிரிகளை மறைமுகமாக இனங்காட்டியும் செழுமையான வளர்ச்சிப் பாதையில் மல்லிகை முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஈழத்திற்கென தனியொரு இலக்கியப் பரம்பரையைக் கட்டி வளர்ப்பதில் முன்னின்று செயல்படும் மல்லிகை, கௌரவிக்க வேண்டியவர்களை அவர்கள் வாழும் காலத்திலேயே கௌரவித்தாக வேண்டும் என்ற உன்னத பண்பினை நிலை நிறுத்திக் கொண்டது பாராட்டத்தக்க விஷயமாகும்.

பத்தாவது ஆண்டு மலரில் எம். எம். மன்ஸூர் எழுதிய, ‘நவீன சிங்களக் கலை இலக்கியத்துறையில் பெண் எழுத்தாளரின் பங்களிப்பு’ என்ற ஆக்கம் வெளியாகி இருந்தது. ஈழத்தின் தமிழ் கலை இலக்கியத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஆண்களே அதிக ஈடுபாடு கொண்டு வருகின்றனர். நடனம், இசை, போன்ற துறைகளில் பெண்கள் ஈடுபாடு கொண்டு தமது திறமையை வெளிப்படுத்தி வருவது போல் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தம் பணியினை வளர்க்க நமது தமிழ் பெண்கள் முன் வருவதில்லை என்ற குறைபாடு நமது நாட்டில் நிலவி வருகின்றது. ஆனால் நவீன சிங்களக் கலை இலக்கியத் துறையில் பெண்களின் பங்களிப்புகள் ஒரு படி உயர்ந்துள்ளது என்று ப. ஆதாரங்களுடன் எம். எம். மன்ஸூர் நிரூபிக்கின்றார். நவீன சிங்களக் கலை இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டுவரும் சிங்களப் பெண்மணிகளை அறிமுகக் குறிப்புடன் அவர்தம் படைப்புக்களையும் எடுத்துக் கூறும் மேற்படி ஆக்கம் அவ்வப்போது கடந்த

ஆண்டில் மூன்று இதழ்களில் வெளியாகியது.

சுழத்தின் பிரபல விமர்சகர் திரு. க. கைலாசபதி அவர்கள் எழுதிய 'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்னும் நூலுக்கு டெல்லியைச் சேர்ந்த விமர்சகர் திரு. வெ. சாமிநாதன் 'நடை' என்ற சஞ்சிகையில் 'மாக்ஸின் கல்லறையில் இருந்து ஒரு குரல்' என்ற தலைப்பில் ஒரு நீண்ட கட்டுரைத் தொடர் எழுதினார். சில காலத்தின் பின்னர் அக் கட்டுரையை 'பூரணி' சஞ்சிகை மறுபிரசுரம் செய்திருந்தது. தலைப்பில்தான் மாற்றம்!

படைப்புகளை விமர்சிக்கும் பணி நடைபெற்று வந்துள்ள இக்காலகட்டத்தில் விமர்சனங்களை விமர்சிக்கும் செயலும் வளர்ந்து வருகின்றது. இந்த விதத்தில் வெ. சாமிநாதனது விமர்சனக் கட்டுரையை, பிரபல சுவிகரும் விமர்சகருமான எம். ஏ. நுமான், 'கைலாசபதியின் தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் சாமிநாதனின் கட்டுரையும்' என்ற தலைப்பில் விமர்சனக் கட்டுரைத் தொடரை மல்லிகையில் ஆரம்பித்தார். இது அக்டோபர் 1974 இதழில் ஆரம்பமாகியது. இதுவரை தொடர்ச்சியாக பத்து இதழ்களில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இவ்விமர்சனம் மேலும் தொடர்கிறது. இது சுழத்து, தமிழக, டெல்லி வாசகர்கள் மத்தியில் எத்தகைய பரபரப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது அல்லது

என்ன தாக்கத்தை உருவாக்கியுள்ளது என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் கட்டுரையே இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு குறைபாட்டைக் கூறித்தான் ஆகவேண்டியுள்ளது. இத்தகைய விமர்சனத்திற்கு விமர்சனம் தரும் படைப்புகள் அளவுக்கதிகமாக நீண்டுவிடக் கூடாது. சில வேளை வாசகர்களுக்கு 'போர்' அடித்துவிடும். எது எப்படி இருப்பினும் ஒன்றைமட்டும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாய் இருக்கிறது. கைலாசபதின் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்திற்கு விமர்சனம் எழுத வந்த சாமிநாதன் தமது பணிக்காக பல பக்கங்களை எடுத்துக் கொண்டார். நீண்ட கட்டுரைத் தொடரை எழுதினார். அதற்காக பிரயாசைப் பட்டிருப்பார் என்றும் எண்ணத்தோன்றுகிறது. அப்படியாயின், கைலாசபதியிடம் நிறைய 'விஷயம்' இருக்கிறது என்பது புலனாகின்றது. அதேபோல் சாமிநாதன் எழுதிய விமர்சனத்தை நுமான் விமர்சித்து மல்லிகையில் நீண்ட கட்டுரையை எழுதி வருகிறார் என்றால், டெல்லி சாமிநாதனிடமும் ஏதோ நிறைய விஷயம் இருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. இப்பொழுது நுமான் மானுடைய விமர்சனத்திற்கும் விமர்சனம் வரலாம் என்று எதிர் பார்க்கலாம். எது எப்படியோ வாசகர்களது சிந்தனையில் விழிப்

பும், தெளிவும் ஏற்படுத்த வேண்டியது படைப்பாளிகளின் கடமையாகும்.

அக்டோபர் 1974 இதழின் கடைசிப் பக்கங்களை நமதாக்கிக் கொண்டார், மல்லிகை ஆசிரியர் ஜீவா. 'சாமிநாதன் ஒன்று, தத்துவத் திரைகளுள் தனது சுய ரூபத்தை மறைத்துக் கொள்ளப் பார்க்கின்றது!' என்ற நீண்ட தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்தை எத்தனை வாசகர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள் என்பது ஒரு புறமிருக்க... இதனை ஜீவா ஏன் எழுதினார்? என்ற கேள்விதான் இங்கு முக்கியமாக அவதானிக்க வேண்டியுள்ளது. மல்லிகை பத்தாவது ஆண்டு மலரில் வெளிவந்த தெனியானின் 'தன்னிறைவு தேடுகிறார்கள்' என்ற சிறுகதை ஏதும் பிரச்சினையை ஏற்படுத்தியிருப்பின் அது தொடர்பாக மல்லிகைக்கு கடிதங்கள் அல்லது புகார்கள் வந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அவை எச்சந்தர்ப்பத்திலும் பிரகரிக்கப் படவில்லை என்பதைக் கவனத்திற் கொண்டு ஜீவாவின் கட்டுரையை அணுகினால் நல்லது. அக்கட்டுரையின் ஆரம்பப் பகுதியில் இப்படி எழுதுகின்றார், 'அவர்களினது ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளையும், கருத்துக்களையும், விமர்சனங்களையும் நான் தக்க நேரத்தில் தக்க கவனத்தில் எடுத்து மல்லிகையின் குறைபாடுகளையும் எனது தவறுகளையும் திருத்திக் கொள்ள முயற்சிப்பேன் என்பதை பூரணமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒப்புக் கொள்கிறேன்' என்று மிகவும் பொறுப்புணர்வுடன் கூறுகிறார். மல்லிகை ஆசிரியரை, மல்லிகையை அதில் வரும் படைப்புகளைப் பற்றி (தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பு களை மனதில் கொண்டு முற்றும்

முழுதும் காழ்ப்புணர்வுடன் ஆக்கபூர்வமின்றி ஏதோ தாக்க வேண்டும் என்ற நிர்ணயத்தேவைகருதி) வரும் அபிப்பிராயங்களுக்கு, அல்லது கருத்துக்களுக்கு மல்லிகை ஆசிரியர் நிச்சயம் பதில் தரத்தான் வேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால் பிரச்சினை ஏற்படுமிடத்து பதில் தரவேண்டியது புத்திகாலித்தனமான செயலாகும்! அப்போது பிரச்சினை எத்தகையது என்ற கேள்வி எழுகிறது. மேற்கூறிய அபிப்பிராயம் அல்லது கருத்துக்கள் பேச்சுவடிவிலும்சரி, எழுத்துருவிலும்சரி வெளிவந்தால் மல்லிகை ஆசிரியரது பொறுப்புணர்வு மேன்மேலும் அதிகரிக்கும். அப்பொறுப்புணர்வு மெளனம் அனுஷ்டித்தலாகவும் இருக்கலாம்! அல்லது அந்த அபிப்பிராயத்திற்கு, கருத்திற்கு பதிலடி தருவதாகவும் இருக்கலாம்! இதில் இரண்டாவது கைங்கரியத்தை மிகக் கச்சிதமாகச் செய்துள்ளார் ஆசிரியர். தெனியானின் சிறுகதையை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியமை பாராட்டத்தக்கது.

கலை இலக்கியத் துறையில் பிரபலம் பெற்றவர்களது ஆக்கங்கள், செயல்பாடுகள் காலத்துக்குக் காலம் விமர்சகர்களால் புனர் மதிப்பீடு செய்யப்படுவது வழக்கம். இலங்கையர் கோன் அவர்களினது ஆக்கங்களை, செயற்பாடுகளை திரு. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, நவம்பர் இதழில் 'இலங்கையர் கோன் மறுமதிப்பீடு' என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். இலங்கையர் கோனைப் படிக்காத அல்லது அவரைத் தெரியாத வாசகர்களுக்கு, குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினருக்கு ஓர

தலையங்கம்: மார்ச் 1975

ஜே. ஆரின் குடாநாட்டு விஜயமும்
தேசத்தின் அடுத்த பிரதமரும்

ரளவு பயன் தந்திருக்கும் என்று நம்பலாம்.

தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட பிறமொழிப் படைப்புகளுக்கு மல்லிகை சிறந்த தளம் அமைத்துத் தந்துள்ளது. 'சமூகவுடைமைவாதமும் பண்பாடும்' என்ற தொடர் கட்டுரையை டிசம்பர் 1974 இதழில் ஏ. ஜே. கனக ரெட்டு ஆரம்பித்தார். இக்கட்டுரை மார்ச் 1975 இதழில் முடிவுற்றது.

விமர்சகர்கள் பிரச்சனைகளை உருவாக்கி விடுதல்போல் சிறுகதைகளும் பிரச்சனைகளை உருவாக்குதல் இயல்பு. ஜனவரி இதழில் சாந்தன் எழுதிய 'அந்நியமான உண்மைகள்' என்ற சிறுகதை அவ்வியல்புக்கு உதாரணமாகத் திகழ்கின்றது. சிறு சலசலப்பை ஏற்படுத்திய அச்சிறுகதை தொடர்பாக பெப்ரவரி இதழில் கார்த்திகைக்குமரன் 'ஒரு கேள்வி' எழுப்பியிருந்தார். ஆசிரியரும் அதற்குப் பதில் தந்தார். தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப் பேணி வளர்க்கும் உன்னதமான பெரும் பணியினை எழுத்துருவில் மட்டுமல்லாது அதற்கான செயல்பாட்டிலும் இந்நாட்டு முற்போக்காளர்களும், எழுத்தாளர்களும் ஈடுபட்டுவரும் சமகாலத்தில், தான் சார்ந்து நின்ற கொள்கைக்கே முரணான விதத்தில் (அவர் சார்ந்து நின்ற கொள்கைகள் அவருடைய முன்னைய படைப்புக்களில் தென்பட்டது) சாந்தன் இக்கதையை எழுதியிருப்பது வியற்பிற்குரியது. தேசிய ஒருமைப்பாட்டு கோஷத்தை எவ்வெச் சந்தர்ப்பங்களில் நமது எழுத்தாளர்கள் எழுப்புகிறார்கள் என்பதையும் அதனை எந்த அளவு புரிந்து வைத்துள்ளார்கள் என்பதையும்

வாசகர்கள் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டிய சங்கதியாகும். தெரிந்தோ தெரியாமலோ சாந்தன் செய்துவிட்ட தவறுக்கு பிராயச்சித்தம் தேடவேண்டிய வரும் அவரேதான்!

இதுபற்றி ஆசிரியர் கூறிய பதிலின் இறுதி வரிகளை, ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும், குறிப்பாக தம்மை முற்போக்குவாதிகள் என்று மார்தட்டிக் கொள்ளும் எழுத்தாளர்கள் தமது மனதில் நன்கு பதிவு செய்து கொள்வது நல்லது. 'நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் இனவெறியர்களின் கடுகதிப் பிரசாரங்களுக்கு இடையே எவனெருவன் நிதானமாகச் சிந்தித்து மனித குலத்துக்கு பொதுவான நெறிகளை கடைப்பிடிக்கின்றானோ அவனது கருத்துக்களே வாலும்; காலத்தால் அழியாமல் இருக்கும்' என்று ஆசிரியர் ஆணித்தரமாக தெரிவிக்கிறார். நிச்சயம் இக்கருத்து உயிர்வாழும்!

நமது 'மல்லிகை' தமிழகத்தில் வசிக்கும் வாசகர்கள் மத்தியில் எந்தளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை ஈழத்து வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள் அறியப் பெரிதும் விரும்புவர். இவர்களது விருப்பத்தை ஜனவரி இதழ் நிறைவேற்றி வைத்தது. வல்விக்கண்ணன், கொ. ச. பலராமன், கு. கைலாசம், சி. நடராசன் ஆகியோரது கடிதங்கள் மல்லிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. மல்லிகையை அவர்கள் எந்தளவு விரும்புகிறார்கள் என்றும், அவர்களது சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு எத்தகைய பயன்பாட்டைத் தருகிறது என்றும் எழுதியிருந்தனர்.

'ஆழ்ந்த மனிதாபிமானம் மிக்க தேசியத்தாக்கம் கொண்ட முற்போக்கான உள்ளடக்கமும்,

உயிர்த்துடிப்பான உருவ அமைப்பும் கொண்ட பல அருங்கவிதைகளை ஆக்கித்தந்தவர்' என்று ஆசிரியரால் மே 1970 இதழில் குறிப்பிடப்பட்ட கவிஞர் நீலாவணன் திடீரென காலமாகியது இலக்கிய உலகிற்கு நேர்ந்த இழப்பாகும். அன்றைய பற்றி 'நீலாவணன் என்னும் அழகிய கவிதைச் சோலை' என்ற தலைப்பின் கீழ் உயிர்த்துடிப்புள்ள கட்டுரையை உணர்வு பூர்வமாக மருதூர்க்கனி எழுதியிருந்தார். இக்கட்டுரை பெப்ரவரி இதழில் பிரசுரமாகியது. மெழுகு மாகாணத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு கலை இலக்கியப் பணியாற்றி வந்த உன்னத படைப்பாளியாக நீலாவணன் திகழ்ந்தாலும், அவரை திறமையுடன் செய்ய முற்படுவோர் 'கிழக்கு — மட்டக்களப்பு' என்ற குறுகிய வட்டத்துக்குள் நோக்குகின்ற மனப்பான்மைகளைத் தெரியப்பட்டு 'நீலாவணன் காலத்தை — தன்னளவில் பிரதிபலித்த ஒரு ஆற்றல்மிக்க கவிஞன்' என்ற நோக்கில் ஆராயப்பட வேண்டும். இதுதான் ஒரு கவிஞனைப் பற்றிய சரியான ஆராய்வுக்கு வழிவகுக்குமென்று நினைக்கின்றோம் வன்று மருதூர்கனி கூறுகிறார். ஒரு சிறந்த இலக்கியகாரனை எவ்வாறு மதிப்பிடு செய்ய வேண்டும் என்பதை மருதூர்க்கனி இதய சுத்தியோடு தெரிவிக்கிறார். இதே இதழின் கடைசிப்பக்கங்களில் ஆசிரியரும் நீலாவணன் பற்றிய தமது கருத்துக்களையும் கூறியிருந்தார்.

மார்ச் 1975 இதழில் 'தூண்டில்' என்ற கேள்வி பதில் பகுதி புதிய அம்சமாக மல்லிகையில் ஆரம்பமாகியது. தரமான கேள்விகளுக்கு — ஏனெனமகவும், உருப்படியாகவும், நல்ல பதில்களை ஆசிரியர் அளித்து வருகின்றார். சில கேள்விகளுக்கான

பதிலை நீட்டிவிடாது இரத்தினச் சுருக்காக்கிவிட்டால் மேலும் சிறப்பாயிருக்கும்.

1975-ம் ஆண்டினை அனைத்துலக மாதர் ஆண்டாக ஐ-நா. சபை பிரகடனம் செய்துள்ள மையைப் பாரட்டியும், அப்பிரகடனத்தை நம் நாட்டில் வாழுகின்ற பெண்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் சிறந்த ஆசிரியத் தலையங்கம் ஏப்ரல் இதழில் வெளியாகியது, கட்டுப்பாடான மகளிர் இயக்கங்களினால்தான் பெண் உரிமையை வென்றெடுக்க முடியும் என சரித்திரம் மெய்ப்பித்துள்ளமையை ஆசிரியர் வலியுறுத்துகிறார்.

பாஸிஸத்தின் மீது, பெற்ற வெற்றியின் 30-வது ஆண்டு ஞாபகார்த்த இதழாக வெளிவந்த மே மல்லிகையில் வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கும் பாஸிஸத்தின் மீது வெற்றி கொண்ட 30-வது ஆண்டும் என்ற தலைப்பில் ஆசிரியத் தலையங்கம் பிரசுரமாகியது.

இ. மு. ஏ. சங்கத்தின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டின் வெற்றியிலும், மல்லிகையின் வளர்ச்சியிலும் ஆத்மபூர்வமாகத் துணைநின்ற ஆமரர் எம். ஏ. கிஸார் அவர்கள் இறக்கு முன்னர் கடைசியாக எழுதிய 'சரித்திரப் புகழ் மிக்க பெண் மணிகள்' என்ற கட்டுரையும் அவ்விதழில் வெளியாகியிருந்தது.

'மல்லிகைப் பந்தலின் கொடிக்கால்கள்' என்ற அம்சம் ஜனவரி இதழில் ஆரம்பமானது. மல்லிகையுடன் ஆத்மார்த்த ஈடுபாடு கொண்டவர்களைப்பற்றி ஆசிரியர் நன்றியுணர்வுடன் சில அபிப்பிராயங்களை கூறியிருந்தார். மல்லிகைப் பந்தலின்

கொடிக்கால்களாக, எழுத்தாளர்கள் மட்டுமல்ல அரசியல்வாதிகள், சமூக சேவையாளர்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோர் திகழுகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

சிவகுமாரர் மல்லிகையில் அவ்வப்போது எழுதி வருகிறார். 'சருகுகள்' என்ற தலைப்பில் சில சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்புகள் எழுதிய அவர் கடந்த ஆண்டில் நாடகம், திரைப்படம், புதுக் கவிதை ஏடுகள், நூல்கள் ஆகியவற்றிற்கு அபிப்பிராயக் குறிப்புகள் எழுதி வந்தார். சே. எஸ். சி. யின் படைப்புகள் திறமையுடையன, விமர்சனங்களா, அல்லது அறிமுகச்சுருக்களா என்று உய்த்துணர முடியாதுள்ளது. வளர்ந்து வரும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய விதத்தில், அவர்களது படைப்புக்கள் பற்றிக் குறிப்புகள் எழுதிவரும் சிவகுமாரன் நிறைய விஷயங்களைக் கூறுவதற்கு முன்வந்தாலும், ஆழமான விமர்சனப் பார்வை இல்லை யென்றே கூறிவைக்க வேண்டியுள்ளது.

விமர்சனக் கட்டுரைத் தொடர்களை வெளியிட்டு வரும் மல்லிகை தொடர்கதைகளை, குறுநாவல்களை இதுவரைகாலமும் வெளியிடாது இருப்பது பெரிய குறைபாடாகும். பக்கங்கள் பற்றிய பிரச்சினை ஆசிரியருக்கு தலைதூக்கலாம். இருப்பினும் இதுபற்றி ஆசிரியர் நன்கு சிந்தித்து சிறந்த முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

சமுதாயப் பார்வையுள்ள, முற்போக்கான படைப்புகளை—இந்த நாட்டில் நாம் மல்லிகை போன்ற சஞ்சிகைகளில்தான் எதிர்பார்க்க முடியும், இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தையே

மாற்றி அமைத்துக் காட்டும் வல்லமை மல்லிகைக்கு உண்டு என்று புதுயுகம் படைக்கும் சதிய வேள்வியில் கலந்து நிற்கும் ஆசிரியர் இந்நாட்டில் தரமான வாசகர்களை மட்டுமல்லாது தரமான எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்கி வருகிறார் என்பது கன்கூடு.

இளைய தலைமுறையினர் புதுமையை நாடி நிற்கின்றனர். புதுமை என்று வந்துவிட்டால் அதில் பல முரண்பாடுகள் தோன்றலாம். பத்து ஆண்டு காலமாக மல்லிகைக்காக அயராது உழைத்து தமது வாழ்வை இலக்கியத்திற்கே அர்ப்பணித்த ஒரு வருக்கு அந்த முரண்பாடுகள் எத்தகையனவாயிருக்கும் என்பதை நாம் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

நடந்து வந்த பாதையில் வென்றெடுத்த சாதனைகளை மனதில் கொண்டு தன்னம்பிக்கையை மேலும் பலப்படுத்தி 11-வது ஆண்டினை எதிர்நோக்கும் மல்லிகை தொடர்ந்து நல்ல தரமான ஆக்க இலக்கியங்களை இலக்கியச் சோலையில் மலரவைக்கவேண்டும்.

மூத்த தலைமுறையினர் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களை, அவர்களது ஆக்கங்களை இளை தலைமுறையினருக்கு அறிமுகம்செய்துவைக்கும் புதிய அம்சம் ஆரம்பித்ததால் சிறப்பாயிருக்கும். எழுத்தாளர், கலைஞர்களது பேட்டிகள், உருவக் கதைகள், குறுநாவல்கள், நாடகம் போன்ற பகுதிகளை ஆரம்பித்தால் மல்லிகையின் மீது பற்றிக் கொண்டுள்ள வாசகர்கள் எது எதிர்பார்ப்புகளை மேலும் ஓரளவாவது திருப்திப்படுத்தலாம் என்று நம்புகிறோம். ★

புதிய வரவேற்பு

அன்பு முகைதீன்

உன்றன் வருகை உவகை தருகிறது எண்ண எனக்கு இனிப்பாய் இருக்கிறது உன்றன் வருகை உவகை தருகிறது;

உன்றன் வருகையை ஓராண்டு நான் நிதமும் எண்ணியே இங்கு எதிர்பார்த்த திருந்தெனக்கு உன்றன் வருகை உவகை தருகிறது.

இந்தத் தலைமுறையின் இளஞ்சிவப்புச் சூரியராய் வந்துதித்த என் மகனே! வருகையை வாழ்த்துகிறேன்.

உன்றன் புதுச்சிரிப்பில் உலகத்தை வென்றெடுக்கும் சின்னத்தைக் கண்டுநான் சிந்தை மகிழ்கின்றேன்.

உன்போல் பலரிங்கே உதயம் செய்கின்றார் உன்போல் அவரைக் காத்து வாழ்த்துகிறார். பின்னால் அவரால் பெரிதும் சமுதாய நன்மை கிடைக்குமென நம்பி உழைக்கின்றார். விண்முட்டத் தோரணமும், வீதியெலாம் சோடனையும், பண்ணிசையும் கூறி பாராட்டி வாழ்த்துகிறார். பொன்னாடை கூட்டம், பொற்கிழி விருந்தென எல்லாம் அவர்க்காய் இனிதாகச் செய்கின்றார்.

வாழ்வில் அவரால் வசந்தம் பிறக்குமென தாழ்வில் இருந்து தலைகள் நிமிருமென நம்பி அவரை நானும் வாழ்த்துகின்றார். துன்பத்துள் என்றும் துணை கிட்டுமென நம்பி அவர்க்காக நானும் உழைக்கின்றார். துன்பத்துள் அவரின் துணையை நாடுகையில் இன்பத்தைத் தேடி எங்கோ அலைக்கின்றார்.

இப்படி நீயும் இருந்து விடில் எங்களுக்கு
எப்படி விடிவு ஏற்படும் ஆகையினால்
எந்தவோர் சத்தமும் இல்லாமல் நானுன்னை
வரவேற்க இன்று வந்துள்ளேன் நீ வாழ்க!
வரவேற்க இன்று வந்துள்ளேன் நீ எழுக!

உன்றன் வருகை உவகை தருகிறது
எண்ணம் எனக்கு இனிப்பாய் இருக்கிறது.

உன்றன் வருகையினால் உண்மையில் இந்த
மண்ணில் புதிய மாற்றம் நிகழுமென
எண்ணி நான் மிக்க இதயம் மகிழ்கின்றேன்.

எங்கள் அணியில் இனி ஒன்றி உழைப்பதற்கும்
எங்கள் கரத்தை இனி ஒங்கச் செய்வதற்கும்
எங்கள் குரலை இனியெடுத்து இசைப்பதற்கும்
எங்கள் நெறியில் நின்று உழைப்பதற்கும்
வந்தவனே! உன்றன் வருகையினை வாழ்த்துகிறேன்!

இன்று எமக்குள் இருக்கின்ற மேடு பள்ளம்
நன்றாய்ச் சமனாக்கி நாளும் தவறாது
உண்டு மகிழும் உலகத்தை ஈங்கமைக்க
உன்னி எழுகின்ற உணர்ச்சிப் படையோடு
ஒன்றாகி நீயும் உழைப்பதற்கு முன்வருக!
இந்த உலகு இனியெமது கைகளிலே
வந்திடும் நாளை வரவேற்க நீ எழுக!
இன்றே எழுக! இனித்தூங்க நேரமில்லை!
என்னினிய மகனே! இனித்தூங்க நேரமில்லை!
காலம் வருமென்று காத்திருக்கக் கூடாது
காலம் எமக்காய் காத்திருக்க மாட்டாது
வேளை இதுவே விடிவுக்காய் குால்கொடுக்க
வந்தவனே! உன்றன் வருகையினை வாழ்த்துகிறேன்.
ஒன்று திரள்வோம்! ஓரணியில் நாம் ஒன்றி
இன்றே எழுவோம்! இனி.

தென்னிலங்கையின்
கிராமியக் கூத்துகள்!

மு. கனகராஜன்

சில வருடங்களுக்கு முன்
வத்தனையில் நடந்த ஒரு களி
யாட்டு விழாவில் தொடர்ந்து
பாலைக் கூத்து நிகழ்ச்சிகளைக்
காணும் வாய்ப்பு எனக்குக்
கிடைத்தது. பற்பல கதைகளைக்
கொண்ட அவற்றை மேடை
யேற்றியவர்கள் இலங்கையின்
தென் மேற்குக் கரையோர
அம்பலாங்கொடை கிராமத்துக்
கலைஞர்கள் என அறிந்தேன்.
இவ்வருட பௌர்ணமி விசா
கத்தின் போது மூன்று நான்கு
தினங்களாக, கொழும்பைக்
கிட்டிய பல பகுதிகளிலும் பல
கூத்து நிகழ்ச்சிகளைக் காணும்
சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.
அவற்றை மேடையேற்றியவர்
கள் 'பெயர் பெற்ற' கலைஞர்
களோ, தொழில் முறை நாடக
மன்றத்தினரோ அல்ல; சாதா
ரண — கிராமிய மக்களாவர்.
கலையின் மீதுற்ற காதலால்
கூத்து ஆடுபவர்கள் இவர்கள்.
இவற்றில் பாலைக் கூத்து,
கோலம், தொயல், சூனியம்
வெட்டுதல் எனப் பல நிகழ்ச்சி
கள் இடம் பெறும்.

இவ்வாறான சிங்கள கிரா
மியக் கலைஞர்களில் ஒரு 'தமிழ்

மணமு'ம் இருப்பதைக் காண
லாம். அதாவது தமிழ்-சிங்கள
கலை, இலக்கியங்களில் பல ஒற்
றுமைகள் இருக்கின்றன. இலங்
கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்
சங்கம் தேசிய ஒருமைப்பாட்
டிற்கான ஒரு மாபெரும் எழுத்
தாளர் மாநாட்டை வெற்றிக
ரமாக நடாத்தி, 12 அம்சத்
திட்டம் ஒன்றையும் முன்
வைத்து செயற்பட்டு வரும் இக்
கால கட்டத்தில் இவ்வாறான
எமது பாரம்பரிய ஒத்த தன்
மைகளை ஒப்பு நோக்குவதும்
தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டுக்
கும், ஐக்கியத்துக்கும் மேலும்
பக்கபலமாயிருக்கும்.

பாலைக் கூத்து

பாலைக் கூத்து என்பது
இன்று மிகவும் கடின நிலை எய்
திவிட்ட ஒரு தென்னிந்தியக்
கலையாகும். இதுவே பொம்மைக்
கூத்து, பொம்மலாட்டம், பிர
திமைக் கூத்து, பிரதிமை நட
னம் என்றெல்லாம் அழைக்கப்
படுகிறது. இது சிங்களத்தில்
'ருகட நெடும்' எனப்படும்.

தென் இந்தியாவிலிருந்து
ஈழத்துக்கு வந்த இக் கலையை

தலையங்கம்: ஏப்ரல் 1975

அனைத்துலக மாதர் ஆண்டும்
நவ இலங்கையின் உதயமும்

அம்பலாங்கொடையிலுள்ள சில கலைஞர்கள் மட்டுமே இன்று இடைக்கிடையே மேடையேற்றுகிறார்கள்.

பாவைக் கூத்தில் இடம் பெறும் நாணில் (நூலில்) தொடுக்கப்பட்ட பாவைகள் (திரைக்குப் பின்னாலிருக்கும்) கலைஞர்களின் கை (விரல்) களால் ஆட்டுவிக்கப்படுகின்றன. பாவைகள் மேடையில் ஆடுவதற்கு ஏற்ப கிராதிச் சட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். 'ரூகட நெடும' இல் உபயோகிக்கப்படும் பாவைகளும், தென்னிந்தியப் பாஷைகளைப் போலவே அமைப்புடையன எனினும், தென்னிந்தியப் பாவைகள் மிகக் கைதேர்ந்த கலைத்திறனும், அமைப்பும் கொண்டவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

இக் கூத்தைப் பற்றி 'குலவம்வம்' போன்ற பண்டைய நூல்களில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன: இரண்டாம் பராக் கிரம்பாகு மன்னன் நடத்திய ஒரு திருவிழா நிகழ்ச்சிகளை வர்ணிக்கும்போது 'பிரம்ம அவதாரங்கள் வெண்குடை பிடித்த வண்ணம் ஒரு சீரான தாளையத்தோடு நர்த்தனஞ் செய்தன; அவற்றைக் காண்பது கண்கொள்ளாக் காட்சியாயிருந்தது; பலவித வண்ணங்கள் தீட்டப்பட்ட கடவுள் - பிரதிமைகள் ஒரு சூத்திரதாரியால் ஆட்டப்பட்டதானது மிகவும் அழகு மிக்கதாயிருந்தது' என்று குறிப்பிடுகிறது.

'ரூகட நெடும' இல் 'அம்பலாங்கொடை பாரம்பரியம்' என்றொன்றுண்டு. இது அம்பலாங்கொடை பட்டினத்திலிருந்து விலகியிருக்கும் கிராமமொன்றில் சில குடும்பத்தின

ரால் மட்டுமே வளர்க்கப்பட்டதாகும். இப் பாரம்பரியம் ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்துக்குட்பட்டதாகும். அதன் விச்சம், கிராமங்களில் அதன் வியாபகமும், ஈட்டிக் கொண்ட முக்கியத்துவமும் சிங்களக் கிராமியக் கூத்துவகைகளுக்கு மிகுந்த சேவையாற்றியுள்ளது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை இக்கூத்தின் பிரதிமைகளின் ஆடை அலங்காரங்கள் தென்னிந்திய கலாசாரத்தை ஒட்டியே செய்யப்பட்டு வந்தன.

பாவைக் கூத்து பண்டு தொட்டே தென்னிந்தியாவின் பல ராஜ்யங்களிலும் பாரம்பரியமாக நிலவி வருகிறது; அங்கெல்லாம் அவற்றிற்குப் பற்பல உருவங்களும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

யாசித்து சீவியம் நடத்தும் தெலுங்குப் பெண்கள் தம்முடன் ஒரு நாட்டியப் பெண் பாவையையும் எடுத்துச் செல்வார்களாம். பிச்சை கேட்டு வீட்டுவாயிலை அடைந்ததும் தாம் கொண்டுவரும் பாவையின் முக்காட்டை நீக்கிவிட்டுப் பாடுவதோடு, பாடுபவர், அதற்கேற்ற விதத்தில் அந்த நாட்டியப் பொம்மையுருவை அசைக்கும் போது, அது தாளத்தப்பாது தன் சின்னக் கரங்களை அசைத்து ஆடுமாம். இதுவும் ஒருவிதப் பொம்மலாட்டமே.

ஆந்திர பிரதேசத்தில் பாவைகளைக் கொண்டு ஆடப்படும் கூத்து 'தொலு பொம்மலாட்டம்' எனப்படுகிறது.

'தஞ்சாவூர் பொம்மலாட்ட'த்தில் இடம்பெறும் பாவைகள் கைதேர்ந்த கலைத்துவ செறிந்தவை. அந்தப் பொ

மைகள் பெரும்பாலும் வட்ட வடிவிலானவை. அவை எழிலார்ந்த, கண்ணைக் கவரும், வண்ண ஆடைகளாலும், பளிச்சிடும் அணிமணிகளாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கும்.

பாவைக் கூத்து எமக்கு மட்டுமே உரித்தானதல்ல. மத அனுட்டானங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு இக்கலை ஜாவா, மலபார், சீனா போன்ற நாடுகளிலும் பாரம்பரியமாக நிலவி வருகிறது; ஆனால் அங்கெல்லாம் ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் போல மேடைகளில் பொம்மைகளை நேருக்கு நேர் காணமுடியாது; அவற்றின் நிழலாட்டத்தையே பார்க்கலாம். அந்தப் பொம்மைகளும் மான்டோலால் ஆனவையாயிருக்கும்.

சிங்களப் பாவைக் கூத்தில் 'ஏலப்பொலை' போன்ற வரலாற்றின் சுவையான சம்பவங்களும், ஜாதகக் கதைகளுமே நடிக்கப்பட்டன, (புத்தர் போதிசத்துவராகப் பிறப்பதற்கு முன்பு பல பிறவிகளில் தானம், சீலம் முதலிய பாரமிதைகளை-பாரமிதை என்றால் கரையை அடைவது என பொருள்படும்-நிறைவேற்றிய கதைகளே 'ஜாதகக் கதைகள்') இவற்றில் பெரும்பாலும் நகைச்சுவை இடம்பெறும். கதைகளும் பாடல்களிலேயே சொல்லப்படும். சிங்களத்தில் நையாண்டிக் கவிதைக்கு ஒரு 'தனித்துவம்' உண்டு என்பதால் 'கையைக், காலை ஆட்டும்' பொம்மைகளைக் கொண்டு அதை வெளியிடும் போது அமோக கரகோஷங்களைப் பெற முடிந்தது.

இப்போது டிக்கப் பழைய போக்கு மாறி வருகிறது. இவற்றில் 'தற்காலம்' இடம் பெறு

கிறது. சில கலைஞர்களின் ஆர்வத்தால் நவீன கதைகளும் இன்று இடம்பெறுகின்றன. கோலம்

தென்னிலங்கையின் இன்னொரு கூத்துக் கலை 'கோலம்' ஆகும். அருகி வரும் இந்தக் கலையும் அம்பலாங்கொடையிலேயே இன்னமும் நின்று நிலவுகிறது.

'கோலம்' என்ற சொல்லே தமிழிலிருந்து சிங்களத்துக்குப் பெறப்பட்டதாகும். (கோலம் என்றவுடன் மார் கழி, நை மாதங்களில் தமிழ் வீட்டு முற்றங்களை அழகுபடுத்தும் மாக்கோலம்தான் நினைவுக்கு வரும். தென்னிந்திய கிராமப் பெண்களின் விரல் நுனி லாவண்யத்தின் கலையே இது. கிராமிய நங்கையரின் விரல்களில் நர்த்தனஞ் செய்யும் இக் கோலக் கலையானது இன்றெல்லாம் அதன் அர்த்தத்தையும், ஜால மகிமையையும் இழந்து விட்டது: என்றாலும் யாழ்ப்பாணத்தின் கன்னாதிட்டிப் பகுதிகளிலும், மலையகத்திலும் அபூர்வமாகக் காணக் கூடியதாயிருக்கிறது. வட, கிழக்கு மாகாண ஏனைய வீடுகளை தைப்பொங்கல் தினத்தன்று மட்டும் கோலங்கள் அலங்கரிக்கும்)

'கோலம்' என்பது இங்கு தென்னிலங்கையின் ஒரு கூத்துக் கலை ஆகும். இங்கு அது, மேடைக் கலைஞரின் பொருத்தமான ஆடை அலங்காரம்-நடிகனின் கோலம் என்றே பொருள்படும். அல்லது (மாறு) வேடம் எனவும் படும். அழகிய வேலைப்பாடுகளமைந்த விதவிதவண்ண முகமூடிகளணிந்து ஆடப்படும் கூத்தே சிங்களத்தில் கோலம் எனப்படுகின்றது. வருடப்பிறப்பு காலத்தில் இக்

கலை நிகழ்ச்சிகளை சிங்களக் கிராமங்களிற் காணலாம்.

இது பாரம்பரிய மாந்திரீக சடங்கு முறையின் அடையாளமாகவே நின்று நிலவுகிறது. இது காளி தேவதையின் ஒரு அவதாரமான 'பத்ரகாளி'க்குச் செய்யும் பிரார்த்தனையோடு தொடர்புடையதாகும். தென்னிந்திய காளியின் பிரதிமையாகவே ஈழத்தில் 'பத்தினி தெய்யோ' (பத்தினி அம்மன் அல்லது கண்ணகி அம்மன்) பூஜிக்கப்படுகிறது.

'கோலம்' கூத்து இங்கு எப்படி ஆரம்பமாயிற்று என்பதற்கு சிங்களத்தில் ஒரு ஐதீகமும் உண்டு: புராணத்தில் வரும் மகா சம்மத என்ற மன்னனின் மனைவி கர்ப்பமுற்றிருந்தாள். அக் காலத்தில் அழகிய முகமூடிகளணிந்த ஒரு நாட்டியத்தைக் காணவேண்டுமென்று அவளுக்கு, பேறுகால ஆசை ஏற்பட்டது. (ஆனால் அதுவரை அப்படியொரு நடனத்தைப் பற்றி எங்கும், எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை) கர்ப்பினிப் பெண்களுக்கு உண்டாகும் பேறுகால ஆசைக்கு சிங்களத்தில் 'தொலதுக்' என்று பெயர். எனவே ராணியை எப்படி மகிழ்விப்பது எனச் சிந்தித்து அரசனும், அமைச்சர்களும் புரியாமல் தடுமாற்றத்திலிருந்தபோது தான் திடீரென, அற்புதமாக, தேவேந்திரனின் அருளால் நாளு வித பொய் முகங்கள் தரித்தவர்கள் தோன்றி நடனமாடி ராணியை மகிழ்வித்தார்களாம். இவ்வாறாக அவளின் பேறுகால ஆசை நிறைவேற்றப்பட்டதாம். எனவே அந் நாட்களில் கோலம் பேறுகாலச் சடங்காகவும் கொண்டாடப் பட்டது. இதிலும் இருவித நிகழ்ச்சிகள் இடம்

பெறுவதுண்டு. ஒன்று, 'பத்ரு கோலம்' என்ற ஒரு கர்ப்பினிப் பெண் தோன்றுவது. மற்றது, 'பஞ்சநாரி காதா' (ஐந்து கன்னியர் குடம்) இரண்டிலுமே தாய்மை கொண்ட பெண்ணுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிரார்த்தனைகளும், அற்புத, அமானுஷ்ய சடங்குகளுமே இடம்பெற்று வந்தன.

'கோலம்' கூத்தில் இடம் பெறும் 'பஞ்சநாரி காதா' என்ற சம்பவம், சிங்கள ஓவியக் கலையிலும் இடம்பெறுவதாகும். இதை ஒத்த ஏனைய சில சம்பவங்கள் 'கல்நாரி தொரண' 'சப்த நாரி துரங்க' 'அஸ்த நாரி ரத்' 'நவநாரி குஞ்சர' என்பனவாம். இவ்வாறான சிங்கள சித்திரக் கலைகளிலும் ஹிந்துக்களின் காதற் கடவுளான மன்மதன் 'அனங்க' என்ற பெயருடன் இடம் பெறுவதைக் காணலாம். கிருஷ்ணாவதாரத்தின் பலதும் இச் சித்திரக் கலைகளில் அழகு பெறுகின்றன. பழைய சிங்களக் கூத்துக் கலைகளிலும் ஹிந்துத் தேவதைகளே ஆட்சி செலுத்துகின்றன.

கோலத்தில் சிறப்பிடம் பெறுவது முகமூடிகளே. இவை பற்பல உருவங்களில் விதவித அமைப்புகளில், வண்ண வண்ண வேலைப்பாடுகளுடன் கலைத்திறன் வாய்ந்தவை. இவை புராண, தேவதை, இராட்சத, வேதாளமுக அமைப்புகளைக் கொண்டவையே. இவற்றிலும் மிகப் பிரசித்தி பெற்றவற்றுள் 'நாக ராக்கூ', 'குருலு ராக்கூ', 'மாரு ராக்கூ', 'பூர்ணக்', 'கவ ராக்கூ', 'தல ராக்கூ', 'கிரி தேவி' என்பன சில. இந்த உருவங்களில் பதினெட்டு புராண வேதாளங்களைப் பற்றியும், ஐம்பத்துநாலு முகமூடிக்

ளைப் பற்றியும் மிக விரிவாக தெளிவாக அறியக் கூடியதாயிருக்கிறது.

கோலம் பெரும்பாலும் கேரளத்து 'கோலத் துள்ளல்' கூத்தையே அடியொற்றியிருக்கிறது. முகமூடிகளும் அவைக் கலையமைப்பையே பெரும்பாலும் கொண்டிருக்கின்றன. கோலத் துள்ளல் எனமுல் மயறு வேட நடனம் எனப் பொருள் படும்.

கோலம் ஒரு 'பேய்க்கூத்து' கலை எனச் சொல்லலாம். நள்ளிரவில் வானளாவி எரியும் தீக் குவியலைச் சூழ்ந்து 'பேய்கள்' கூடி ஆடுவதே கேரளத்துக்குக் கோலத் துள்ளலின் மையம். அந்த ஆட்டத்தில் பங்குபற்றுவார்கள் கமுகு மடல்களால் செய்யப்பட்ட சிவப்பு, கறுப்பு மை பூசப்பட்ட பேய் உரு முகமூடிகளைத் தரித்திருப்பர். இப்பேய்கள் தலைவிரி கோலத்தோடு வினோத ஒலிகளை எழுப்பிய வண்ணம் நெருப்பைச் சுற்றி சுற்றி ஆடிப்படும். சில வேளைகளில் ஆவேசம் வந்த சிலர் எரியும் தணல்மீது நடப்பர். இவ்வாறான நடனம் விடிய விடிய நடக்கும். அப்படி ஆவேசம் கொள்பவர்களைக் கேரளத்தில் காளியின் தூதனாகவே நம்புகிறார்கள்.

முந் நாட்களில் கோலம் கூத்தில் ஒரு துணைப் பாத்திரம்

வருவதையும் காணலாம். அந் தப்பாத்திரத்தை 'ஆண்டி குரு' என சிங்களத்தில் அழைத்தார். இவ் துணைப்பாத்திரிய வர்ணனை கோலம் பாடல்களிலேயே வருகிறது. 'ஆண்டி குரு குறிகள்' (கூத்து) தந்திருப்பார். நெற்றியில் சந்தனம் ஒளிரும். கையிலுள்ள மயிலிறுகள் காற்றிலசைந்து மனங்களைக் கவரும். மந்திரம் கற்ற சாஸ்திரம் சொல்பவர்; கதிர்காமம் செல்வதற்காக விடுவீடாகக் காணிக்கை சேர்த்து சுற்றி அலையும் சாமியார்.

தென்னிலங்கையின் கோலம் கேரளத்து கோலத் துள்ளலை அடியொற்றியது என்றுலும் கால வளர்ச்சியில் 'பேய்க் கூத்து' என்ற தன்மையை விட முகமூடிக் கலையை அற்புதமாக அமைத்து மேடையில் கையாடும் கலையாகவே வளர்ச்சி பெற்று வந்தது. (கோலத்துள்ளல் கூத்து திபெத் நாட்டின் லாமா நடனங்களையும் ஒத்திருப்பதாகவும் கருதப்படுகிறது) இப்போது இக்கலையில் மிக முன்னேற்றமான நவீனத்துவம் மிளர்கிறது. பத்தாம் பசுவி போய்க்கதைகள் மறைந்து வருகின்றன. இன்றைய அரசியல் பொருளாதார மாற்றங்களைப் பிரதிபலிக்கும் கதையம்சங்களும் சிலரால் புகுத்தப்படுகின்றன. முக்கியமாக விவசாய, கைத்

தலையங்கம் மே 1975

வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கும்
பாலிஸத்தின் மீது வெற்றி கொண்ட
30—வது ஆண்டும்.

தொழிலின் சிறப்பையும், வளர்ச்சியையும் காட்டுவதில் இன்று கோலம் நல்லதோர் இடத்தை வகிக்கிறது. புராணக் கதைகளை ஒதுக்கிவிட்டு சிந்தனைக்குரிய முற்போக்கான கதையம்சங்களும் புகுத்தப்படுவதால் 'கோலம்' சிறந்ததோர் மக்கள் கலையாகவும் படர்ந்து பயன் தரத்தக்க சாத்தியக் கூறுகள் தென்படுகின்றன.

தொயல்

'தொயல்' எனக் கூறப்படுவதும் மந்திர தந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இதில் எவ்வித வளர்ச்சியும் இதுவரை கானோம். இன்னமும் இது முழுக்க முழுக்க. 'கட்டாடி' என அழைக்கப்படும் மந்திரம் தெரிந்தவர்களால் மட்டுமே ஆடப்படுவதாயிருக்கிறது. இதில் மிகக் கோர அமைப்புகளைக் கொண்ட முகமுகங்களும், ஆடைகளுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆடைகளாக இலை, தழைகளும் பயன்படுத்தப்படுவதுண்டு. 'தொயல்' என்ற நிகழ்ச்சி, பேய் ஒட்டுதல், நோயாளிகளுக்கு மந்திரித்த 'நூல் கட்டுதல்' முதலிய சடங்குகளின்போது மந்திரவாதிகளால் (கட்டாடி) 'பெரே' என்ற மேள ஒசையுடன் ஆடப்படும் ஒரு கூத்து ஆகும். வேஷங்கட்டி ஆடும் போது அவரை 'குரு ஞானசே' என அழைப்பர். 'குரு ஞானசே' என்ற மந்திரவாதி தன் சிஷ்யர்களுடன் இக் கூத்தை நடத்துவார். சிஷ்யர்கள் ஏழு, எட்டுப் பேர் கோரமான வேடம் பூண்டு பேய்களாய் ஆடுவர். மாடன், காடேறி, காளி, முனி, மோகினி முதலிய ஆவிகளையே இந்த ஆட்டக்காரர்கள் 'மாசோனா' - ரீதியாக 'கருகுமாரயா' முதலிய பெயர்களால் பிரதிபலிப்பர். இந்தத்

'தொயல்' கிராமங்களில் பாமர மக்களின் அறியாமையைப் பயன்படுத்திப் பணம் பறிக்கும் யுக்தியாகவே கையாளப்படுகிறது எனலாம்.

சூனியம் வெட்டுதல்

சிங்களக் கூத்து மேடைகளில் 'சூனியம் வெட்டுதல்' என்ற சடங்கு முக்கியமானது. இதைச் சிங்களத்தில் 'ஹினியம் கெ(ப்)பீம்' என்பர். இந் நிகழ்ச்சிக்கு 'வடிக ப(ட்)டுன' என்று பெயர். 'வடுக பட்டினம்' என்பதன் திரிபே இது.

சூனியக் கலை கைவரப் பெற்ற, பேயோட்டும் திறன் கொண்ட பிராமணர்களின் ஈழத்து வருகையும், மாந்திரிக முக்கியத்துவமிக்க ஏழு வடுக வனவாசிகளின் யாகமுமே இக் கதையின் மூலம். இக் கதை கௌதம புத்தர் காலத்தை யொட்டியது.

மல்சரா என்ற இளவரசனைப் பிடித்திருந்த பேய்களையும், வினையையும் ஒட்டுவதற்காக இந்த ஏழு வன முனிகளும் ஒரு பெரிய யாகம் செய்தார்கள் என்பதே கதை. எனவே இதுவும் ஒரு 'பேய்க் கூத்து' என்பது விபரிக்காமலே விளங்கும். ஆயினும் பிற்காலங்களில் தென்னிந்தியப் பாணியைப் பின்பற்றி முழுக்க முழுக்க ஹாஸ்யமாகவே மேடையேற்றப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இடம் பெற்ற தென்னிந்திய அல்லது தமிழ்ப் பாணியிலான ஆடை, அணி மணிகளும் காலப் போக்கில் மாற்றப்பட்டன.

இன்று புதிய கலைஞர்கள் இவ்வாறான கூத்துக்களை ஆடும் போது மூடக் கொள்கைகளைக் கேலி செய்வதற்கே பயன்படுத்துகின்றார்கள் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய மாற்றமாகும்.

இந்தக் கூத்துகளின் ஆட்ட முறைகளெல்லாம் தென்னிந்தியப் பாணியை அடியொற்றியே அமைக்கப்பட்டு வளர்ந்தனவாகும். பரத நாட்டியத்தின், கதகளியின் அம்சங்களையும், முத்திரைகளையும் இவற்றில் தேடிப் பிடிக்கலாம். (பழைய சிங்களத் திரைப்படங்களில், இன்னமும் அச்சொட்டான பரத நாட்டியத்தையே காணலாம்)

போகப் போக இக் கூத்துகளில் தென்னிந்தியப் பாணிகள் மாற்றப்பட்டன. சிங்களப் பண்புகள் இணைக்கப்பட்டன. அவை 'சோகாரி' எனப்படும் கிராமிய நடனங்களாக மறுமலர்ச்சியடைந்தன. இப்போது இவை முற்று முழுதாக தேசியத் தன்மையையும், முற்போக்கான அம்சங்களையும் பெற்று வளர்கின்றன.

அந்நாட்களில் இக் கூத்துகளில் தோன்றும் தெய்வங்களெல்லாம் இந்துமதத்தவையே. எனவே அவை 'தமிழ்' மணத் தோடுதான் தோன்ற வேண்டியிருந்தது.

எது எவ்வாறெனினும் இக் கூத்துகள் தமது பழைய புராண, வேதான தன்மைகளை முற்றாகக் களைந்து வருகின்றன; இன்று நவீன அம்சங்கள் கையாளப்படுகின்றன. புதிய சிந்தனைக்குரிய அம்சங்கள் புகுத்தப்படுகின்றன. மேலும் புதுமையும், புரட்சி அம்சங்களும் சேர்க்கப்பட்டால் இக் கூத்துகள் மெய்யாகவே மக்கள் கலைகளாய் இன்றைய கலையுலக வளர்ச்சி வேகத்திற்கு ஈடுகொடுத்து, மக்களுக்கும், கலை இலகியத்திற்கும், தேசிய முன்னேற்றத்துக்கும் ஐக்கியத்திற்கும் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் பணியாற்ற முடியும். ★

மற்று பேணிச்சர்

நவீன வீட்டு

தளபாட விற்பனையாளர்

நயம்!

நாணயம்!

நம்பிக்கை!

சிறந்த தேக்கு, முதிரைகளில்
கண்ணாடி மேசை,

அலுமாரிகள்,

ஸ்பிறிங் பதிக்கப்பெற்ற

தரமான

குசன் கதிரைகள்

இவை எல்லாவற்றிற்கும்

யாழ்ப்பாணத்தில்

சிறந்த ஸ்தாபனம்

ம

மற்று

ரு

87, 137, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நாகரிகத்தின் வரலாற்றில் ஒரு புதுமை

ஸ்பார்தக் பெக்லோவ்

அண்மையில் விண்வெளியில் கைகுலுக்கிய சோவியத், அமெரிக்க வீரர்களை, சயூஸ் அப்பாலோ கலன்களை இணைத்து நமது நாகரிகத்தின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய சாதனை புரிந்தவர்களை—சோவியத் யூனியன் மற்றும் அமெரிக்காவின் தூதர்களாக மட்டுமின்றி, மனித குலத்தின் தூதர்களாகவே கருத முடியும், சயூஸ்—அப்பாலோ கூட்டுப் பயணத்தின் முக்கியத்துவம் குறித்து பெரும் பாலான நாடுகளின் கருத்து இதுவே.

ஆனால் சமுதாய, சர்வதேச உறவுகள் பற்றிய சிக்கலான, சிரமமான பிரச்சனைகளை நாம் மறந்துவிட முடியாது; ஒரு கணமும் ஒதுக்கி வைக்க முடியாது; அவை இவ்வுலகில் ஏராளமாக உள்ளன. எனினும், கடந்த காலப் பூசல்களுக்கும் பின்தங்கிய நிலைக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கத் தீர்மானித்துள்ள இவ்வுலகுக்கு, பரஸ்பர இணக்கமும், ஒத்துழைப்பும், நம்பிக்கையும் மிக அவசியமாகும்.

அமெரிக்காவுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையேயுள்ள ஆழமான வேற்றுமைகளைச் சோவியத் மக்கள் நன்கறிவர். அது போலவே பல கண்டங்களிலுள்ள பெரிய, சிறிய நாடுகளின் தேவைகளையும், அன்றாடப் பிரச்சனைகளையும் அவர்கள் அனுதாபத்துடன் கவனிக்கின்றனர். ஆனால், சமுதாய உறவுகளில் தீவிர மாற்றங்களைத் தொடங்கிய சோவியத் நாடு—சோஷலிசப் பாதையின் முதன் முதலாக அடியெடுத்து வைத்த மாபெரும் நாடு—சர்வதேச உறவுகள் முழுவதும் புதிய அடிப்படையில் மாறுவதற்குத் துணை புரிவதும் தனது கடமை என்று உணர்ந்துள்ளது.

சயூஸ்—அப்பாலோ பரிசோதனைகளை இரு நாடுகளின் நட்புறவுக்கு ஓர் அறிகுறி என்று மட்டும் கருதக்கூடாது. இந்தப் பரிசோதனைகள் மனித குலத்தின் அறிவையும் செயல்பாட்டையும் செழுமைப்படுத்துகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை. சோவியத், அமெரிக்க கூட்டுப் பயணத்தின் அனுபவம், பிற்கால விண்வெளி ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பெரிதும் உதவும். இந்த அனுபவம் சோவியத் யூனியனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் மட்டுமின்றி, இதர நாடுகளுக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கப்படும்.

சர்வதேச அரசியல் என்பது, ஒத்துழைப்பு விஷயத்தில் மிகக் கடினமான துறையாகும். சோவியத்—அமெரிக்க உறவுகளிடையே தீர்க்கப்படாத எத்தனையோ பிரச்சனைகளும் சிக்கல்களும் உள்ளன, சமாதான சகவாழ்வு, அவை ஆயுதப் போர் மற்றும் ஆயுதப்

போட்டியைத் தடுப்பதில் ஒத்துழைப்பு என்னும் இலட்சியங்களை நிறைவேற்ற இரு நாடுகளும் உறுதியாக முயன்றால்தான் இவ்வுலகில் போர் ஓய்வு நீடிக்க முடியும்.

போர் ஓய்வை எதிர்ப்பவர்கள் சிலரும் இவ்வுலகில் உள்ளனர்: நிரந்தர சமாதானம் மற்றும் படைக் குறைப்பைப் பெறுதல் என்பது, விண்வெளிச் சாதனைகளை விடக் கடினமாக உள்ளது; ஆனால் அயராது முயற்சியாலும் ஆர்வத்தாலும் இன்னல்களை வெல்ல முடியும் என்பதை சயூஸ்—அப்பாலோ கூட்டுப் பயணம் நிரூபித்துள்ளது.

சோவியம் பிரஜையும் முதலாவது விண்வெளி வீரருமான யூரி ககாரின் பூமியை வலம் வந்த போது இவ்வாறு கூறினார்: 'அவ்வுலகம் எவ்வளவு சிறியதாக, ஆனால் அழகாக இருக்கிறது!'

ஆம்; இவ்வுலகம் மிகச் சிறியதுதான்; ஆனால் ஓர் அணு ஆயுதப் போரால் ஏராளமான சாம்பலாகி விடக்கூடாது. மனித குலத்தின் ஜீவாதாரப் பிரச்சனைத் தீர்ப்பதற்கு, பரந்த அணுகல் முறையும், பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்கும் ஆற்றலும், உடன்பாடு காணும் திறனும், உலக சமாதானத்தில் நாட்டமும் மிக அவசியமாகும்.

சமாதான சகவாழ்வு மற்றும் ஒத்துழைப்பு என்னும் துறைகளில் மேன்மேலும் திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டால், இவ்வுலகில் என்றென்றும் போர் ஓய்வுக்கு வழியுண்டு.

- ★ ரசாயனப் பொருட்கள்
- ★ வர்ணப் பூச்சுக்கள்
- ★ வாசனைத் திரவியங்கள்
- ★ உபகரணப் பொருட்கள்

எம்மிடம்

நிதானமான விலையில் கிடைக்கும்

யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

உங்கள் விளைபொருட்களை விற்பனை செய்து கொடுப்பதில் உங்களுடன் ஒத்துழைக்கக் காத்திருக்கின்றோம்

உள்நாட்டு விளைபொருள் மொத்த கமிஷன்
வியாபாரிகள்

ஹுசைன் பிறதர்ஸ்

137, மலிபன் வீதி,

கொழும்பு - 11

தொலைபேசி: 20712

‘சோவியத் மக்களை மிகவும் நேசிக்கிறேன்’

விழாக்கள் மக்களைக் கவருகின்றன; நெருங்கி உறவாடச் செய்கின்றன; இதனால் மக்களிடையே ஒற்றுமை ஏற்படுகிறது. எனவே, திரைப்படக் கலைஞர்களாகிய நாங்கள் இத்தகைய விழாக்களை மிகவும் விரும்புகிறோம்.

மாஸ்கோ படவிழா பரந்த வாய்ப்புக்களைத் திறந்துள்ளது. மாஸ்கோவில் நடைபெறும் சர்வதேசப் படவிழாக்களைத் தவிர, தாஷ்கெண்டில் தேசியப் படவிழாக்களும் முறையாக நடைபெறுகின்றன என்பதை அறிந்து மகிழ்ந்தேன். தாஷ்கெண்டு விழாவில் நான் ஒருமுறை கலந்து கொண்டிருக்கிறேன். அடுத்து வரும் விழாக்களிலும் கலந்து கொள்ள முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

சோவியத் திரைப்பட உலகுடன் இந்தியப் பட உலகும் நானும் வலுவான தொடர்பு கொண்டுள்ளோம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ‘பரதேசி’ படத்துடன் நமது ஒத்துழைப்பு ஆரம்பமாயிற்று. இப்போது ‘கங்கை மீது சூரியோதயம்’ என்ற படத்தை நாம் எடுத்துவருகிறோம். ‘மேரா நாம் ஜோக்கர்’ என்ற படத்தை மிகவும் பயனுள்ளதாக உருவாக்க, சோவியத் தரப்படன் முழுமையாக ஒத்துழைத்தேன். என் புதிய படத்தை உருவாக்குவதில் மாஸ்கோவில் ஸ்டேடியோவுடன் ஓர்ப்பந்தம் செய்ய விரும்புகிறேன். எனது

மாஸ்கோ விஜயத்தை இதற்காகப் பயன்படுத்துவேன்.

என் புதிய படத்தின் பெயர் ‘உண்மை’ மிக அழகான குரலுடைய ஓர் பெண்ணைப் பற்றிய கதை இது. ஆனால் அவள் அழகி அல்ல. அவள் முகம், நெருப்புக் காயங்களால் கருகியுள்ளது. உண்மை என்பது என்றென்றும் அழகானது. ஒரு மனிதனுக்கு உண்மையை நேசிக்கும் இதயம் இருந்தால், அவன் கருணையும் அன்பும் கொண்டவனாக இருந்தால், அவன் உண்மையிலேயே அழகன் தான்.

இந்தப் படத்தை சோவியத் ரசிகர்கள் காண வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். சோவியத் மக்களை நான் மிகவும் நேசிக்கிறேன். அவர்களைப் பலமுறை சந்தித்து இருக்கிறேன்: அந்தச் சந்திப்புகள் என் மனதில் பசுமையாக உள்ளன. அவற்றை விவரித்தால் ஒரு பெரிய புத்தகமாகிவிடும். ஆனால் ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் கூறுவேன்.

மாஸ்கோவில் ஒரு மாளிக் காலம். மாலை நேரத்தை ஒரு நண்பருடன் கழித்துவிட்டு எமது ஹோட்டலுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது திடீரென்று எமது கார் நின்று விட்டது. அதைப் பழுதுபார்ப்பதற்குச் செய்த முயற்சிகள் பயனளிக்கவில்லை. குளிரில் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த நான், அங்கு வந்த ஒரு காரை நிறுத்தினேன்,

இரண்டு பேர் என் மொழியைப் புரிந்து கொள்ள முயன்றனர். அப்போது அவர்களில் ஒருவர் ‘ராஜ்கபூர்’ என்று கத்தினார். என் கையைப் பிடித்து இதைத் துக் காரில் ஏற்றினார். பார் வேகமாகப் பறந்தது. நான் ஹோட்டலுக்குப் போக வேண்டும் என்பதை அவர்களிடம் விளக்க முயன்றேன். ஆனால் அவர்கள் அதைக் கவனம் தாணும் போட்டுக் கொள்ளவில்லை.

கார் வேகமாகச் சென்றது. அதன் சொந்தக்காரர் தம் பீட்டின் மூன்பு காரை நிறுத்தினார். என்னை வீட்டி டிரைவரைச் சென்றார்; நளிரவு நேரத்திலும் மிக அன்போடு விருந்தளித்தார். பின்னர் என் ஹோட்டலுக்குத் தமது காரில் என்னை அழைத்துச் சென்றார். இதுதான் மாஸ்கோ மக்களின் பண்பாடு.

மாஸ்கோவில் மட்டுமல்ல; சோவியத் மக்கள் எங்கும் இதே பண்புடன்தான் வாழுகிறார்கள். ஒருநாள் உஸ்பெக்கிஸ்தானில், ஒரு சிற்றுண்டிச் சாலையில் தேனீர் அருந்திக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது அங்குள்ள மக்கள் என்னை அன்போடு உபசரித்தனர். சிற்றுண்டிக் கட்டணத்தை அவர்களே செலுத்தினர்.

சோவியத் மக்களின் மனப் பூர்வமான நேயத்தைப் பற்றியும், பெருந்தன்மையைப் பற்றியும், மனிதாபிமானத்தைப் பற்றியும் என் சொந்த அனுபவங்களிலிருந்து எவ்வளவோ கூற முடியும்.

சோவியத் மக்களின் உணர்ச்சிகள், உண்மையானவை, எனவே, அவர்கள் அழகானவர்கள்.

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

4, பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

இலக்கியத் தரமான படைப்பு நூல்கள், சஞ்சிகைகள், ஈழத்து எழுத்தாளரின் புத்தகங்கள் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்கள், உபகரணங்கள் பெற்றுக் கொள்ளத் தகுந்த நம்பிக்கையான ஸ்தாபனம்.

கடிதங்கள்

தங்கள் மல்லிகை கலை இலக்கிய மாத இதழ்களைக் கடந்த ஒன்றரை வருடங்களாகப் படித்து வருகிறேன். எனக்கு தமிழ் மொழி மீதும், இலக்கியத்தின் மீதும் மிகுந்த பற்றுதல் உண்டு. தமிழ் மொழியை கற்பதற்கு நான் முன் வந்தபொழுது இலக்கிய அன்பர்கள் மு. பஷீர், நிலாம்ப, லே. முருகபூபதி ஆகியோர் எனக்கு மிகவும் ஒத்துழைப்பு நல்கினர். அதேவேளையில் நவீன தமிழ் இலக்கியம் பற்றி நான் தெரிந்து கொள்ள ஆர்வம் காட்டியதை அறிந்த அவர்கள் மல்லிகை இதழை எனக்கு அறிமுகம் செய்தனர்.

கடந்த ஒன்றரை வருடங்களில் வெளிவந்த சகல இதழ்களையும் படித்து பவுத்திரமாக பாதுகாத்து வருகிறேன். அவற்றிலிருந்து சில கருத்துக்களை குறிப்பெடுத்துள்ளேன். தாங்கள் வெளியிட்ட தேசிய ஒருமைப்பாட்டு சிறப்பு இதழில் என்னை தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்திருந்தீர்கள்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் தங்களுக்கு எனது அன்பான நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

நான் மல்லிகைக்கும், அதன் ஆசிரியருக்கும் நன்றி தெரிவிக்கிறேன் என்றால் அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இந்நாட்டில் வாழ்ந்த, வாழ்கின்ற கலைஞர்களை இனம், மதம், மொழி வேறுபாடின்றி — அக்கலைஞர்கள் நாட்டுக்கு, சமுதாயத்திற்கு, கலை இலக்கியத்திற்கு சிறந்த சேவை ஆற்றியிருப்பின் — அவர்களை கௌரவிக்கும் முகமாக அட்டையில் அவர்களது படங்களை பிரசுரித்து மதிப்பளித்து வருகிறது மல்லிகை.

இந்த உன்னதமான பண்பினை மல்லிகையில்தான் நான் காண்கிறேன். இந் நற்பண்பு சிங்களப் பத்திரிகைத் துறையிலும் இல்லை என்றே கருதுகிறேன். இச்செயல் ஏனைய பத்திரிகைகளுக்கு முன் மாதிரியானதாக இருக்கும் என்றும் நம்புகிறேன்.

அண்மையில் பண்டாரநாயக்கா ரூபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் இ. மு. எ. சங்கம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மாநாட்டை நடத்திய பொழுது எனக்கும் சில கருத்துக்களை அம் மாநாட்டில் தெரிவிக்க மேற்படி சங்கம் வாய்ப்பளித்திருந்தது. இத்தகைய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தமைக்கு காரணகர்த்தா மல்லிகைதான் என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

என்னை? தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு மட்டுமல்லாது, சிங்கள இலக்கிய உலகிற்கும் அறிமுகம் செய்து வைத்தது மல்லிகைதான் எனவே எனது நன்றியை நான் தெரிவிப்பதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்டத்திலும் எனக்குத் தொடர்புகள் இருக்கின்றபடியால் மல்லிகை இலக்கிய அன்பர்கள் மூலமாக எனக்குக் கிடைத்துவருகிறது. சில சமயங்களில் காலதாமதமாகியும் கிடைப்பதுண்டு. அதனால் இந்த ஏற்பாட்டினைச் செய்து தரும்படி கூறுகிறேன். இத்துடன் சந்தாவை அனுப்புகின்றேன்.

உடுகம்பல

பண்டிதர், எம். ரத்னவன்ஸ தேரோ.

தங்களின் மல்லிகை மலர்ந்து பத்தாண்டுகளாயினும் அதன் நறுமணத்தை நான் தொடர்ந்து நுகர முடியாத சூழ்நிலையில் இருந்தேன். சமீபத்தில் நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் மல்லிகையின் மணத்தை நுகர்ந்தேன். 'மல்லிகை' வெறும் மணத்துடன் மட்டுமல்லாது இலக்கிய நறுமணத்துடனும் தாங்கள் மலரச் செய்வதற்காக என் உளமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

நிற்க. நாம் இருவரும் ஏற்கனவே அறிமுகமானவர்கள்தான். கடித மூலமாகவோ என்று எண்ணுதீர்கள். நேரில் இன்று நேற்றல்ல 1949-ம் ஆண்டு முதல். நான் அப்போது கெக்கிராவில் இருந்தேன். நண்பன் துரைராஜ் மூலமாக நாம் அறிமுகமாகி இருக்கின்றோம். கஸ்தூரியார் வீதியிலுள்ள தங்களின் கடைக்குக் கூட நான் இருமுறை வந்திருக்கிறேன்.

நான் இந்தியா வந்து கப்பலில் மாலுமியாகப் பணியேற்று வெளிநாடு சென்றபின் தங்களுடன் கடித மூலம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் தாங்கள்தான் தொடரவில்லை. பின்னர்கூட தங்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முயன்றேன், எனினும் தங்களின் தொடர்பு கிடைக்கவில்லை. என்றாலும், நான் மறந்துவிடவில்லை. காரணம் பல உண்டு. அதில் நிகரானது, 'இந்தியத் தமிழகத்திலுள்ள பெரிய பெரிய இலக்கியப் பண்டிதர்கள் என்று பெயரும் புகழும் பெற்றவர்கள், இலங்கைத் தமிழர்களால் இலக்கியமே படைக்க முடியாது என்று ஏளனமாக மதிக்கப்பட்டு வந்த — வருகின்ற போது இந்தியத் தமிழர் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத என்றும் தரமான ஒரு இலக்கிய ஏட்டைப் படைத்து வருவதினால், என்றாலும் இந்த பிரபஞ்ச சிருஷ்டியிலேயே மனிதன் தான் உயர்ந்தவன் என்ற மேலான தத்துவத்தைப் புரிந்தவர்கள் என்ற முறையிலும் என்னால் உங்களை மறக்க முடியாது'.

நிற்க. இப்போது நான் இந்திய தனியார் நிறுவனத்தாரின் 'ஜெக்பிரகாஷ்' என்ற கப்பலில் இருக்கிறேன். பாரசீக குடா நாடுகளிலிருந்து எண்ணெய் ஏற்றிக்கொண்டு, பம்பாய், சென்னை, கல்கத்தா ஆகிய இடங்களில் இறக்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. மாற்றம் இருமுறை இலங்கையை வலம் வருகிறேன். அப்போதெல்லாம் இலங்கை வாழ் நினைவுகள் கடல் அலையுடன் போட்டியிட்டுக் கொண்டு நினைவு அலைகளாக நெஞ்சில் வந்து மோதுகின்றன. மல்லிகை தொடர்பாகக் கிடைக்க என்ன வழி? எப்படிப் பணம் அனுப்புவது? 11-வது ஆண்டு மலர் வெளிவந்து விட்டதா?

கல்கத்தா:

சசாக் ரொட்டிக்கோ

11-வது ஆண்டு மலர் தயாராகின்றது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டபோது ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சியாக இருந்தபோதிலும் கூட, இன்னொரு பக்கம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கவும் தூண்டியுள்ளது.

நானறிந்த வரைக்கும் இந்த நாட்டில் மல்லிகை ஒன்றுதான் மிகப் பெரிய தாக்குதலைத் தாங்கித் தலை நிமிர்ந்து வளர்ந்து வரும் சஞ்சிகையாகும். மல்லிகை இதழ் என்பதைத் தவிர, மல்லிகையின் ஆசிரியரின் ஆளுமையைச் செரித்துக் கொள்ள முடியாத ஓர் அரை வேக்காட்டுக் கூட்டத்தினர்தான் இந்த அவதூறுப் பிரசாரத்தை முடுக்கி விட்டிருந்தனர்.

எந்தச் சஞ்சிகையோ அல்லது நூலோ புதிதாக வெளிவரும் போது - கடந்த காலத்தில் - முதன் முதலில் மல்லிகையை வம்புக் கிழுத்து ஏதாவது 'சொட்டை' சொல்லாமல் தமது பணியை ஆரம்பித்ததில்லை. இது ஒரு மாமூல் வழக்காகிவிட்டிருந்தது. இதி லிருந்து ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவும் உள்ளது. மல்லிகையில் எழுத முடியாமல் ஒதுக்கப்பட்ட - அதன் நெருப்புக் கதிர் வீச்சுக் கருத்துக்களின் தாக்கத்துக்கு ஆட்பட முடியாமல் சுருங்கிக் கொண்ட - ஒருசிலர்தான் இந்த எதிர்ப்புப் பிரசாரத்துக்கு முன்னோடிகளாகத் தம்மைத் தாமே ஆக்கிக்கொண்டனர். ஆனால் இன்று இவர்களது முகவரியே தெரிய முடியாமல் இலக்கிய உலகில் ஒதுங்கிப்போய் முடமாகி விட்டனர்.

தெல்லிப்பறை.

வ. ராஜேஸ்வரன்

With the best

Compliments

From:

STERLING PRODUCTS Ltd.

99, Main Street,
COLOMBO-11

**வெறிக் கரங்களுக்கு
விலங்கிடுவோம்....!**

அன்பு ஜவஹர்ஷா

இருள் அரக்கன் ஆட்சி
மறைகின்ற போதினிலும்,
இருட்டில் நடந்த,
மிருகங்களின் கொடுமைகளுக்கு
பரிகாரம் தேடும் நேரத்தில்,
ஒருதிசையில்.....
சொல்லப்படுகின்ற 'வசந்தங்கள்'
வரும் மாயை தெரிகின்ற போதினிலும்,
மறுதிசையில்.....
வெறிக்கரங்கள் நீள்கின்றன.

நேற்றைய யுகத்தின்... ..
'சனாய்' சம்பவங்கள்,
யவ்யரின் வெறிக்கு—
மரணச் சுகந்தம் தந்து;
கசக்கி எறியப்பட்ட... ..
எங்களது ஆயிரமான மலர்கள்,
கொழுத்த பணத்தின் வாரிசான—
'நெப்போம்' குண்டுகள் தந்த.....
மனிதாபிமானமற்ற பரிசில்கள்.. ..
இப்படி எத்தனையோ,
இவையெல்லாம் கண்டு—
விடிவுக்கு வழிதேடி,
எல்லாமே இழந்து—
காணப்பட்ட வெற்றியிலும்,
எதிர்ப்புறம் வெற்றிக்கரங்கள்.
முன்னே இளஞ்சூரியன்தான்.
பின்னே இருள்கிறதே.....?

பதுங்கிய புலிகள்..... பின்வாங்கி,
பற்றைக்குப் பின்னால்... ..
உறுமுகின்றன.
எங்கள் நம்பிக்கைகள்
நிரந்தரமான நனவாக—
எங்கும் சமாதிகள் வேண்டும்..
இந்தப் புலிகளுக்குத்தான்.
எங்கும்.....
எங்கள் கரங்கள் இறுகட்டும்.
அதனுள்ளே.....
எதிரிகளின் தலைகள் நொருங்கட்டும்.

FOUR YOUR REQUIREMENTS
OF
GOLD JEWELLERY
OF
ELEGANCE

CONTACT:—

SIVAYOGA JEWELLERS
54, SEA STREET,
COLOMBO.

KANDY LEATHER STORES
GENERAL MERCHANTS
&
IMPORTERS

DEALERS IN:

LEATHER & SHOE MATERIALS

158, Prince Street
COLOMBO - 11.

தப்புக் கணக்கு

டொமினிக் ஜீவா

‘தொழிலாளர்களை என்னிடத்
தில் வரவிடுங்கள்!’

கீழே கறுப்பெழுத்தில் எழு
தப்பட்டிருந்த அந்த நீண்ட
பெரிய படம். யேசுநாதரின் கரு
ணைக் கண்களின் இனிய அந்த
அழைப்பை அவன் தினசரி வகுப்
பறையில் பல தடவை பார்த்துப்
பழகியிருந்தான். அந்தப் பள்
ளிக்கூடத்தின் பிரதான வாச
லுக்கு மிகச் சமீபமாகத்தான்
அவன் படிக்கும் வகுப்பறை
இருந்தது. தெருவோரம் போகும்
வாகனங்களின் இரைச்சல் அடிக்கடி
கேட்டு அந்த வகுப்பு மாண
வர்களின் அமைதியைச் சூலைப்
பது வழக்கம். அந்த அமைதி
கெட்ட சூழ்நிலையிலும் அவன்
அமைதியாகவே காட்சி தரு
வான். ஏனெனில் எப்படியும்
படித்துப் பெரியவனாகி வரவேண்
டும் என்பது அவனது தாயாரின்
பெருவிருப்பம். அந்த விருப்பத்
துக்கு எந்தவகையிலும் ஊறு
விளைந்துவிடக் கூடாது என்ற
மனத் திண்மை அவனது சிறிய
நெஞ்சில் வேர் பரப்பி இருந்தது.

கரும்பலகைக்கு நேர் பக்க
வாட்டுச் சுவரில்தான் அந்த
யேசுநாதரின் முழு உருவப்படம்
கண்ணாடிக்குள் தொங்கிக் கொண்
டிருந்தது. அதை காலை மாலை
பார்க்கும்போது அவன் மனதின்

குள்ளேயே அந்த உருவத்திடம்
ஏதோ வேண்டிக் கொள்வான்.

அதன் கீழ் எழுதப்பட்டிரு
ந்த அந்தத் தடித்த தமிழ்
எழுத்துக்களின் அடிப்படைக்
கருத்து என்னவென்றே அவ
னுக்குப் புரியாமல் இருந்தது.
அதைக்கூட அவன் புரிந்து
கொள்ள முயற்சிக்கவில்லை. அப்
படிப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய
வயசுமல்ல அவனுக்கு.

ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்
எதையோ விளங்கப்படுத்த
வேண்டி ஏற்பட்ட வேளையில்
அவனது வகுப்பாசிரியர் ஒரு
நாள் அதன் கருத்தை அவனுக்
கும் அந்த வகுப்பு மாணவர்க
ளுக்கும் மிகத் தெளிவாக விளங்
கப்படுத்தினார்.

அவனைப் பொறுத்தவரையில்
அந்த வகுப்பில் அவனொரு குடி
கையான மாணவன். மிகக்
கெச்சிதமாகப் புரிந்து கொள்
ளக் கூடிய மன இயல்பு கொண்டவன்.
அதையும் விடக் கூறக்
கூடியதொன்றானால் மிக நுட்ப
மான விஷயங்களையும் ஒரு
தடவை விளங்கப்படுத்தியவுடன்
அந்த அடிப்படை நுட்பத்தையே
சட்டென்று புரிந்து கொள்ளக்
கூடியவன்.

‘யேசுக் கிறிஸ்து நாதர் மக்
கள் எல்லோரையும் நேசித்தார்.

அன்பு காட்டினார். குறிப்பாகத் தொழிலாளர்களையும் குழந்தைகளையும் அதிகம் அதிகமாக நேசித்தார். எனவேதான் உழைத்துக் களைத்த தொழிலாளர்கள் பால் தனது அன்பை வெளிப்படுத்தும் முகமாக இப்படி அவர்களைத் தன்பால் அழைக்கின்றார்!

எப்பொழுதும் செபமாலையும் கையுமாகக் காட்சிதரும் அந்த வகுப்பின் வகுப்பாசிரியர் ஒருநாள் அந்தப் படத்திற்குக் கீழே எழுதப்பட்டிருந்த வாக்கியங்களுக்கு விளக்கவுரை சொன்னபோது இப்படியாக விளங்கப் படுத்தினார்.

அவர் எப்படி விளங்கப்படுத்தியிருந்த போதிலும் கூட, அவனுக்கு அந்தப் படத்திலிருந்த யேசுவின் உருவம் மனதிற்குப் பிடித்துப்போயிருந்தது. மென்மையான அந்த முறுவலும், சுருணை ததும்பும் அந்த விழிகளும் விவரித்துக் கூறக் கூடிய நிலையில் இல்லாத முகப் பொலிவும் அவனுக்கு அந்த உருவத்தின் மீது ஒருவித தனிப்பட்ட பாசத்தை உருவாக்கியிருந்தது.

அந்தப் பாடசாலையே ஒரு விசித்திரக் கூட்டுக் கலவைக் கதம்பமாகும். மகா கணம் தங்கிய மாட்சிமை மிக்க மகாராணியாரின் ஆட்சியமைப்புக்குத் தேவையான இயந்திரங்களை உருவாக்கித் தந்துதவும் கடைச்சல் பட்டறைதான் அந்தக் கல்விக் கூடம். அப்படியான இடைத்தட்டுப் புத்திஜீவிகளின் குழந்தைகள்தான் அங்கே நிறைய நிறையக் கல்வி கற்று வந்தனர். அவனும் அவனைப் போன்றவர்கள் ஒரு சிலரும் அங்கு கல்வி கற்காமலுமில்லை. அதற்குக்காரணமும் உண்டு. மதத்தின் ஒரு மைப்பாட்டைச் சிந்திச் சிதற

விடாமல் பாதுகாக்கும் ஒரு செம்மறி ஆட்டுப்பட்டித் தொழுவ உறவு. அடுத்தது; அவனது வீட்டுக்குச் சமீபமாக அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இருந்து விட்ட வாய்ப்பு.

காலையும் மாலையும் வகுப்பாசிரியர் அதே வளவில் பிரமாண்டமாக உருவமெடுத்துள்ள மாதாகோயிலுக்குத் தனதுமாணவர் பட்டாளங்களை அழைத்துச் செல்வார். அவரே முன்னின்று தனது மாணவர்களின் ஆன்ம ஈடேற்றத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக உழைத்து வருவதை அந்தக் கோயிலின் தலைமைப் பாதிரியார் மற்றைய ஆசிரியர்களுக்கு அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்வார்.

கண்ணாடிச் சட்டத்திற்குள் கருணை வடியும் உருவமாகக் காட்சி தரும் அந்த உருவத்தை நேசித்த அளவிற்கு அவனால் தனது வகுப்பாசிரியரை சிறைக்கக் முடியவில்லை. நேசமாகக் கூட நடக்க வேண்டாம்; ஒரு கணம் அந்த ஆத்ம ஈடேற்றத்திற்கு அரும்பாடுபட்டு உழைத்து வரும் வேத விசுவாசி ஆசிரியர் மீது அன்பு காட்ட நினைக்க இயலவில்லை.

‘இந்த மனத் திரிப்புக்கு யார் தான் காரணம்?’ என அவன் தனக்குள் தானே கய விமர்சனம் செய்து கொண்டதுமுண்டு.

அந்த இளம் நெஞ்சத்துக்குச் சரியான விடை அதில் கிடைக்கவில்லை.

சில பெரிய உத்தியோகத் தரின் மக்கள் இயல்பாகவே படுமந்த புத்தியுள்ளவர்களாகக் காட்சி தருவார்கள். இப்படியான ‘பெரிய வீட்டு’ப் பிள்ளைகளுக்கு அவர் அளவுக்கு மீறிச் சலுகை காட்டுவதைக் கண்டி

ருக்கிறான். காண்பதை விட, இவனே அவர்களுக்குத் தான் காட்டும் பரிவை உய்த்துணர வேண்டும் என்ற தோரணையில் அவனை முன்வைத்தே அவர் இந்தச் சலுகைகளை இனங்காட்டுவார்.

அதைக் கூட அவன் பொருட்படுத்துவதில்லை.

இருந்தும் கூட, ஏன் அவர் இப்படியான குரோதத்தைத் தன் மீது காட்டுகின்றார் என அவன் வெளியாக யோசிப்பதுண்டு.

புரியக் கூடாத புதிர் அது.

அழகான — வெள்ளைச் சட்டையுடனும் கவர்ச்சித் தோற்றத்துடனும் — காட்சி தரும் சக மாணவர்களுக்கு மத்தியில் தான் ஒருவேளை அசிங்கமாகக் காட்சி தருகிறேனோ என்ற ஐயப்பாட்டில் கூடியளவு கவனஞ் செலுத்தி சிரமப்பட்டு உடை. கவர்ச்சியான தோற்றம் போன்றவற்றில் நேரம் மினைக்கெட்டு தன்னைத் தானே ஒழுங்கு படுத்திப் பார்த்தான்.

அப்படியும் நிலைமை சீர்திருந்துவதாக இல்லை.

தனது சின்ன மூளையைக் கொண்டு தனக்குள் தானே சிந்தித்துப் பார்த்தான், அவன்.

— ‘மாஸ்டர் ஏன் என்னை வெறுக்கிறார்?’

ஒருநாள்—

கரும்பலகையில் ஒரு புதிய கணக்கை எழுதிவிட்டு, அதைச்

சரியாக மாணவர்கள் தத்தமது கொப்பிகளில் எழுதி முடிக்கும் வரை சில நிமிடங்கள் அவகாசம் தந்து பின்னர் அதே கரும் பலகையில் அந்தக் கணக்கின் சரியான விடையையும் எழுதினார்.

தனக்குள் தானே மௌனமாகி, தனது திறமைகளை ஒரு முகப்படுத்தி, சிந்தனையைக் கணக்குக் கொப்பியில் ஒன்று கூட்டி அதே கணக்கின் விடையைத் தனது கொப்பில் தேடி வேட்டை நடத்தினான், அவன்.

— ‘இதென்ன ஆச்சரியம்! மாஸ்டரின் கணக்குப் பிழைக்கிறதே!’

மீண்டும் மீண்டும் முயற்சித்தான். கணக்குப் பிழைக்கிறது. மாஸ்டருக்குத்தான்.

இருக்கைகையை விட்டு எழுந்தான்.

கரும்பலகையில் தான் போட்ட கணக்கை முடித்துவிட்டுத் திரும்பியவர் கண்களுக்கு அவன் எழுந்து நிற்பது தெரிந்தது.

‘சேர்...!’

‘என்னடா?’

அவனைப் போன்றவர்களை அழைக்கும்போது ‘டா’ என்ற சொல்லை அவர் அழுத்தி உச்சரிப்பது அவரது தனிப்பட்ட விசேஷக் குணமாகும். இதை அவன் பல தடவைகளில் அவ

தலையங்கம்: ஜூன் 1975

‘மகத்தான்’ என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணம் சமைத்த இலக்கிய மாநாடு!

தானித்து வந்ததுண்டு. இருந்தும் பெரியவர் என்ற உணர்வில் அவன் அதை யாரிடமும் வாய் விட்டுச் சொன்னதில்லை.

‘என்னடா! என்ன சொல்லப் போறே?’

‘கரும்பலகையிலே நீங்கள் போட்ட கணக்குத் தப்புக் கணக்கு மாஸ்டர்’

கொல்லென்று வகுப்பறையெங்கும் சிரிப்பொலி.

சிறிது நேர ஆழ்ந்த மௌனம் நிலவியது.

ஆசிரியரின் முகம் ஒருகணம் இருண்டு கிடந்தது. சுதாரித்துக் கொண்ட அவரது கண்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உள் வாங்கிக் கிளிப்பதைக் கண்டான், அவன்.

‘இஞ்சை கிட்ட வாடா! எங்கை இதிலே அந்தக் கணக்கைச் செய்து காட்டு பாப்பம்... இந்தா சோக்கட்டி!’

தான் பிழையான அபிப்பிராயத்தைத்தான் சொல்லிவிட்டேனோ என்ற ஐயம் கலந்த பய உணர்வுடன் முன் சென்றான் அவன். முன்னேற மனக்கிலி. இருந்தபோதிலும் உள்ளுணர்வு உந்தித் தள்ள, ஒருவித அசாத்தியத் துணிச்சலுடன் கரும்பலகையை அண்மித்தான் அவன்.

வெண்கட்டியை அவனது கைகளில் தந்தபோது கூட ஆசிரியரின் அசிரத்தை தெரிந்தது.

‘.....ஹ்ம்! செய்யடா பாப்பம்?’

மிக நிதானமாக, கோயிற் பாடற் பூசையின் போது சற்பிரசாத எழுந்தேற்ற நேரத்தில் இருக்கும் பய பக்தி உணர்வுடன், எண்களை அழித்துப் புதுத் தானங்களை அவ்விடத்தில் உருவேற்றி, இடத்தை நிரப்பிக்

கொண்டே போனான் அவன். அந்தச் சமயத்தில் கூட, அவனிடம் வீம்போ, சவால்உணர்வோ சிறிதும் தலை காட்டவில்லை. ஒரு சிறுவனுக்குரிய ஆர்வமும் துடிதுடிப்புமே அவனிடம் மேலோங்கியிருந்தன.

கணக்கைச் செய்து முடித்ததும் அவன் திரும்பினான். கரும் பலகையையே வெறித்துப்பார்த்துக் கொண்டு நின்ற அவரைப் பார்த்தான். மாணவர்கள் அவனையே வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

மடக்கிக் கைக்குள் வைத்திருந்த அவனது கணக்குக் கொப்பியைச் சட்டென்று பறித்துப் பிரித்துப் பார்த்தார் அவர். அத்துடன் கரும்பலகைக் கணக்கையும் ஒப்பிட்டு நோக்கினார்.

‘போயும் போயும் சிரைக்கப் போற உங்களுக்குப் படிப்பென்னத்துக்கடா? எங்கட நலையை அறுக்கிறதை விட்டிட்டுப் போய் வழிச்சுத் துடையுங்கோவன்!’

கொப்பியை இரண்டாகக் கிழித்து அதனால் அவனது முகத்தில் ஒங்கியடித்தார்.

அவன் அப்படியே விக்கித்துப் போய்நின்றான்.

வகுப்பில் மீண்டும் கொல்லென்ற சிரிப்பொலி.

சினத்துடன் அடி மனசில் இருந்து பீறிட்டு வந்த வார்த்தைச் சரங்கள் அந்தக் க்ஷணமே அவனது நெஞ்சின் நுண்ணிய உணர்வுகளில் போய்த் தைத்தன.

தனது குலத் தொழிலை அவர் இழிவு செய்து தன்னை அவமானப் படுத்திவிட்டார் என்ற உணர்வு அவனுக்கு வர

வில்லை. அந்தச் சின்ன வயதிலும்கூட அவனது சாதிப் பெயரை கீழ்த்தர ஆயுதமாக பாவித்துப் பலர் அவனை அவமானப் படுத்தி முடித்து விடலாம் என்ற நோக்கில் செய்த கேலிக் கணைகளுக்கு அவன் முக்கியத்துவம் கொடுத்தவனல்ல. மற்றவர்களுக்குத் தத்தமது சாதியாக இருப்பது எத்தனை நியாயமோ அப்படியோ தனக்கும் தன் சாதியாக இருப்பது சரியான நியாயம் என்ற நேரிடையான உணர்ச்சி இப்படியான மட்டரகத் தாக்குதல்கள் அவனை உந்தப்படுத்துவதில்லை.

இது சம்பந்தமாக வயதுக்கு மீறிய மனச் சமன் அவனுக்கிருந்தது. அநுபவம் அவனை அப்படியாக ஆக்கி வைத்திருந்தது.

இங்கே சாதி அகம்பாவம் அல்ல முக்கியம். வார்த்தைகளின் ஊடாக அதன் தொனியின் மீதமர்ந்து கொண்டு, ‘திருமையையே கீழ்மைப்படுத்தி’ ஆபாசமாக்கும் மனப் பான்மையல்லவா வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது!

அவன் சிறுவன்தான். ஆனால் என்றுமே இப்படியான காட்டுமிராண்டி நாக்கழுக்குக் களை அவன் விரும்பியதில்லை; அனுமதித்ததில்லை.

அதன் கொடுமையான தாக்கத்தை அவனால் இப்பொழுது உணர முடிகிறது.

கீழே குவிந்தான்; இரண்டு துண்டாகக் கிடந்த கொப்பியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டான்.

கரும்பலகைக்குப் பக்கவாட்டுச் சுவரில் தடித்த கறுப்பெழுத்துக்கு மேலே நீழ்பட நின்றிருக்கும் அந்த உருவத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான் கடைசித் தடவையாகப் பார்ப்பவனைப் போல அவன் பார்வையில் ஒரு வெறுமை கலந்திருந்தது.

படி இறங்கிய போது இரண்டு கைகளிலும் வைத்திருந்த கிழிந்த கொப்பித் துண்டுகளை ஒட்டவைத்துப் பார்த்தான்.

அவைகள் ஒட்டுப்படவேயில்லை!

வெளிவந்துவிட்டது!

நெல்ல க. பேரனின்
“ஒரு பட்டதாரி
நெசவுக்குப் போகிறான்”
(சிறுகதைத் தொகுதி)

விலை ரு, 3-25

விநியோகஸ்தர்கள்:

திருமகள் புத்தகசாலை
நெல்லியடி, கரவெட்டி.

விற்பனையாளர்கள்
தொடர்பு கொள்ளவும்

தலையங்கம். ஜூலை 1975

இந்தியாவும்
இந்திராவும்

இலந்தைப் பழத்துப் புழுக்கள்

கல்முனைப் பூபால்

நீங்கள்

அந்தக் கார்காத்த வேளாளர் குடியினது
களிச்சுவருக் குள்ளிருந்து
கனநாளாகப் போர்க்குரல்கள் எழுப்பியதை
ஊர் அறியும்.

அந்தப் பொடிச்சியிலும் 'லைனே'.....

புறுபுறுப்பு ஆரவாரங்கள்;
ஆலயத்தின் கதவடைப்புகள்;
பள்ளன் நழுவனென்ற பழிச்சொற்கள்;

எல்லாம் உடைத்தெறியவென்றே எழுந்திராம்;
நீங்கள் ஒரு 'சாதி மகன்'

முள்ளொழுங்கைச் சந்தி முடுக்கில்
பதுங்கி நின்று
களளத்தனமாகக் காதலினை வளர்த்தீர்!

முத்தம் கொடுத்திராம்.
முன்னாலும் கைவைத்து சத்தியமும் செய்திராம்;
சாதியினை உடைத்தெறிந்து கட்டுவேன் தாலி
என்றும் கதைத்திராம்
சனங்கள் கதைக்கின்றார்.

நீங்கள் புத்திகெட்டுப் போகவில்லை!
அந்தப் பொடிச்சியினைக் 'கூளாக்கி'
உங்கள் அலுவலையும் உருசியாய் முடித்தீர்கள்.
அந்தப் பொழுதில்
அசல் சீர்திருத்தக் காரணப்போல்
சந்திகளில் நின்றும் சமதர்மம் பேசினீராம்.
நீங்கள் ஒரு சாதிமகன்

மானமென்று சொல்லி அந்த மடப்பெட்டை
பாழ்கிணற்றில் வீழ்ந்து மரித்தாளாம்.
'வேசை' என்று உங்களவர் ஏசினராம்.
நீங்கள் ஒரு சாதிமான்.

அந்தக் கார்காத்த வேளாளர் குடியினது
களிச்சுவருக்குள்ளிருந்து
கனநாளாகப் போராட்டம் நடத்தியதை
இந்த ஊர் நன்கு புரியும்.

நீங்கள் ஒருசாதிமகன்
நிச்சயமாய்..... நிச்சயமாய்.....
நீங்கள் ஒரு சாதிமகன்
நாங்கள் உழைப்பாளர்!